

கலையகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

நேர் காணல்
பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி

நெருப்பு விளையாட்டு

மாண்டமே!
 இதோ இனிப்பு
 வாங்கி வாய்க்குள் போட்டுக் கொள்
 யுத்தத்தை சுவைக்கும் சந்ததி
 இன்னுமொரு துவை பிறந்து விட்டது.
 அமைதி அறிக்கை விட்ட
 அரசு
 அதிகார வெறியின்
 பம்பரக் கயிறுகளை
 மீண்டும் ஒருமுறை
 இழுத்துவிட்டது.
 மனித உரிமை பேசிய
 உதடுகளில்
 சீழ் வடிகிறது.
 ஆயுதக்களைவிற்கு
 ஆயுதம் எடுப்பதும்
 அமைதிக்காய் யுத்தம் புரிவதும்
 பைதகரசின் தேற்றமானது
 சமவாயங்கள்
 எழுதப்பட்ட போது
 கையொப்பமிட்ட விரல்களுக்கு
 துப்பாக்கி வில்லைகளில்
 இன்னும் சுவை விட்டுப் போகவில்லை
 கொலம்பசுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை
 நெருப்பாய் விளையாடும்
 மனிதர்கள் முளைப்பார்கள் என்று

உரிமைப் போரை
 பயங்கரவாதம் என்பதும்
 அவலத்தின் குமுறலை
 அரசியல் என்பதும்
 வல்லரசின் நாவன்மை
 உலகத்தை உள்ளங்கையில்
 வைக்கத்துடிக்கும்
 மிதவாத சிந்தனைக்கு
 பூகோள மயமென்ற புதுப்பெயர்
 புனைந்தவன் யார்...?
 கொடு முடி என
 கங்கணம் கட்டும்
 சர்வதிகார வித்துகளின்
 பறக்கும் தட்டுகளும்
 செய்மதிப் பவனிகளும்
 இணையத்தளங்களும்
 வலைப்பின்னல் அலைகளும்
 குருதி குடிக்கத் தொடங்கிவிட்டன
 பசி எடுத்துவிட்ட
 ஏகாதிபதியக் கடவாய்களுக்கு
 மனிதத் தலைகளைக் கோரி
 விளம்பரம் செய்யும்
 தலையில் கணம் கொண்ட தீக்குச்சிகளே...!
 நீங்கள் கொழுத்த வேண்டியது
 வீடுகளையல்ல
 குப்பைகளை.

நோர்காணல்
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
21

குட்டிக் கதை
முருகு பாரிமகன்
17

கவிதைகள்

அஸ்வகோஷ்
கை. சரவணன்
முல்லைக்கமல்
பி. ரவிவர்மன்
க. கருணாகரன்
சி. வாகீசன்
இத்தாவில் க. சிவராஜா
மருதம் கேதீஸ்வரன்

சிறுகதை

அங்கதேச ஆமைகள்
இராகவன் 29

கேள்விகள்

கதிர் சயந்தன் 39

கட்டுரைகள்

நாட்டுப்புறவியல் அறிகுறிக் பார்வை 04
அருந்தாகரன்

ஈழத்தில் நாக நாடும் தமிழர் பிராந்தியமும் 10

கலாநிதி ப. புவம்பரட்ணம்

செவ்வாயில் வீடுகட்டி வாழ்க்கை நடத்துவோமா? 15

இலங்கையில் முதல் புகைப்படம் தமிழரால் பிடிக்கப்பட்டது 18

எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்கள் 34
மு. பொ

சிங்கள கவிதை இலக்கியம்

நவீன காலகட்டத்தின் ஆரம்பம் குறித்த ஓர் அறிகுறம் 44
சாமியநாதன் விமல்

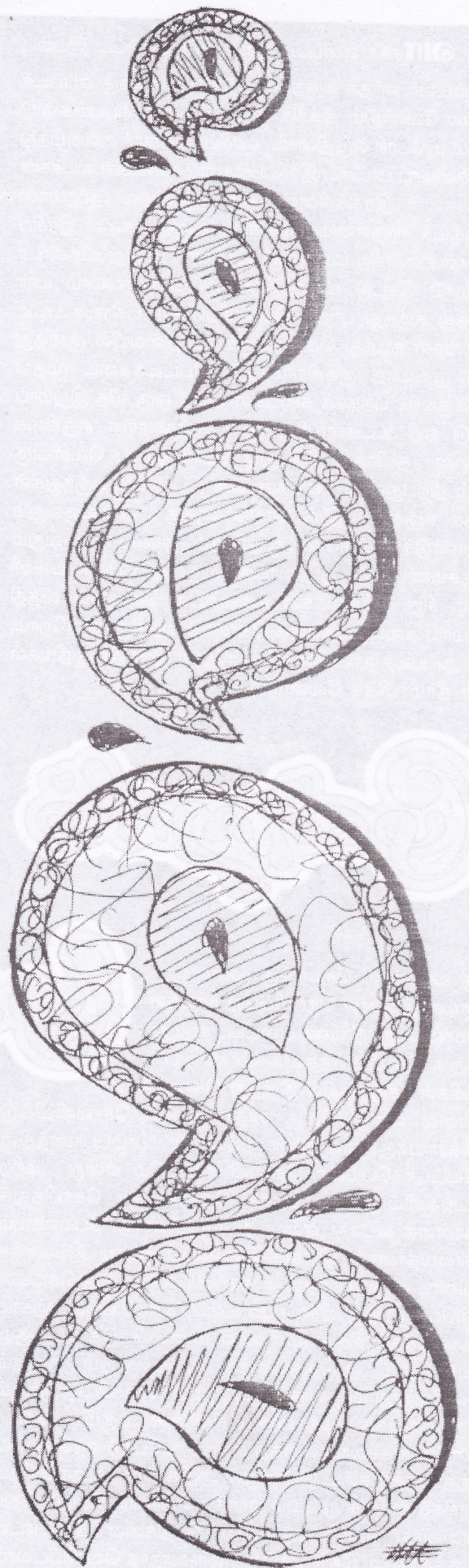
அலட்டல் 48
மொக்கன்

வணக்கம்

வளர்ச்சிப் பாதைகள் மாற்றங்களால் அமைவன. முன்னையதன் தளத்தில் மாற்றத்தின் ஊடாகப் பின்னையது முகிழ்ந்து, செறிந்து புதுமையைப் புகுத்துகின்றது. சூழல், தொழில்நுட்பம், கருத்து நிலைப்பாடு தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய இயற்கை நியதி போன்றவை மாற்றங்களின் உந்து சக்திகள். திருமறைக் கலாமன்றம் என்னும் இயக்கம் அறுபதுகளில் இருந்த நிலையிலும் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. தக்கவேளையில் தகுந்த முடிவுகளை எடுத்து, தனது இலட்சியப் பயணத்திலிருந்தும் கொள்கைப் பிடியிலிருந்தும் வழுவாது, மாற்றங்களை சிறியவைகளையும் காத்திரமானவைகளையும் அதன் நிர்வாகம் பணிவகைகள், நடைமுறைகள் போன்றவற்றிற் செய்துள்ளது. தொண்ணூறிலிருந்து தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் திருமறைக்கலாமன்றத்துக் கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு இதழ் கலைமுகம். கலைத்துறை இலக்கியத் துறை, பண்பாட்டுத்துறை, பொது அறிவுத்துறை போன்றவை சார்ந்த ஆர்வலர்களை இன, மத, பால், வயது, வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் வெளியிடப்படும் இப்பருவ இதழ், சமகால நிகழ்ச்சிகளை, சிறப்பாக நமது மண்ணில் அரசியல், பண்பாடு சமூக உறவுகளில் நடந்து கொண்டிருக்கும் மாற்றங்களை கருத்திற் கொண்டு தனது வடிவமைப்பிலும், ஆசிரியக் குழுக் கூட்டுச் செயற்பாடுகளிலும் சில மாற்றங்களைச் செய்து தனது கலைமுகப் பார்வையைத் தொடர்கின்றது.

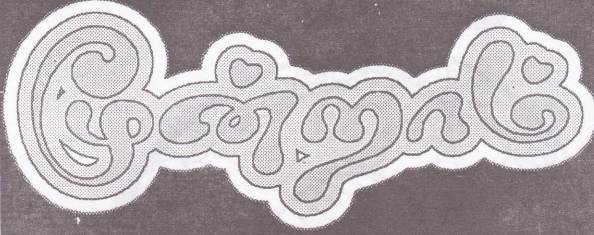
காலம் நமக்குக் கரம் தருமட்டும் நமது ஒவ்வொரு பணியும் தனது வீச்சைத் தொடரும். கலைமுகமும் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற மாற்றங்களுடன் வெளிவந்து கொண்டேயிருக்கும்.

நி. சிவ சிவாஜி சிவாஜி

வாசகர் என்பவர் யார்? எப்படிப்பட்ட இயல்பு

கொண்டவர் எந்தக் கருத்தை எந்த வாசகருக்கு எப்படிச் சொல்ல வேண்டும். கிசுகிசு எழுதினால் இரசிப்பார்களா? கிறைம் ஸ்டோரி எழுதினால் வாசிப்பார்களா? வைரமுத்து வின் சினிமாப் பாட்டை இரசிப்பார்களா? வாலியின் வயக்கரா பாடல்களை இரசிக்கின்றவார்களா? இல்லை ஆழமான இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்களை இரசிப்பவர்களா என்கிற (வாசகரா? இரசிகரா? என்று விதண்டா வாதமாய் கேட்டு விடாதீர்கள். இப்போதெல்லாம் யார் வாசித்து கருத்து புரிதல் கொள்கிறார்கள்) பகிரங்க பட்டி மன்றங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும். நிலையில் குனிந்து நிற்க முடியாத குக்கிராமத்துக் பெட்டிக்கடை முதல் அடுக்குமாடி புத்தகக் கடைகள் வரை ஒரு வித இறுமாப்பு போடு ஏறி உட்கார்ந்திருக்கும் கல்கலரான சஞ்சிகை களினை தவிர்த்து சிறியதும் பெரியதும் வெளிவருவதும் நிற்பதுமாய் எங்கள் ஊர் பொதுப் பேருந்துகள் (மாதச் சஞ்சிகை இரு மாதங்களுக்கு பின்வருவதும் காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஆறுமாதம் தாண்டி வருவதும் அஞ்சுமணி பஸ் ஆறரைக்கு வருவது போல) பவனி வரும் சிறு சஞ்சிகைகள் வரிசையில் கொஞ்சம் வித்தியாசமாய் கலைமுகத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். நாம் அப்படித் தான் நினைக்கின்றோம் இனி இதை நீங்கள் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

ஒரு வானொலி செய்திக்கு முன்னர் சொல்வது போல தெரிவிப்பது நாங்கள் தீர்மானிப்பது நீங்கள் படைப்பு எழுதுவதற்கு நேரமின்றித்தவிக்கும் படைப்பாளிகள் சமூகத்தில் இருந்து கொண்டு நேரமில்லை என்று வெகு சாதாரணமாய் சொல்லிவிட்டு வசிகராவுக்குக்காக ராஜா தியேட்டர் (யாழ்ப்பாணத்தின் தியேட்டர் பெயரை சொல்லி விட்டேன் என்று மற்ற இடங்களில் உள்ள வாசக நெஞ்சங்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. எல்லா தியேட்டர்களின் பெயரையும் சொல்வதானால் இலவச இணைப்பு ஒன்று இணைக்க வேண்டி வரும்.) வாசலில் தவங்கிடக்கும், கிறிக்கெட்டின் ஒவ்வொரு பந்து வீச்சையும் உன்னிப்பாகப் பார்ப்பதற்காய் தொலைக்காட்சிக்கு முன்னால் மண்டியிட்டுக் கிடக்கும், எப்போதும் அடுத்தவரைக் குறை கூறும், தானும் முன்னேறாது மற்றவர்களையும் முன்னேறி விடாதிருக்கும் ஒரு பன்முகச் சமுதாயத்தில் சிதறிக் கிடக்கும் வாசகரை ஒன்றிணைக்கலாம் என்கிற எதிர்பார்ப்போடு ஏற்கெனவே வந்த சஞ்சிகையை இன்னமும் அதிகமாய் ஆதரவு தேடி வாசிக்க வைக்க முடியும் என்கிற எதிர்பார்ப்போடு தேடி அலைந்து வெளியிடலுக்கான தேதிகளை பிற்போடல் களுக்காகவே தேர்ந்தெடுத்து ஒருவாறாக வெளியிடலாம் என்கிற அளவில் வெளியீடு செய்கின்றோம்.

எழுத்தையே தொழிலாகக் கொள்ள முடியாத மிகக் கடினமான எழுத்தாளர் சமூகத்திடம் இருந்து தொடர்ச்சியாகவும் கட்டாயமாகவும் படைப்புகளை எதிர்பார்க்க முடியாத நிலையில் ஒரு சஞ்சிகையின் வெளிக் கொண்டு வருவதென்பது பிரசவ வேதனையிலும் பெரிய வேதனையாய் (முன்னைய வேதனை தெரியுமோவென வாசகர்கள் ஏடாகூடமாகக் கேள்வி கேட்கமாட்டார்கள் எனத் தெரியும்) பெரிய வேதனையாய் உள்ளது. இலங்கையில் இன்னமும் எழுத்தாளர்கள் எழுத்தை வைத்து முன்னேற முடியாமல் கஷ்டத்திற்குள்ளேயே காலத்தைத் தள்ள வேண்டியதால் ஒன்றில் குடும்பம் நடுத்தெருவுக்கு வந்து விடும் அல்லது எழுத்தாளர் எழுதுவதை விட்டு விட்டு ஒரு நல்ல வேலை (உருப்படியான) பார்க்கத் தொடங்கி விடுவார். எழுத்துக்களை கவனிக்கும் பலரும் எழுத்தாளர்களைக் கண்டு கொள்வதேயில்லை என்பது தான் சோதனை நிறைந்த எழுத்தாளர் களின் வாழ்க்கையில் வேதனையான விசயம்.

பாவம்...! அப்பாவிகளான எழுத்தாளர்கள் எழுதித்தள்ளும் ஆக்கங்களை எல்லாம் விமர்சனம் செய்வதோடு அவற்றை ஆய்வு செய்து கொள்ளும் உயர்கல்வி பீடங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுத்துக்களைக் கவனிக்கும் அளவிற்கு எழுத்தாளர்களை கவனிப்பதில்லையே என்பது சில மூத்த எழுத்தாளர்களின் கவலை. உண்மையில் எழுத்தாளர்கள் ஒரு போராட்டச் சூழலில் சிக்கியிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுவதையும் நிராகரிப்பதற்கில்லை. ஒன்றில் அவன்/ள் நாட்டில் போராட்டம் இருக்கும் அல்லது சமூகத்தில், வீட்டில் என்று எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் நடக்கும் போராட்டம் அவன்/ள் மனப் போராட்டமாகிறது. இவை எவையுமில்லாவிட்டால் கூட அவன் எழுத்த தொடங்கினாலேயே வாழ்க்கைப் போராட்டம் தொடங்கி விடும் என்பது இப்போ வாய் வழி சூத்திரமாகியிருக்கிறது.

உலகில் பலவகையான முகங்கள் பல்வேறு மனிதர்கள், சிலருக்கு இரண்டு முகங்கள் கூட இருக்கின்றன. அரசியலில் இருந்து அழகியல் கலைஞன் வரைக்கும் இரண்டு முகம் கொண்டு உலாவர வேண்டிய தேவையின் கட்டாயம் உள்ளதையும் மறுக்கவியலாது. இவ்வாறான தொரு யதார்த்தச் சூழலில் மூன்றாவதாய் இதையெல்லாம் ஒளித்திருந்து பார்த்துக் கேட்டு பேசுவென கலை முகம் மூன்றாவது ஸ்ரீ முகமாகிறது. அடுத்த இதழ் முதல் மூன்றாவது முகம் பார்த்ததை, கேட்டதை சொல்ல நினைப்பதை உங்களுக்குச் சொல்லும். நான்கு முகங்களைக் கொண்டு ஞானம் பெற்று உலகைப் படைக்கும் நான்முகனையும் ஆறுமுகம் கொண்டு அசுரனை அழித்த ஆறுமுகனையும் பத்துத்தலை கொண்டு பத்தினி சீதையை கடத்தி வந்த இராவணனையும் நன்கறிந்த உங்களுக்கு வெளியே வெளிப் படையாய் தெரியும் முகத்தோடும் உள்ளுக்குள் சில விகாரங்களைச் சொல்லும் இன்னொரு முகத்தோடும் பல விசயங்களை பார்த்துச் சொல்லும் மூன்றாவது முகம் கொண்டு வாசகர்களோடு சில விசயங்களால் பேச விளைகிறோம்..

சூரிய வெளி

வயல் நிலத்திலுள்ள மலையே
நீயின் எல்லைகளினெல்லாம்
செய்த பாவத்தின் நிமித்தம்
நானுன் ஆஸ்திகளையும்
உன் எல்லா பொக்கிசங்களையும்
உன் மேடைகளையும் சூறையிடுவிப்பேன்
(ஏரெமியா 17 அதிகாரம்)

சமவெளியில் எழுந்த மலை பற்றி
ஊரில் எல்லோரும் குசுகுசுக்கிறார்கள்
சூரியவெளியில் உலவும் மனிதர் பற்றி
ஏராளம் வதந்திகள்
வல்லை முனியப்பர் கோவிலடியில்
கிளையெறிந்த சவுக்குகளைச் சிதைத்துப்
போன மாரியில் எழுந்த மலையது.
உச்சியில் பொங்கிய மக்னா குழம்பு
உப்பளத்துக்கு செல்லும் பாதையுடு
சுடலை மரங்களுடு
வழி சமைத்து
ஊரை சுற்றி மண்முகடாய் எழுந்தது
வயலிடைக்கிடந்த கோவில் வெறிச்சென்றது.
வயலிடை உலாவும் புதிய முகங்கள் பற்றி
எதேதோ சொல்கிறார்கள்.
அவதார ரகசியங்களை அறிவிக்க வந்த
தூதர் என்கிறார்கள்
உளவாளிகள் என்கிறார்கள்
புல்லுப்பிடுங்கிச் செல்லும் பெண்டுகள்
விலத்தியே செல்கிறார்கள்.
அவர்கள்
சன்னதி கோவிலில் காவடி எடுத்ததாய்
அடியார் மடத்தில் அன்னம் உண்டதாய்
வல்லைப்பாலத்தடியில் தூண்டில் போட்டதாய்

அஸ்வலோஷ்

உடனுக்குடன் ஊருக்குள் கதை வருகிறது.
புதர் மண்டிப் போன மனைகள்
வேட்கையுடன் அழைக்கின்றன.
தெரிந்தவர்கள் எங்கெங்கோ ஒதுங்கி விட்டனர்.
ஓமென்று போன உறவுகள்
நாலு வரிகளுடன் நின்று போயின.

கிழவர்கள் கதைப்பதை
யாரும் விரும்புவதில்லை
மகிழ்ந்தார்ப்பரிக்க
சுருக்கம் விழுந்த காலம் விடுமாவென
இறுகிப்போன முகங்களுக்கப்பால்
பூப்போல மனிதர்கள்
இருந்தும் நெருங்கத்தான் முடிவதில்லை

சமவெளியில்
அறுவடை முடிந்து விட்டது
பனியில் கிடக்கும் வைக்கோல் போர்களிடையே
சிறுறையும்புகளின் எளிய வாழ்க்கை
வரப்புகளில் எலிகளின் தானியக் களஞ்சியங்கள்
வானத்தெல்லை வரை மஞ்சள் பாரித்துள்ளது
தூரத்தே கரும்புள்ளிகளாய்
புலம்பெயரும் சைபீரியப்பறவைகள்
நீரும் சிறகுகளில் இட்டுக் கட்டிய கதைகளுக்கெல்லாம்
பதிலுரைக்காமால் பறந்து போகிற அழகு.
நான் மடத்துப்புலம் கள்ளுத்தவறணையில்
தன்னந்தனியே
மறையும் சூரியனில்
நேற்று முளைத்த மலை பள்ளங்க்கிறது
என் சிறகுகளை ஓடித்து விட்டு

30 ஓகஸ்ட் 1997 ரிவிரெச 1,11(சூரிய ஒளி 1,11) இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் 96 முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் முற்றாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. வல்லை- வடமராட்சியையும் வலிகாமத்தையும் பிரிக்கும் பரந்த வெளி

நாட்டுப்புறவியல் அறிமுகப்படுத்துகிறோம்

சுருந்தாகரன்

எமது சந்ததிக்கு ஒரு வளமான பண்பாட்டு எதிர்காலமாக தமிழ் தேசிய இனத்தின் தனித்துவத்தைப் பேண நாட்டுப்புறவியல் முன்னிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும்

ஒரு தேசிய இனம் தனது தேசிய தனித்துவத்தையும் இன அடையாளத்தையும் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் மூலமே நிறுவிக் கொள்கிறது. பண்பாடு என்பது ஒரு இனம் தனது தாயக வாழ்புலத்தில் காலங்காலமாக வாழ்ந்து அதனுடாகப் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவப் பகிர்வுகள் அறிக்கை முறைகள், நடத்தைமுறைகள், உற்பத்தி முறைகள், உற்பத்தி உறவுகள், ஆக்க ஆளுமைகள், நம்பிக்கைகள் சடங்குகள் முதலியவற்றின் இயங்கியற்திரட்சியும் தொடர்ச்சியுமாகும். உண்மையில்

பேறு தங்கியுள்ளது. இத் தேசிய பண்பாட்டு திரட்சிக் கான ஊற்றுமையமாகவும் உயிர் வாழும் ஜீவ சாட்சியமாகவும் நாட்டுப்புறவியல் விளங்குகிறது. புரட்சிகர வரலாற்று சூழலில் வாழும் ஒரு இனம் அக்கறை கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாத ஒரு துறையாகவும் இது மேற்கிளம்புகிறது. இங்கே தான் நாட்டார் வழக்கியலாவது யாது? அதன் பயில் பரப்பு (பயில் களங்கள்) அதன் இலக்குக் குழு முதலியன குறித்து விளங்கிக்

சமூகக் குழுவின் மதிப்பு மற்றும் பழக்க வழக்கங்களை அதன் பொருளாயத மூலங்களோடு இணைத்துக் கட்டுவது. அதாவது ஒட்டு மொத்த வாழ்க்கையையே அதன் சாத்தியங்களோடு பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாகும்.

உண்மையில் பண்பாட்டு உருவாக்கம் நிகழ்ந்து அதன் தனித்துவ அடையாளங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டால் அன்றி சமூக உருவாக்கமோ தேசிய தனித்துவமோ தேச நிர்மாணமோ சாத்தியமாகாது. பண்பாட்டு உருப்பேற்று முழுமையிலேயே அதன் தேசிய நிலை

கொள்வது முக்கியமாகிறது. அதற்கான ஒரு விவாத முன்னுரையாகவே இக் கட்டுரை அமைகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பல்துறை அறிவுப் புலங்களுடன் அறாத் தொடர்பு கொண்டு தோன்றி வளர்ந்து வரும் ஒரு புதிய கல்வித்துறையாகவும், ஒரு சமூக விஞ்ஞானத் துறையாகவும் நாட்டுப்புறவியல் முகிழ்ப்பெய்தியுள்ளது. ஆரம்பத்தில் மானுடவியல், வரலாற்றியல், சமூகவியல் ஆகிய துறைகளின் அறிவின்

ஒரு பகுதியாகவும், ஆய்வுப் பொருளாகவும் தொழிற்பட்டு வந்த இத்துறை இன்று ஒரு தனி ஆய்வுத் துறையாக தன்னை நிறுவியுள்ளது. "FOLKLORE" என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழ் நிலைப்பட்ட பெயர்ப்பாக 'நாட்டாரியல்' என்ற சொல் கொள்ளப்படுகிறது. இது புதிய அறிவுப் பரப்புக்கான வரைவிலக்கணம் வகுப்பதற்கு துணைபுரிந்ததோடு கருத்து முரண்பாடுகளுக்கும் எதிர்ப்புக்களுக்கும் ஏதுவாகவும் அமைந்தது. எனினும் தர்க்க நிலைப்பட்ட அறிவுச் சாத்தியங்கள் உடையதாகவும் உள்ளது. இதற்கு ஈடாக இன்று நாட்டார் வாழ்வியல் (FOLK LIFE) என்ற சொல்லும் பயனிலைக்கு வந்துள்ளதுடன் அர்த்த மேலாட்சியையும் பெற்றுள்ளது.

நாட்டார் வாழ்வியல் என்ற கருத்து வழி சிந்திப்பவர்கள், நாட்டாரியலாளர்கள் மிகவும் குறுகிய எல்லைக்குள் தம்மை வரைத்துக் கொண்டு வாய்மொழி வடிவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களின் ஆக்கங்களை புறக்கணிக்கின்றனர் என வாதிக்கின்றனர். ஆனால் FOLK LORE என்ற கருத்தினை ஆதாரமாகக் கொள்பவர்கள் இக்கலைச் சொல் மரபுவழிக் கலைகள், கைத்தொழில்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது என நிறுவ முனைகின்றனர். இப்பயிற்சியில் துறையானது பயில்வோரது கண்ணோட்டத்திற்கு ஏற்பவும், பயிலப்படும் நாடு, பிராந்தியம் முதலியவற்றின் சிறப்புத்தேவைக்கு ஏற்பவும் அது அர்த்த நிலையில் அழுத்த வேறுபாடு பெற்று வந்துள்ளமை சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பாவில் சாதாரண மக்கள் அனைவரையும் உணர்த்திய அதேவேளை, சமூகக் குழு நிலைப்பாட்டையும் உணர்த்துவதாயும், அமெரிக்காவில், வந்தேறு குடிகளினதும் சுதேசிகளதும் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் பயில் பொருளாக கொண்டுள்ளதாயும் விளங்குகிறது. தமிழ் நிலை நின்று நோக்குகின்றபோது 'தேச' மரபுக்குள் வருவனவும், திருமறை எழுத்துக்களில் அங்கீகாரம் பெறாதனவும், எழுத்தறிவுடைய மக்களிடம் எழுத்து நிலைப்படாது வாய்மொழி மரபாக வருவனவும் எழுத்தறிவில்லாத மக்களுடைய வாழ்க்கை மரபுத் தொடர்ச்சிகளையும் குறிப்பாக வாய்மொழிக்கலைகள், வாய்மொழி இலக்கியங்கள், வாழ்வியல் முறைகள், முதலியவற்றை உள்படுத்தி நோக்கும் கற்கை முறையாக உணரப்பட்டுள்ளது. இதனால் தான் இதன் இயங்குநிலை சாத்தியங்கள் குறித்து விளக்கும் போது சமூக இயக்கப்பாட்டை அறிந்து கொள்ளும் மூலங்களில் ஒன்று என்றும், சமூகத்தின் தனித்துவங்களை எடுத்துணர்த்தும் குறிகாட்டி என்றும், மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சமூக உளவியல் அடித்தளத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கான அடிப்படை என்றும் சுட்டப்படுகிறது.

ஆனால் தமிழ் நிலைநின்று நோக்குகின்ற பொழுது அதன் சாத்தியங்களோடு மீட்டுப்பார்க்கும் புலமைத் தொழிற்பாடு நிகழவில்லையென்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

"இதுவரையில் இப்பயில் துறை பயில்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுவந்த முறையில் சமூகத் தேடலுக்கான முழுமையாக அது மீட்கப்படவோ கையளிக்கப்படவோ

இல்லை. நாட்டார் பண்பாடு அதன் முழுமை உணரப்படாத வகையில் முன்னெடுக்கப்படுகிறது."

நாட்டாரியல், நாட்டார் வாழ்வியல் ஆய்வாளர் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆய்வுக் களங்களையும், அவை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள புலமைத் தொழிற்பாடுகளையும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகிறது.

நாட்டாரியல் பற்றிய எண்ணக்கருத்துக்கள் குறித்தும் நாட்டார் வாழ்வியல் பற்றிய ஆய்வுகள் குறித்தும் சிரத்தை கொள்ளுபவர் சிந்தனை வழி தொழிற்பாடுபவர் பணியாற்ற வேண்டிய களங்களை குழுக்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம் அவை.

அ. வாய்மொழி இலக்கியம்

ஆ. சடப்பொருள் சார் நாட்டார் வாழ்வியல்

இ. சமய நாட்டார் வழக்குகள்

ஈ. அவைக் காற்று நாட்டார் கலைகள்

உ. நாட்டார் தொடர்பாடல்

ஊ. நாட்டாரியல் தொடர்பான புலமைத்தொழிற்பாடுகள் என்பனவாகும் (ஆய்வு முயற்சிகள்)

மேற்படி வகைப்பாட்டினுள் ஒன்றாக வாய்மொழி இலக்கியம் அமைகிறது. இதனை வாய்மொழிக்கலை என்றும் வெளிப்பாட்டு இலக்கியம் என்றும் அழைப்பர். இதனுள் கதைக்கூற்று, நாட்டாரிசை அல்லது நாட்டார் கவிதை கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பாடல்கள், பழமொழிகள், நொடிகள் முதலில் உட்பிரிவுகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. மரபுவழிக் கதைகளும் இசைப்பாடல்களும் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புக்களுக்கு சமதையானவை. ஆக்கியோன் பெயரறியாது வாய்

மொழி மூலமே அவை பயின்று வழங்கி வருகின்றன வாயினும் அவை சிறு சம்பவங்களாகவோ அல்லது தொடர்நயம் மிகுந்த கவிதைகளாகவோ அல்லது விரிவான கட்டற்ற புனைதிறன் வாக்கப் பெற்ற காவியங்களாகவோ அமையலாம். வாய்மொழி இலக்கியம் எழுதப்பட்ட இலக்கியத்தினுள் ஊடுருவி விடுகிறது. உதாரணமாக ஆக்க இலக்கியகாரர்கள் தமது படைப்புக்களில் தமது சதேச மொழியில் வழங்கி வரும் சொற்கள் சொற்கட்டுக்கள், பழமொழிகள் விரிவிவரும் நடையினை கையாண்டு உள்ளனர்.

நாட்டார் பேச்சுக்கள் சொற்தொடர்கள், கதைகள், பாடல்கள், உபதேச மொழிகள் முதலியவற்றில் நுட்பமான பொருளைத் தருவதனாலும், அதன் இயங்கியல் தொடர்ச்சியினாலும் நாட்டுப்புற ஆய்வாளரின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. அனைத்து நாட்டாரிலக்கிய வெளிப்பாடுகளிலும் மொழிமட்டத்தில் இருப்பது மட்டுமன்றி இசை இழுப்புக்கள், கூவல்கள், கத்தல்கள், மந்திர உச்சாடனங்கள், ஒப்பாரிகள் முதலியனவும் தம் சொந்த மொழியின் இயல்பை கொண்டுள்ளவாய் இருப்பதாக இவற்றையும் இணைத்தே நோக்க வேண்டுமென்பர்.

வாய்மொழி நாட்டாரியலுக்கு நேரெதிரானது சடப்பொருள் சார் நாட்டார் வாழ்வியலாகும். கண்களால் காணக்கூடிய, காதால் கேட்கக் கூடிய நாட்டார் நடத்தைகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இதனை சடப்பொருட் பண்பாடு என்றும் அழைப்பர். தொழில் நுட்பங்கள், திறமைகள், உணவு உற்பத்திமுறை, சுருக்க விதிமுறைகள், முதலியன பரம்பரை பரம்பரையாக நிலவிவந்த முறைகளில் இது கவனம் செலுத்தும் அத்தோடு வாழ்மொழிக்கலை போல பழமை பேண மரபையும், தனிமனித வேறுபாடுகளையும் பாதிக்கும் சக்திகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்யும்.

மரபு வழிச் சமூகங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் வீடுகளை எப்படிக்கட்டுகிறார்கள், ஆடைகளை எப்படி நெய்கிறார்கள், இயற்கை வளங்களை எப்படி

சுத்தப்படுத்துகின்றனர். கருவிகளையும் ஆயுதங்களையும் எப்படி உருவாக்குகின்றனர் முதலான மதம் இனம், பிரதேசம் சார்ந்த கலைகள், கைவினை இதனுள் இணைந்து நோக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் பழைய அமுக்கப்பட்ட பண்பாட்டை பிரதிபலிக்கும் இவ் அம்சங்கள் குறித்து அதிகம் அறியப்படவோ ஆய்வு செய்யப்படவோ இல்லை என்பது துரதிர்ஸ்தவமானது.

வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும் சடப்பொருள் சார் நாட்டார் வாழ்வியலுக்கும் இடையிலுள்ள மரபுவழி வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் ஆய்வினை சமூக நாட்டார் வழமை எனலாம். இங்கே தனிமனித செயற்பாடுகள், திறமைகள் என்பவற்றுக்கு அப்பால் குழு நிலைப்பட்ட செயல் விளைவுகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. வழமை என்ற சொல்லின் கீழ்பல்வேறு வகை குடும்ப நிலைப்பட்ட அவதானிப்புக்களை ஒன்றிணைத்து நோக்கியுள்ளனர். நிலங்கள், ஓய்வு நாட்களை கழிக்கும் விதம் பிறப்பு, தீட்சை, விவாகம், மரணம் முதலிய சமூக முதிர்ச்சியை குறிக்கும் சடங்குகள் இவற்றுள் அடங்கும். இவை கிராமிய மனத்தின் ஆழ்ந்து உறைந்துள்ள நம்பிக்கையின் அடிப்படையானவை. இவை பற்றியே ஒரு தனியான நாட்டாரியல் ஆய்வுப்புலம் உளது. பொது சன அவைக்காற்றுகை, பொழுது போக்குகள் முதலியவற்றில் எவ்வாறு மக்கள் தம்மை இணைத்துக் கொள்ளுகின்றனர், ஈடுபடுத்துகின்றனர், என்பது சமூக நாட்டார் வாழ்வியலில் முக்கியமாக இடம் பெறுகிறது. ஓய்வு நாட்களை கழிக்கும் விதமே ஒருவரது சமூக மேன்மையைச் சுட்டுவதாக அமையும் என்பர்.

அடுத்து சமய நாட்டார் வழக்குகள் கவனத்துக்குரியன. நாட்டார் வழக்குகளின் சமய அம்சங்கள் அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளை இது குறிக்கும்.

மதம் என்னும் நிறுவனம் இல்லாத சமூகமே இல்லை. சில மனிதத் தேவைகளின் வெளிப்பாடாகவே மதம் அமைகிறது. அது தனிமனித குழுநிலைப்பட்ட அனுபவப்பிரகாரமாக வெளிக்கிளம்புகிறது. நாட்டார் சமய அனுபவங்கள் பிற்காலத்தில் நிறுவப்பட்ட சமய அமைப்புகளுக்கு வெளியே காணப்படுகின்றன. நாட்டார் மதம் சில சமயம் நாட்டுப்புற வைத்தியத்துடன் வைத்து நோக்கப்படுகிறது. புகழ்பெற்ற அற்புதங்கள் நிகழ்ந்துபவர் ஆன்மாக்களை காப்பதுடன் உடலுக்கும் நோயிலிருந்து விடுதலை அளிக்கிறார். பிரபலமான நோய் மாற்றுவோர் நாட்டார் மத்தியில் புனிதராக்கப்பட்டுள்ளமை ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

தாம் குருவழி பெற்ற சக்தியாலோ வேறு வழியில் தமக்குப் பெற்ற வல்லமையாலோ, நவீன வைத்தியர்களால் முடியாத நோய் மாற்று முறைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்வதும் இடம் பெறுகிறது. அவை விஞ்ஞான முறையில் நிரூபிக்கக்கூடிய சிகிச்சை முறைகளை உள்ளடக்கி உள்ளன. எல்லா வகையினரான வழிபாட்டு குழுத்தலைவர்களும், மத நம்பிக்கை சார் நோய் மாற்றுவோரும் அவர்கள் தமது மக்கள் மீது செலுத்தும் அருள்சார் மனோவசிய சக்திகளும், மாந்திரீக வைத்தியர்களும் பில்லி, சூனியம் செய்தல் அவற்றை அகற்றுவதில் ஈடுபடுவோரும், தம்மைப் பின்பற்றுவோர் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றனர். இது குறித்து முழு நிலைப்பட்ட ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இவற்றை அடுத்து கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய பகுதியாக அவைக்காற்று நாட்டார் கலைகள் அமைகிறது. இவற்றினுள் மரபு வழி இசை, நாட்டியம், நாடகம் முதலியவற்றைக் குறிக்கலாம். இக்கலைகள் உணர்வு பூர்வமான தனிமனிதராலோ, குழுக்களாலோ, நாட்டார் இசைக் கருவிகள், உடுப்புக்கள், பின்னணிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து இயற்கையான அம்சங்களின் இணைவால் பெறப்படுவதே அவைக்காற்று கலைகள் எனப்படுகின்றன. பிற அவைக்காற்று கலைகளுக்கும், கிராமிய அவைக்காற்று கலைகளுக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நாட்டார் அவைக்காற்று கலைகள் நாகரிக சமுதாயங்களில் நடைமுறையில் உள்ள அவைக்காற்று கலைகளின் மீது தாக்கம் புகுகின்றன.

கிராமியத்தை திரை விலக்கிப் பார்க்கின்ற போது ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் அதன் தனித்துவங்களோடு கூடிய ஆற்றுகைக் கலைகள், தற்காப்புக் கலைகள், அங்கு தொழிற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம். இவை நகர உருவாக்கம் விரிவடைந்து போக இழந்த கிராமங்களின் அழகியல் தேவைகளையும், உளவியல் தேவைகளையும் நிறைவு செய்வதற்கு ஜனரஞ்சகப் படுத்தி அளிக்கை செய்யப்படுகின்றது. இதனால் நகர்ப்புற அவையினிடையே இவை பிரசித்தமான பொழுது போக்குகளாகி வருகின்றன. இதன் பொருட்டு அவைக்காற்று கலைஞர்கள் அவற்றை சேர்க்கைப் பண்பு வாய்ந்த தொழில் நுட்பங்களினூடு வடிவமைக்கின்றனர். இதனால் தமது உயிர்த்துடிப்பான தன்மையை இழந்து விடுவதுடன் சிதை வடிவங்களையே மூலவடிவமாக நோக்கும் சூழலையும் உருவாக்கி விடுகிறது. இது குறித்து தீக்க தரிசனத்துடன் தொழிற்பட வேண்டிய அவசியத்தையே இத்துறைசார் சமகால முயற்சிகள் வலியுறுத்துகின்றன.

இவை தவிர மரபு வழிவரும் சைகைகள் மெய்ப்பாட்டு அசைவுகள், முத்திரைகள், முக்கிய கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. இவற்றை நாட்டார் பேச்சு அல்லது நாட்டார் தொடர்பாடல் என்பவற்றுள் அடக்கி நோக்கலாம் என்பர். அப்படி நோக்கும் போது மெய்ப்பாட்டு அசைவுகளை வாய்மொழி நாட்டாரியலினுள் அடக்கி நோக்க முடியுமா? என்ற சர்ச்சை கிளம்பும். இதே போன்று நம்பிக்கைகள், மூடநம்பிக்கைகள் என்பனவும் ஒரு தனித் தொகுதியாக ஆராயப்பட வேண்டும். இவற்றை மரபுவழிக் கவிதைகள், பழக்க வழக்கங்கள், நாட்டார் சமயம் என்பவற்றோடு இணைத்துப் பார்க்கலாம் என்பர். ஆனால் அவற்றை தனியாகவும் புலமாக நோக்கும் போது நாட்டுப்புறவியல் குறித்த புதிய பல சாத்தியங்களை அது உருவாக்கக் கூடும்.

வாய்மொழி இலக்கியம், சடப்பொருள்சார் பண்பாடு, சமய நாட்டார் வழக்குகள், நாட்டார் தொடர்பாடல், நாட்டார் அவைக்காற்று கலைகள் முதலிய குழுக்கள் குறித்து அக்கறை கொள்ளும் போது அவை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்வுமுயற்சிகள் புலமைத் தொழிற்பாடுகள் முக்கிய கவனத்தைப் பெறுகின்றன. உலகப் பொதுவாக நாட்டாரியல் ஆய்வுவானது ஆரம்பத்தில் இருந்தே கனவான்களின் விருப்

பார்வ முயற்சியாக, இருந்து வந்துள்ளது. தமிழிலும், தேவ ஊழியக்காரர்களினதும், ஆங்கில நிர்வாக துறைத்தன உத்தியோகத்தர்களினதும், விருப்பார்வ முயற்சியாகவே வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளதை சுட்டிக் காட்டலாம்.

சர்வதேச, தேசிய ரீதியாக நிகழ்ந்தேறிய மாற்றங்களினால் சுதேசிகளும் நிறுவனநிலை நின்றோரும் இத்துறையில் ஆர்வங்கொண்டு உழைத்தனர். எனினும் வாய்மொழி மரபுக்கே அவர்கள் முத்தன்மை கொடுத்தனர். ஏனையவை பற்றி அதிகம் சிரத்தை கொள்ளவில்லை. தொகுப்புக்களில் கூட பனுவல் மட்டுமே தொகுக்கப்பட்டன. அவை தோன்றிய சூழல் அவற்றுக்கு மக்கள் சுட்டி வழங்கும் பெயர்கள், கருத்தாக்க அடிப்படைகள் குறித்து கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இவை யாவற்றுக்கும் அப்பால் நாட்டார் பாடல்களில் உயரிலக்கிய பெறுமானங்களையும் இரசனை முறைகளையும், யாப்பு விதிகளையும் ஏற்றிப் பார்க்கும் முறை நிகழ்ந்தேறி வந்துள்ளது.

நாட்டார் பாரம்பரியத்தில் மேலாதிக்க எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு சுரண்டல் எதிர்ப்பு முதலான அடக்கு முறைகளுக்கெதிரான கிளர்ச்சி மதிப்பீடுகள் பதிவாகியுள்ளன. ஆனால் அத்தகைய நோக்கு நிலைகளோடு அவை அணுகப்படவில்லை என்பதும், உலகப் பொதுவான நாட்டாரியல் அம்சங்களை தேடுதல், தொகுத்தல், வகைப்படுத்தல் முதலியவற்றுக்கான பல நவீன ஆய்வணுகுமுறைகளும், முறையியல்களும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை முழுமையாக உள்வாங்கி ஆய்வுப் புலங்களோடு பரீட்சயப்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் தமிழில் எழுபதுகளுக்குப் பின்னர் ஓரளவுக்கு மேற்படிமுயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் அதன் முழுமை இலக்கை அடைவதற்கு நீண்ட காலம் காத்திருக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு முரணாகும்.

உடன் நிகழ்கால காலனித்துவ, இனவாத ஒடுக்குதல்கள், கிறிஸ்தவமயமாதல், சமஸ்கிருத மயமாதல், உலக மயமாதல் பின்புலத்தில் நாட்டுப்புற பண்பாட்டு அடையாளங்கள் சிதைந்தும், சிதைக்கப்பட்டும், உருமாற்றம் செய்யப்பட்டும், இறக்கடிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு எம்மிடம் நிலவி வரும் கல்வி முறை கூட பொதுமதிப்புகளை உருவாக்கி விடுவதால் சயம், தனித்துவம் பற்றிய பிரக்ஞையையே இல்லாமல் செய்து விடுகிறது. இது குறித்து சமூக அக்கறையோடு தொழிற்பட வேண்டியுள்ளது.

முக்கியமாக பண்பாட்டு வினையாளர்கள் மெல்ல ஆனால் உறுதியாக ஜனரஞ்சகப் பண்பாட்டினுள் ஊடுருவி உலக ஊடகத்தின் பண்பாட்டுப் பொருளாக மாற்றி அதன் இரசிக்களின் பண்பாட்டு ஆர்வத்தையும் மேன்மையுணர்வையும் திருப்தி செய்கிறார்கள். பழங்குடியினரது நடனங்கள், விவசாயிகளின் தற்காப்புக்கலைகள் இதுபோன்ற இன்னும் எண்ணற்ற வேறுபட்ட கலை வடிவங்கள் நடைமுறையை விட்டுப் பிடுங்கி எறியப்பட்டு அரங்கங்களிலும், திரை அரங்குகளிலும் ஏதோ வழக்கத்துக்கு வினோதமான தொன்மையான பழக்கமாக அரங்கேற்றப்படுகிறது கடைசியாக அதன் இருப்பு விற்பனையாக்கப்பட புதுவடிவில் தன் மூல வடிவை, தன் கருப்பொருளை, மூல நிகழ்வை இழந்து நிற்கிறது. ஆக, ஜனரஞ்சகப் பண்பாடு ஜனரஞ்சகப்படுத்தப்பட்ட பண்பாடாக உருமாற்றப்படுகிறது.

இதன் மூலம் இன்றைய சூழலில் புதிய காலனிய உலக மயமாதல் நெருக்கடிகள் அடக்கப்பட்ட சமூகங்களின் அழகியல், உளவியல், குறித்த ஆராய்ச்சிகள் மூலம் பண்பாட்டு காலனிய ஆதிக்கத்தை செலுத்த வாய்ப்பு அதிகமாகிறது. இதற்கு வியட்நாம், கொரியா போன்ற நாடுகள் தக்க எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். தமிழில் இத்தகைய அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளை கல்விநிலைத் தொழிற்பாடுகளாக மட்டும் கருதாது அதன் அரசியல் உள்நோக்கங்களையும் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை எம் முன்னுள்ளது.

ஆக, ஒரு தேசிய இனத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்று பகிர்வாகவும் நதிமூலமாகவும் சமூக இயக்கப்பாட்டை அறிந்து கொள்ள உதவும் மூலாதாரமாகவும் விளங்கும் நாட்டுப்புறவியல், தேசியத்தைக் கட்டமைப்பதில் தேசிய சித்தத்தை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது. ஆனால் நாட்டுப்புறவியல் அதில் பல பரிமாண கள, இயங்கியல் சாத்தியங்களோடு ஆய்வு செய்வதற்கான அணுகுமுறைகளும் முறையியலும் வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை என்பதனையும் சர்வதேச ரீதியாக நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்கள் தேசிய பண்பாட்டு இருப்பு நிலைகளுக்கு பெரும் சவாலாக மாறி வருகின்றது என்பதனையும் கருத்திற் கொண்டு, தேசிய மக்கள் சித்தத்தை உருவாக்கி புதிய பண்பாட்டை கட்டமைப்பதற்கு, அதன் அடிச் சரடாக விளங்கும் நாட்டுப்புறவியலை விமர்சன ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டு செயற்படுவதன் மூலம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வளமான ஒரு எதிர்காலத்தை விட்டுச் செல்லலாம்.

அழகம்

ஒளியை உணர்த்துவது
இருட்டின் கருமைக்கறும்பு
ஒளியும் இருட்டும்
ஒன்றென்பதை உணரமறுக்கும்
மனதுக்கு எதிலும் அக்கறைப்பட
நேரமிருப்பதில்லை.

பொய்யைப் பொய்யே
காட்டும் என்பது
பொய்யை உண்மைதான்
வெளிப்படுத்துவதாக படினப்பட்ட
மனதுக்கு சிந்திக்க
முடிவதில்லை.

சிறகு விரித்த சிட்டுக் குருவிக்கு
வானத்தின் நீளத்தில்
எள்ளளவும் கரிசனைப்பட முடியாததை
எப்படி ஊகிக்க முடியும் எமது
அவசரப் பொழுதுகளில்?

நடுஇரவில் நடுவீதியில்
வாகனப் பாய்ச்சொளியில்
கண்கொடுத்து முறைக்கும் தூக்கம் கலைந்த
சொறிநாய் வாகனத்தை திட்டுவதை
பயணவிரைவு ஊகிக்க
ஒருபோதுமே விடுவதில்லை.

ஆடைகள் அம்மணத்தை விட
அதிகம் ஊகங்களைப் பிரசவித்துக்
குமைக்கும் என்பது கூட
பலருக்கும் பலபோதுகளிலும்
விரசமாய்ப் படலாம் நிதானித்தமர்ந்து
ஆராய நேரமிருப்பதில்லை.

கை. சுவாஸன்

பேதனை

காதலென்று கறைப்படுத்தப்படுவது
கவலையற்றுப்போகலாம்
பருவங்களின் சீண்டல்களுக்கு
உண்மையை உணர்த்த
வலுவிரும்பதில்லை

கிழக்கும் மேற்கும் ஒன்று
வடக்கும் தெற்கும் ஒன்று
உருண்டையுலகில் சாத்தியப்படும் இது
என்று தீர்வுகாண அடைசலாக்கிய
பாடத்திட்டம் இடம்
தருவதேயில்லை

இவையிவை இவ்வாறிருக்க
போரும் சமாதானமும் ஒன்றென
கூறப்போவதை
அனேகரின் அறிதல் குறைபாடு
ஏற்றுக்கொள்ள விடுவதில்லை

உணர்வதும் உணர்த்துவதும்
வேறுவேறானது
இயல்பும் தூண்டலும்தான்
இரண்டாய் பகுக்க நினைக்கவே
குறுகிய பார்வை
அனுமதிப்பதில்லை.

ச.மீதீஸ் நாக நாடு தமிழர் நூந்தியமும்

கலாநிதி ப. புஷ்பரட்ணம் அவர்களது ஆய்வுக் கட்டுரையில் இருந்து பெறப்பட்டது

தனித்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணக்கூடிய பாரம்பரிய வரலாறு இலங்கையின் எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தவரை அது பண்டுதொட்டு இலங்கையின் வரலாற்றுப் போக்கில் தனித்துவமான அடையாளம் காணப்பட்டு வந்துள்ளதை வரலாற்று ரீதியாக இனங்காண முடிகிறது. இலங்கையில் முதல் வரலாற்று இலக்கியங்களில் ஒன்றான மகாவம்சம் கி. மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தர் இலங்கை வந்த போது அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலமைந்த பிராந்தியத்தை 'நாகதீபம்' என அழைக்கிறது. கி.பி. 1-2 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் கிரேக்க நாட்டவரான தொலமியின் குறிப்பில் வரும் 'நாகதீபம்' என்ற பெயர் மேற்கூறப்பட்ட பாளி நூலில் வரும் நாகதீபம் என முதலியார் இராசநாயகத்தால் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் 1936 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பொற்சாசனத்தில் அப்பிராந்தியம் நாகதீபம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளதை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டலாம். அதை மேலும் வலியுறுத்தும் வகையில் அண்மையில் தென்மராட்சிப் பிராந்தியத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய நாணயம் ஒன்றில் தமிழில் 'நாகபூமி' என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நாகபூமி என்ற பிராந்தியம் தமிழ்ச் சிற்றரசனது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்ததைக் கோட்டுக் காட்டுகிறது எனலாம்.

நாகபூமி என்ற பெயர் பொறித்த நாணயம்

சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்தில் இப்பிராந்தியம் நாகதீபம் என்ற பெயரோடு உத்திரதேசம் எனவும் பாளி நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கி.பி. 7ஆம், 8ஆம், 9ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உத்திரதேசத்தில் இருந்து அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த சிங்கள மன்னர்களுக்கு எதிராகப் பல படையெடுப்புக்கள் நடந்ததாகக் குறிப்பிடும் சூளவம்சம் என்ற பாளி நூல் பத்தாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்திய மன்னன் ஒருவன் நாகதீபத்தின் மீது படையெடுத்தான் எனக் குறிப்பிடுகிறது. பாளியில் நாகதீபம் என அழைக்கப்பட்ட இப்பெயர் தமிழில் நாக நாடு எனவும், வடமொழியில் உரக எனவும் அழைக்கப்பட்டதையும் காணமுடிகிறது. பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நூல்களில் வரும் நாகநாடு என்ற பெயர் ஈழத்தில் இருந்த நாக நாட்டைக் குறித்து நின்று தற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு.

கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவச் செப்பேடு ஒன்று பல்லவ இளவரசன் ஒருவன் நாக நாடு சென்று அங்குள்ள இளவரசியை மணந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த முதலாம் பராந்தகசோழன் இலங்கை மீது படையெடுத்து அங்குள்ள நாக நாட்டை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக நாக நாட்டை அல்லது நாக இன மக்களைக் குறிக்கும் உரக என்ற பெயரில் நாணயம் வெளியிட்டதற்கு இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. 1262 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ் நாட்டிலுள்ள குடமியா மலை என்ற இடத்தில் கண்டு பிடித்த பாண்டியக் கல்வெட்டு ஒன்று சிங்கள மன்னர்களுக்கு சார்பாக நாக நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த சாகவமன்னனைக் கொண்டு அவன் மகனை ஆட்சியில் அமர்த்தியதாகக் கூறுகிறது. கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டு இலங்கை வந்த போத்துக்கேயர் நாக நாட்டிலுள்ள பூநகரியில் (போத்துக்கேயர் மொழியில் உராயில் பூநறிம எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) ஒரு கிறிஸ்தவ ஆலயத்தை அமைத்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேற்கூறப்பட்ட சான்றுகளில் இருந்து தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வரும் பிராந்தியம் பண்டு தொட்டு வடமொழியில் நாகதீபம், உரக எனவும், தமிழில் நாக நாடு எனவும் அழைக்கப்பட்டமை

தெரிகிறது. ஆயினும் இதன் எல்லை அக்காலத்தில் எதுவரை பரந்திருந்ததென்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன.

சிலர் இப்பெயர் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கேயுள்ள தற்கால வட இலங்கையைக் குறித்ததாகவும், வேறு சிலர் யாழ்ப்பாணத்தைக் குறித்ததாகவும் இன்னும் சிலர் நயினாதீவைக் குறித்ததாகவும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். ஆனால் பண்டைய கால வரலாற்றில் ஒரு இடத்தின் பெயர் காலப்போக்கில் அந்த நாட்டின் பெயராக மாறியதற்கும் ஒரு நாட்டின் பெயர் பிற்காலத்தில் ஒரு இடத்தின் பெயராக அழைக்கப்பட்டதற்கும் பல சான்றுகள் உண்டு.

ஆயினும் நாகதீப அல்லது நாக நாடு என்ற பெயர் குறித்து நிற்கும் பிராந்தியம் பல சந்தர்ப்பங்களில் தற்கால வடஇலங்கையை மட்டுமல்ல கிழக்கிலங்கையையும் உள்ளடக்கியிருந்ததற்கு பாளி, சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களிலும் சோழ, பாண்டிய விஜயநகரக் கல்வெட்டுக்களிலும் பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டு ஒன்று ஈழத்தில் இருந்த நாகநகர் பற்றிக் கூறுகிறது. அந்த நகரை பேராசிரியர் இரகுபதி, கந்தரோடை எனக் கூறுகிறார். ஆனால் நிக்லஸ் என்பவர் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டில் வரும் அதேபெயரை ஆதாரம் காட்டி அவ்விடத்தை பதவியாவுக்கு அண்மையில் உள்ள இடம் என அடையாளப்படுத்தி உள்ளார்.

அதேவேளை திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலாவெளியில் உள்ள ஓர் இடத்தில் கிடைத்த கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டு ஒன்று திருகோணமலையை நாக நாட்டிற்குரிய இடமாகவும் அந்நாட்டிற்குரிய கிராமம் ஒன்றை (உராகிரி கமம் இது தமிழில் நாக நாட்டிலுள்ள கிராமம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது) அங்குள்ள சிவன் ஆலயத்திற்கு மானியமாகக் கொடுத்ததாகவும் கூறுகிறது.

1262ஆம் ஆண்டுக்குரிய பாண்டியரது கல்வெட்டு ஒன்று சிங்கள அமைச்சன் ஒருவன் உதவி கேட்டதன் பேரில் இலங்கை மீது படையெடுத்து அங்குள்ள நாக நாட்டை வென்று அங்கு ஆட்சியில் இருந்த சாவக மன்னனைக் கொன்று நாக நாட்டு அரசினது கொடி பறந்து கொண்டிருந்த கோணாமலையிலும் திரிகூடகிரியிலும் தமது அரச இலச்சினையான இரட்டை மீன் சின்னத்தைப் பொறித்ததாகக் கூறுகிறது. அதிலிருந்து நாக நாட்டின் முக்கிய தலைநகர்கள் கிழக்கிலங்கையிலும் அமைந்திருந்தமை தெரிகிறது.

இதே சாவக மன்னனது வரலாறு கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் கூட சாவகனது படையினர், கோட்டைகள் அமைந்திருந்த வட இலங்கையில் உள்ள மாதோட்டம், குருந்தலூர், மன்னார், புலச்சேரி, வலிகாமம் போன்ற இடங்களுடன் கிழக்கிலங்கையிலுள்ள பதவியா, கோணமலை, கந்தளாய் போன்ற இடங்களையும் குறிப்பிடுகிறது.

இவ்வாதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்டு தொட்டு வழக்கிலிருந்து வந்த நாகநாடு அல்லது நாகதீபம் என்ற பெயர்கள் ஈழத்தில் ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு சிறிய பிராந்தியத்தை மட்டும் சுட்டிக் காட்டாது தமிழர்கள் செறிவாக வாழ்ந்து வந்த பரந்த பிராந்தியத்தை அப் பெயர்கள் குறித்ததெனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

சிங்கள மக்களது மூதாதையினர் கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் எனக்கூறும் பாளி நூல்கள் இக்காலத்திற்கு முன்னர் ஈழத்தில் வாழ்ந்தவர்களை மனிதப்பிறவிகள் அற்ற இயக்கர், நாகர் எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் இம்மக்கள் பிற்காலத்திலும் வாழ்ந்ததை கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் கல்வெட்டுக்களும், பாளி இலக்கியங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இக்காலத்திலிருந்து ஆட்சியில் இருந்த மன்னன் உட்பட மக்கள் பலரது பெயர்கள் நாக என்ற முன்னொட்டுச் சொல்லோடு தொடங்குவதைக் காணலாம்.

இப்பெயர் பண்டைய காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் பொதுவாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் அது சிங்கள மக்களிடம் இருந்து மறைந்து போக, தமிழ் மக்களிடம் மட்டுமே நிலைத்திருப்பதைக் காணலாம். இன்றும் கூட வட இலங்கையிலும், கிழக்கிலங்கையிலும் வாழும் மக்களிடையே நாகன், நாகி, நாகமுத்து, நாகராஜா, நாகவண்ணன், நாகதேவன், நாகராசா போன்ற ஆட்பெயர்களும், நாகர்கோயில், நாகபடுவான், நாகதேவன்துறை, நாகம்சோலை, நாகதாழ்வு போன்ற இடப்பெயர்களும் நிலைத்திருப்பதைக் காணலாம். இச்சான்றுகள் ஈழத்தில் பண்டு தொட்டு வாழ்ந்து வரும் தமிழர்களது எச்சங்கள் இன்னும் மறையவில்லை என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக உள்ளன.

வரலாற்றுக் காலம் தொடக்கம் தமிழருக்கும் சிங்களவருக்கும் இருவேறு இராஜ்ஜியங்கள் இருந்துள்ளன. அதே போல் இன்றும் தனித்தனி அரசாங்கமே நடைபெறுகிறது. ஆகவே சமஷ்டி மூலம் நாட்டை ஒன்றிணைக்க வேண்டியது சிங்களவர்களே!

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சமஷ்டி பற்றிய கருத்தரங்கில் பேரா. சி.க. சிற்றம்பலம்

எங்களிடம் எல்லாம் இருக்கின்றது சுயசிந்தனையைக் தவிர!

உலக மயமாக்கலினாலும் பல்தேசியக் கம்பனிகளின் கட்டுப்படுத்த முடியாத தாக்கத்தின் காரணமாகவும் எமது பொருளாதார வளத்தை சுரண்டலுக்கு விட்டு விட்டு எழுதுகின்ற பேனாவில் இருந்து போகின்ற வாகனம் முதல் எங்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளுக்கும் மேலைத்தேய முதலாளித்துவ கம்பனிகளிடம் கையேந்த வேண்டிய நிலையில் இருந்து கொண்டுள்ளோம்.

எமது மூதாதையர் அதாவது வரலாற்று ஆய்வுகளின்படி எமது பிராந்தியத்தில் நாகரீகம் தோற்றம் பெற்றது முதலே மிகச்சிறந்த நாகரீகத்தைக் கொண்டவர்களாகவே இருந்துள்ளனர். ஆனால் இன்று எம்வாழ்வை நிர்ணயிக்கின்ற சக்தி எங்களின் கையில் இல்லை.

எங்களுக்கென இருந்த பலவற்றை மேலைத்தேய உலக வல்லாதிக்க சக்திகள் உள்வாங்கி அவற்றை நவீனத்துவப்படுத்தி மீண்டும் எம்மிடமே செலுத்துவதை நாம் இன்றுவரையும் அனுமதித்தே வந்துள்ளோம்.

மிகவும் சிறந்த மருத்துவ முறைகளைக் கொண்டிருந்த நாங்கள் தவிர்க்க முடியாமல் ஆங்கில மருத்துவத்திற்குள்ளும் அதன் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்குள்ளும் உட்புகுந்துள்ளோம் அப்படிச்செய்ய வேண்டியது இன்று தவிர்க்க முடியாததுமாகும்.

**ஒவ்வொன்றிற்கும் தமிழ்ப்
பெயர் வைப்பதற்காய் நாங்கள்
காலம் எடுத்துக் கொண்டிருக்
கையில் புதிது புதிதாய் நாங்கள்
பெயர் வைக்க புதுப்புது பொரு
ட்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்
றன.**

அது போலவே கைத்தொழிலில் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும் எமது முன்னோக்கிய காலத்தில் வலுவானதாக சிறப்பானதாகவே இருந்துள்ளது. ஆயினும் இப்பொழுது நவீனத்துவ சூழலில் உலகமயமாக்கலுக்கு உட்பட்டு எமது உற்பத்திகளை உலக மயப்படுத்துவதில்

செளமியன்

எதுவித முன்னேற்றமும் அற்றவர்களாகவே இருக்கின்றோம்.

புதிதான கண்டுபிடிப்புகள் எதனையும் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கமோ முயற்சியோ இன்றி வெறுமனே யாரோ கண்டுபிடித்து அவர்களது மொழியில் பெயரிட்ட பொருட்களுக்கு நாங்கள் தமிழ் பெயர் வைப்பதிலே காலத்தை செலவு செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

Photo: Early Settlements in Jaffna.

வானொலி என Radio வுக்கு நாங்கள் பெயர் வைத்து கொண்டிருக்கையில் அவன் T.V யை தந்து விட்டான். இப்படிக்கணணி முதற்கொண்டு ஒவ்வொன்றிற்கும் தமிழ் பெயர் வைப்பதற்காய் நாங்கள் காலம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த கால இடைவெளியில் யப்பானும் அமெரிக்காவும் சீனாவும் இன்னும் பலவும் புதிது புதிதாய் விதம் விதமாய் தொழில் நுட்ப திறமை வாய்ந்தவைகளை கண்டுபிடித்து வியாபாரப்படுத்துகின்றன.

இதன் காரணமாக நாங்கள் தவிர்க்க இயலாமல் ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தேவையும் நிலையும் ஏற்படுகின்ற அதேவேளை எங்கள் மொழியை யாரும் பார்ப்பதற்கான அவசியத்தைக்கூட எங்களால் ஏற்படுத்த முடிவதில்லை.

யப்பானிய எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட எத் தனை வாகனங்கள் எங்கள் ஊரில் ஓடுகின்றன என ஒருமுறை எண்ணிப் பார்க்கையில் வியப்பு வருகின்றது. அவர்களது மொழியில் எதனை எழுதியுள்ளனர் என்பது கூட தெரியாமல் உலகமெல்லாம் உலகத்தவர்கள் குறிப் பாக நாம் தவிர்க்க முடியாமல் அதனை உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

இன்று வர்த்தக ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெற்று வரும் யாழ் நகரம் வர்த்தக வியாபார மையமா? அல்லது வியாபாரச் சந்தையா? என்பது குறித்த ஆராய்வு இன்றி வர்த்தக ரீதியில் முக்கியத்துவம் அடைந்து வரும் நகரங்களில் எமது மண்ணும் ஒன்றாய் இருக்கின்றது. வர்த்தக விளம்பரப்பலகைகளும் புதிது புதிதான கடைகளும் அதற்கு சான்று என சொல்லிக் கொள்கின்றோம். இந்நிலையில் எல்லாவற்றினதும் எல்லாருடையதும் கழிவு வியாபாரச் சந்தையாக நாம் இருப்பது தான் கேவலத்திலும் மிகப்பெரிய கேவலம். ஏனெனில் எங்களால் இன்னும் ஒன்றை ஏற்றுமதி செய்யவோ போட்டிச் சந்தைக்குக் கொண்டு போகவோ முடிவதில்லை. அதற்காக நாங்கள் உலகமயமாக்கலை எதிர்க்கின்றோம் என்று இன்னும் மாட்டு வண்டிகளில் பயணம் செய்யவோ தொலைக்காட்சிப்பெட்டிகளை தூக்கியெறிந்துவிட்டு வீதி நாடகங்களையும் மேடை நாடகங்களையும் அப்பம்மா அம்மம்மா சொல்லும் கதைகளையும் கேட்டுக்கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்கவோ முடியாது. அந்த சூழல் காலம் மாற்றத்துக்குள்ளாகி விட்டது. கொட்டப் பெட்டியில் காசு வைத்த நாங்கள் 'பேஸ்' க்கு மாறி Hand bag கலாசாரத்தில் இருக்கின்றோம். ஆனால் இந்த சின்ன விசயம் கூட இன்னொருவனின் நவீனப்படுத்தலில் இருந்து நாங்கள் வாங்கிக் கொள்கின்றோமே என்பது தான் வேதனையானது.

Photo: Early Settlements in Jaffna.

ஆக நாங்கள் சிந்திக்கவேண்டியதும் பேச வேண்டியதுமான இந்த விடயம் குறித்து ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும்.

எங்களிடம் எல்லாம் இருக்கின்றது சுயசிந்தனையை தவிர !

நாங்கள் வர்த்தக ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றோம் எனக்கூறுகின்றோம். நாங்கள் வர்த்தக வியாபாரிகளா? சந்தைகளாகவா உள்ளோம் என்பது பற்றி எவ்வளவும் சிந்திப்பதாயில்லை.

நாட்டின் அரசியலமைப்பு
சட்டவாக்கம் என்பவற்றை
மேற்கொள்ளும் போது
அவை மக்களின்
அபிலாசைகளை பிரதி
பலிப்பவைகளாக
இருக்க வேண்டும்
இலங்கையின் கடந்த
அரசியலமைப்புகள்
மக்களின் விருப்பை,
தேவையினை நிறைவு
செய்யவில்லை,
இந்த முறை
மேற்கொள்ளப்படும்
அரசியலமைப்பு,
சட்டவாக்கம்
என்பவை மக்களின்
அபிலாசைகளை
தேவைகளை
பிரச்சினைகளை
பூர்த்தி செய்பவைகளாக
இருக்கவேண்டும்.

வி.ரி. தமிழ்மாறன்

காற்று - இருக்கின்ற துயரத்தில்
நான்போய் என்ன செய்ய
கரைந்து கரைந்து
காலத்தைச் சிதைக்கிறது காகங்கள்
ஊளைகளுக்கு நடுவே
நிலவின் தனிமையில்
வெறியாட்டின் களை-இன்னும்
ஓய்ந்த பாடல்லை.

பாறைகளுக்கு நடுவே
விழிகள் செருகையில் - காகங்கள்
பிணங்களின் விழிகளைக் குதறுகிறபோது
குண்டுகளால் பிழந்து போன
தேவாலயத்தின் பலிபீடத்தில்
ஒரு பிணம்.

குப்புறக்கிடக்கிறது-இன்னும்
ஓயா ஊளைகளுக்கு நடுவே
ஓப்பானிகளில் மேவியசந்தம்
ஒரு தாயின் குரல்வளையில்
பரிதாபமாக உருகிவழிகிறது
காகங்களின் கூச்சலில்
உண்மையான ஒரு காலம்
பற்றி எரிவது பற்றி
யாரும்யோசிக்கிறார்களில்லை
எரியும் சிதைகளின் அருகில்
குந்தியிருக்கின்ற காகங்கள்
வன்மம் தொனிக்க
உலகை வெறிக்கிறது

அவற்றின் கத்தலில்
சேதமடையும் உலகை
அல்லது காலத்தை
இரவுகளின் நீட்சியிலோ - அல்லது
வெறும் பகலின் ஏதாவதொரு தருணத்திலோ
மீட்டு வாருங்கள்
நிலவின் தனிமையை
சூனியத்திலிருந்து விடுவித்து.

மூல்கலைக்கலை

வெயில் காலங்கள்

செவ்வாயில் வீடுகட்டி வாழ்க்கை நடத்துவோமா?

செவ்வாயில் உயிர் வாழ்க்கை குறித்து ஆராய்வ தற்காக எதிர்வரும் மே 30 ஜூன் 25 ஆம் திகதிகளில் இயந்திர மனிதர்களை அங்கு அனுப்புவதற்கான இறுதிக்கட்ட தயார்படுத்தல்களில் நாலா விஞ்ஞானிகள் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

பலாடெனாவிலுள்ள விண் வெளி ஆராய்சிக் கூடத்தில் 2 இயந்திர மனிதர்களை நாலா விஞ்ஞானிகள் உரு வாக்கியிருக்கிறார்கள். அலுவலகம் ஒன்றில் காணப்படும் சிறிய மேசையின் அளவை இவை கொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக கடந்த 3 வருடங்கள் கட்டும் உழைப்பில் ஈடுபட்டிருந்த நாலா 800 மில்லியன் டொலர் பணத்தைச் செலவிட்டிருக்கிறது.

அதீத சக்தி வாய்ந்த கமெராக்கள் இந்த இயந்திர மனிதர்களில் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. 360 பாகை கோணத்தில் சுழன்று பரந்த வீச்சில் படம் பிடிக்கக் கூடியவை. கருவிகளைக் கையாளக் கூடிய வகையில் இயந்திர மனிதர்களின் கைகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. செவ்வாயின் தரையில் 90 முதல் 120 நாட்கள் தங்கியிருந்து இவை தகவல்களை பூமிக்கு அனுப்பும். இவற்றின் இயக்கம் செவ்வாயின் தரைப் பரப்பில் கிடைக்கும் சூரிய ஒளியில் தங்கியிருக்கிறது.

செவ்வாயில் குளிர் மிகவும் அதிகம். அநேக சந்தர்ப்பங்களில் 150 பாகை செல்ஸியஸ் வரை வெப்பநிலை வீழ்ச்சியடையும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தமது இயக்கத்திற்குத் தேவையான வெப்பத்தை இயந்திர மனிதர்கள் தாமே உருவாக்கிக் கொள்வர். ஏறத்தாழ செவ்வாயின் தரையில் ஒரு கிலோமீற்றர் தூரம் வரை நடமாடி இவர்களால் தகவல்களைச் சேகரிக்க முடியும்.

செவ்வாயில் உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற சூழல் காரணிகள் நிலவுவதாகப் பல்வேறு ஆராய்சிகளின் முடிவுகள் வெளிப்படுத்தி வரும் நிலையில். நாலா மேற்கொள்ளும் இந்த முயற்சி பெரும் எதிர்பாப்பைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. செவ்வாயில் நீர் இருப்பதற்கான அல்லது இருந்ததற்கான தெளிவான சான்றுகள் அதிநவீன தொலைகாட்சிகளின் மூலம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. செவ்வாயில் இயந்திர மனிதர்களின் தரையிறக்கத்துடன் அநேகமாக இது நிரூபிக்கப்படலாம்.

எவ்வாறெனினும் மனிதர்களே அங்கு நேரடியாகத் தரையிறங்கி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை. செவ்வாய்க்கு விண்கலங்களை அனுப்பி ஆராய்சி மேற்கொள்ளும் தனது திட்டத்தை நாலா நிறுவனம் பல கட்டங்களாகப் பிரித்திருக்கிறது. இதற்காக அடுத்து வரும் 15 வருடங்களில் பல விண்கலங்களையும் இயந்திர மனிதர்களையும் நாலா செவ்வாயில் தரையிறக்கும்.

1999ஆம் ஆண்டும் பாத்தபைண்டவர் என்ற விண்கலத்தை நாலா நிறுவனம் செவ்வாயில் தரையிறக்கியிருந்தது. ஆனால் சில நாட்களிலேயே அதனுடனான தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டு அதற்கு என்ன நடந்தது என்பதையே அறிய முடியாமல் போயிற்று. 290 மில்லியன் டொலர் பணம் இதற்கு செலவாகியிருந்தது.

இந்த அனுபவத்தை கருத்திற்கொண்டு விஞ்ஞானிகள் தமது அடுத்தகட்ட நகர்வுகளில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். தமது ஒவ்வொரு திட்டமும் எந்த வித பின்னடைவையும் எதிர்கொள்ளாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் நாலா குறியாக இருக்கிறது.

செவ்வாயில் உயிர் வாழ்க்கைக்கான ஆதாரங்களை தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகளை வலுப்படுத்துகிறார்கள் நாலா விஞ்ஞானிகள்

செ. சீமந்தன்

செவ்வாயின் மேற்பரப்பில் பாரிய பறைத் தொடர்கள் மலைகள் இருப்பதாக அறியப்பட்டுள்ள நிலையில் பூமியிலிருந்து செல்லும் விண்கலங்கள் அங்கு தரையிறங்கும் போது அல்லது இயந்திர மனிதர்கள் அங்கு நடமாடும் பொழுது பாதிப்படைவதற்கு நிறைய வாய்ப்பிருக்கின்றது.

செவ்வாயில் உயிர் வாழ்கைக்கு சாதகமான பெளதீக இரசாயன காரணிகள் காணப்படுவதால் உயிரினங்கள் வாழக்கூடும் என்ற கருத்தைச் சில விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

நாலாவின் முதலாவது கட்ட முயற்சியே மே மாதம் 30 திகதி ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதன் போது அனுப்பப்படும் இயந்திர மனிதர்கள் அங்கு சுதந்திரமாக நடமாடி தரைத்தோற்றம் நீர்வளம், கனிவளம் ஆகியவை குறித்து ஆய்வை மேற்கொள்வர். இதே நோக்கத்திற்காக ஜூன் மாதம் 25ம் திகயன்றும் விண்கலம் ஒன்று செவ்வாயில் தரையிறங்கும்.

2007 ஆம் ஆண்டு Smart Lander என்ற விண்கலம் செவ்வாய்க்கு அனுப்பப்படும். இதன் போது 272 கிலோ கிராம் எடையுள்ள ஆய்வு கூட உபகரணங்கள் அங்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். ஏதாவது ஆபத்தை எதிர்கொள்ளுமிடத்து அதிலிருந்து தப்பிக் கொள்வ தற்கான உபாயங்களை வகுக்கும் திறனை Smart Lander கொண்டிருக்கும்.

இதற்கு அடுத்த கட்ட உடனடி நடவடிக்கைகள் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்படும். இவற்றுக்கான கால நேரம் குறிக்கப்படவில்லை. செவ்வாயின் உயிர் வாழ்க்கைத் தன்மையை 100 சத வீதம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதே இந்த விண்வெளிப் பயணங்களின் பிரதான நோக்கங்களாகும்.

செவ்வாயில் உயிர் வாழ்க்கை தொடர்பாக இரு வேறு கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று செவ்வாயில் உயிர்கள் வாழ்கின்றன என்பது. மற்றையது என்றோ ஒரு காலத்தில் செவ்வாயில் உயிர்கள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

செவ்வாயில் 13000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உயிர்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தை இரண்டு ஆண்டு

களுக்கு முன்னர் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக ஆராய்சியாளர்கள் முன்வைத்தனர்.

1996 ஆம் ஆண்டு அந்தாட்டிக்கா பிரதேசத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஒரு விண்கல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது கருத்தை வலியுறுத்தும் வாதத்தை அவர்கள் முன்வைத்தனர்.

செவ்வாயில் உயிர் வாழ்க்கைக்கு சாதகமான பெளதீக இரசாயன காரணிகள் காணப்படுவதால் உயிரினங்கள் வாழக்கூடும் என்ற கருத்தைச் சில விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

செவ்வாயை ஆய்வு செய்வதற்காக நாலா விஞ்ஞானிகளினால் அனுப்பப்பட்டிருந்த செய்மதிகளின் மூலம் அங்கு நீர் இருப்பதற்கான அல்லது இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் புகைப்படங்களாகப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் படங்களில் செவ்வாயின் மேற்பரப்பில் நீர் நிலை காணப்பட்டு வற்றிய பின்னர் காணப்படும் தரைத்தோற்றத்தை ஒத்த காட்சிகள் தென்படுகின்றன. பல மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் செவ்வாயில் உயிரினம் வாழ்ந்ததாக நம்பப்படும் பேர்மியன் காலப்பகுதியில் காணப்பட்டு பின்னர் வற்றிய நீர் நிலைகளாக இவை இருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

நாலா விஞ்ஞானிகளினால் அனுப்பப்பட்டிருந்த பாத்தென்டர் விண்கலம் அங்கு செயலிழந்து போவதற்கு முன்னர் அனுப்பியிருந்த சில படங்களிலும் அங்கு நீர் நிலைகள் இருந்தமைக்கான காட்சிகள் தெரிந்தன.

செவ்வாயின் தட்ப வெப்ப நிலைமைகளும் உயிர் வாழ்கைக்கு சாதகமானவை என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

கிளைமேட் ஆர்பிட்டர், போவர் லாண்டர் என்ற செய்மதிகள் அங்கு நடைபெறும் காலநிலை மாற்றங்களை ஆராய்வதற்காக அனுப்பப்பட்டிருந்தன.

கலைமுகம் சந்தா விபரம்

உள்நாட்டு வருட சந்தா ரூபா 150
வெளிநாட்டு \$4 (அமெரிக்க டொலர்)
தபால் செலவு உள்ளடங்கலாக

வாசித்த பின் கலைமுகத்தின் வளர்ச்சி கருதி உங்கள் ஆக்கங்களையும் எழுதுங்கள் தொடர்ந்தும் சந்தாதாரராகுங்கள்	தொடர்புக்கு : கலைமுகம் 238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம். Apartment 5/6, 19, Milagiriya Avenue, Colombo-04, Sri Lanka. Tel : 597245
--	---

ஒரு

குடியுக்கு

மனிதன் தத்துவங்கள் பலவற்றைப் படைத்திருக்கிறான். அவனது தத்துவங்கள் வடிவத்தில் அழகாகவும், கவர்சியாகவும் இருந்தனவே தவிர செயற்பாடு அற்றதாக, உயிர் அற்று இத்துப் போயிருந்தன.

காலம் காலமாக வியர்வை சிந்தி உழைப்பவர்களின் வாழ்வு மாற்றமற்றே கிடக்கிறது. நிலம், நீர், காற்று இவையாருக்கும் சொந்தமென்ற நிலை மாறி நிலம் தனியுடைமைச் சொத்தாகியது.

தத்துவங்கள் மனித தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் குளிரெடுத்தன.

மனிதன் வேகமாக முன்னேறினான். அதனால் கூர்ப்பின் எல்லையில் புதிய வடிவம் பிறந்து விட்டதா?

மீண்டும் அலையும் வாழ்வு, பலம், பலவீனத்தை விரட்டுகிறதா?

மரங்களில் குகைகளில் வாழ்ந்த வாழ்வு, பலம் பலவீனத்தை விரட்டுகிறதா?

மரங்களில் குகைகளில் வாழ்ந்த வாழ்வு நவீன மயமாக்கப்பட்டு தற்பார்களின் கீழா?

அவனால் எதையும் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. அவன் மனம் பேதலித்தது. எத்தனை காலம் அச்சத்துடன் வாழ்வது. எத்தனை தடவைகள் வாழ்விடத்தை நகர்த்துவது?

கொழுத்துப் போன கொடுமையின் மிரட்டலுக்கும் கொலை வெறிக்கும் தப்புவது...?

காலின் பாதுகாப்புக்காக கொழுவியிருக்கும் மல்லிச் சாக்கை விலக்கிக் கொண்டு, எழுந்து முகட்டுக் கப்பில் சாய்ந்து, முதுகை நிமிர்த்தி, கைகளை உதறி, சோம்பல் முறித்துக் கொண்டான்.

நாள் முழுவதும் உடலைக் கசக்கிப் பிழிந்து உழைத்த உடல் அலுப்பும் அசதியும் அவனுக்குப் பெரிதாகப்படவில்லை.

பனிக் குளிரில் தங்கள் கால்களைச் சுருட்டி ஒருக் களித்துக் கொண்டு தங்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய எண்ணமே இல்லாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் தன் உதிரிப்பூக்கள்.

குப்பி விளக்கைக் கொழுத்தி ஒளியைப் பரவ விட்டான். குடிசை எங்கும் ஒளி லேசாகப் பரவ ஆரம்பித்தது.

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் விடியப் போகிறது அந்த விடிவால் அவனுக்கு என்ன பயன் வரப்போகிறது? நேற்றுப் போலத்தானே இன்றும்.

மனைவியை எழுப்பி விடவும் மனமின்றி வெளியே வந்தான். அவனது ஏக்கம் எல்லாம் காணிச் சொந்தக்காரன் வீட்டைப் பிடுங்கச் சொல்லி விட்டான். அவனுக்கென்று ஒரு நிலம் இல்லை.

நிலையான வீடில்லை.

இன்னும் சொற்ப நாட்களில் எங்கே போவது?

இவர்கள் அனாதைகளா?

அவலத்தின் விளிம்பில் அவன் மண்டையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

ஒரு குடிவாக்காக

அவன் பிள்ளைகள் மனைவி முகம் இறுகியது.

தத்துவங்கள் கைகட்டிச் செயலற்று நின்றன.

அவன் அழவில்லை.

இன்று உழைப்பில்லை. அடுப்பில் மூளவேண்டிய

நெருப்பு நெஞ்சில் முளாசி எரிந்து கொண்டு இருந்தது.

அவன் கால்கள் நிலம் தேடி நகர்ந்தன.

இலங்கையில் முதல் புகைப்படம் தமிழரால் பிடிக்கப்பட்டது

சஜாதா மகாலிங்கம்

இலங்கையின் வரலாற்றுப் பெருமையும் கலாசாரப் பெருமையும் அதிகம் தனக்கே உரித்தாக்கிக் கொண்ட நகரம் யாழ்ப்பாணம் என்பதனை எளிதில் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது என்பதே யதார்த்தமானது.

ஆயினும், இன்றைய யாழ்ப்பாணம் அந்தப் பெருமைகள் குறித்து கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நிலைக்குள் போய்விட்டதா? அல்லது காலத்தால் அதன் பெருமை மறைந்து போய்விடுமா? என்கிற கவலை யாழ்ப்பாணம் குறித்து அக்கறை கொண்டுள்ள பல பேருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலையில் எங்களுக்கென உள்ள முதுசங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு எங்கள் பெருமைகளை, வரலாற்று ஆவணங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதிலும் ஆவணப்படுத்துவதிலும் அக்கறை கொண்டு செயற்படும் யாழ் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை கலைவட்டத்தினர் எமது மூத்த சந்ததியின் புகைப்படங்களையும் அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

அந்த வெளிப்படுத்தலால் கிடைத்த யாழ்ப்பாணப் புகைப்படக்கலையின் வரலாறு குறித்த கட்டுரையை நன்றிகளோடு பிரசுரம் செய்கின்றோம்.

பாராட்டத்தக்கதான இந்த முயற்சிகளுக்கு, நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய விடயங்களை வெளிக் கொண்டு வரும் முயற்சிகளுக்கு நாங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்போம்.

யாழ்ப்பாணப் புகைப்படக்கலை ஓர் வரலாற்று அறிமுகம் (1853 - 1975)

யாழ்ப்பாணத்திற்கு 1813ல் வருகின்ற அமெரிக்க மிஷனரி யாழ்ப்பாணத்தின் நவீனமயமாக்கத்தில் அதிகம் சம்பந்தப்பட்ட பின்னணிச் சக்திகளில் ஒன்றாகும். கமராவையும் புகைப்படக் கலையையும் கூட யாழ்ப்பாணத்திற்கு அமெரிக்க மிஷனரியே அறிமுகம் செய்தது. இதே நேரம் இலங்கையின் முதல் புகைப்படம் கூட அமெரிக்க மிஷனரியால் தமிழ்ப் பகுதியிலேயே பிடிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

1853ல் அமெரிக்க மிஷனரியினரால் வட்டுக் கோட்டைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கமரா பெரும்பாலான காலனிய நாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டதைப் போல தமது காலனியத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளின் தனியியல்புகளையும் தமது 'தேவ ஊழியத்தினையும்' ஆவணப்படுத்தல் என்ப

தனையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது எனக்கருத முடியும்.

ஆனால் புகைப்படக்கருவியை, அதன் கையேட்டினை கிரகித்து மிஷனரியினரால் இயக்க முடியாமல் இருந்தது. இதனால் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய ஹென்றி மார்ட்டின் என்ற இரசாயனவியல் ஆசிரியரின் உதவி அவரது ஆய்வு நுட்பம் காரணமாகக் கோரப்பட்டது. வண. பிதா ஈ.பி. ஹஸ்டிங் (E.P. Hasting), மட்டக்களப்பு தேவாலயத்தில் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்ற போது கமராவையும் கையேட்டையும் ஹென்றி மார்ட்டினிடம் கொடுத்து அதனை இயக்க முயற்சிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். கூட்டம் முடிந்து மிஷனரிகள் தேவாலயத்தில் இருந்து வெளியேறும் போது ஹென்றி மார்ட்டின் அவர்களை நிறுத்திப் புகைப்படம் பிடித்தார் எனவும், இதுவே இலங்கையில் பிடிக்கப்பட்ட முதலாவது புகைப்படம் என்றும் நம்பப்படுகிறது. ஹென்றி மார்ட்டினின் மேற்படி திறமையைப் பாராட்டி மிஷனரிகள் கமராவையும் கையேட்டையும் அவருக்குப் பரிசாக அளித்தனர் என்று அறியப்படுகிறது.

இக்கருவியை வைத்துக் கொண்டு ஹென்றி மார்ட்டின் ஒரு நிழல்பட நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். இதுவே இலங்கையின் முதலாவது ஸ்டூடியோ எனக்

கூறமுடியும். 1855ல் அவர் மூன்று கதிர் பொறிகளை (Sun-dials) உருவாக்கி அவற்றை முறையே களஞ்சிய அறையிலும் தனது பணி மனையிலும் இல்லத்திலுமாக அமைத்து புகைப்படங்களைப் பிடித்தார். 1856ல் ஹென்றி மார்ட்டின் புகைப்படக்கலையை கொழும்பிலும் அறிமுகப் படுத்தியதாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் ஹென்றி மார்ட்டினால் பிடிக்கப்பட்ட படம் எதனையும் யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவை அமெரிக்காவில் இருக்கக்கூடும் என நம்பப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தின் புகைப்படக்கலை வரலாறு ஹென்றி மார்ட்டினுக்குப் பின்னர் S.K. லோட்டன் (1851-1919) என அழைக்கப்பட்ட சுவாமிநாதன் கனகரட்ணத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. லோட்டன் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் மாணவர். இவர் இக்கல்லூரியின் விஞ்ஞான ஆசிரியரான ஹென்றி மார்ட்டினிடமிருந்து புகைப்படக்கலையை பயின்றிருக்கலாம் என அவரது பேரனாரான சொ. பாலகிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

லோட்டன் தனது வீட்டிலேயே லோட்டன் ஸ்டூடியோ என்ற புகைப்பட நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். புகைப்படம் எடுத்தல், கழுவதல், முடிப்பு (Finishing) என்ற எல்லா வித வேலைகளையும் தானே செய்து புகைப்படப் பிடிப்பை முழு நேரத் தொழிலாக்கிக் கொண்டிருந்த அவர், பின்னர் தமது ஸ்டூடியோவை யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதிக்கு நகர்த்தினார். மருதப்பு, மாணிக்கத்தம்பி லோட்டனின் இரண்டாவது மனைவியின் மகன் துரைச்சாமி ஆகியோர் உதவியாளராக அவருடன் இணைந்து கொண்டனர்.

மேற்படி ஸ்டூடியோவை லோட்டனின் பெறாமகனான மண்டலநாயகமும் மகன் துரைச்சாமியும் பின்னர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். இதே நேரம் துரைச்சாமியும் லோட்டனின் மாணவரான மருதப்புவும் சேர்ந்து 1920ல் கொழும்பில் S.K. லோட்டன் என்ற புகைப்பட நிலையத்தை ஆரம்பித்தனர். அரச வேலை வாய்ப்பு காரணமாக துரைச்சாமி ஸ்டூடியோவில் இருந்து விலக மருதப்பு தனித்து ஸ்டூடியோவை நடத்தினார். இது பின்னர் பிறின்ஸ் ஸ்டூடியோ (Prince Studio) எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்த காலத்தில் பிறின்ஸ் ஸ்டூடியோ யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதிக்கு நகர்த்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் ஸ்ரான்லி வீதிக்கு சென்றது. 1946ல் மருதப்பு விடம் இருந்து மருமகன் அப்பாத்துரை ஸ்டூடியோவை கையேற்றார். இவரிடம் மாணிக்கவாசன், பபி மரியதாஸ் ஆகியோர் புகைப்படக் கலை பயில்கின்றனர். மாணிக்கவாசகன் கலாஜோதி, வாசன்ஸ் என்ற பெயர்களில் ஸ்டூடியோக்களை தனியே நடத்தினார். இவரிடமிருந்து திருவாளர் முத்துலிங்கம் (ஜீவனா போட்டோ) பொன்னுத்துரை (லீலா ஸ்டூடியோ) சுப்பையா (ஜோன்சன்ஸ் ஸ்டூடியோ) சிதம்பரநாதன் (சர்மிளா போட்டோ) ஆகியோர் புகைப்படக்கலையைக் கற்றுக் கொண்டனர்.

லோட்டனின் அடுத்த கிளை திரு. பிலிப் மாணிக்கத்தம்பியினூடாகச் செல்கிறது. புகைப்படம் பிடித்தலைக் கலையாக்கக் கருதிய இவர் 1922ல் தனது மகளின் பெயரில் லில்லி ஸ்டூடியோவை ஆரம்பித்தார். பின்னர் அதனை மூடிவிட்டு டிசைன்ஸ் ஸ்டூடியோவை (Disigns Studio) நடத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் புகைப்படக்கலை சம்பந்தப் பட்ட பொருட்களை விநியோகம் செய்யும் முகவராக விளங்கிய மாணிக்கத்தம்பியின் மாணவர்களுள் ஒருவரான ஞானப் பிரகாசம் 'ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோவை ஆரம்பித்தார். இதற்கு

முன்னர் லில்லி, டிசைன்ஸ், ஜெமினி, பாரத், வாசன்ஸ் ஸ்டூடியோக்களில் அவர் பணிபுரிந்தார்.

மாணிக்கத்தம்பியின் மாணவராக இருந்த அவரது மகன் நிக்லஸ் தந்தையாருடன் சேர்ந்து டிசைன்ஸ் ஸ்டூடியோவை நடாத்திய பின்னர் தனியாக நடாத்தியதாக அறிய முடிகிறது.

தொடர்ந்து K.K.V. செல்லையாவும் ஏரம்பழாத்தி மாஸ்ரரும் சேர்ந்து நடத்திய செல்லம்ஸ் ஸ்டூடியோவில் முகாமையாளராகப் பணியாற்றிய பின்னர் நிக்லஸ் 1950ல் அதனைப் பொறுப்பேற்று 1984ம் ஆண்டு வரை கன்னாதிட்டியில் நடத்தினார். நிக்லஸ்ஸிடம் ராஜரட்ணம், S.T. அரசு அவரது மகனான ஜோன் ஜெயக்குமார் ஆகியார் இக்கலையை கற்றனர்.

1973ல் பேபி போட்டோ ராஜரட்ணம் அவர்களால் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரர் சந்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அடுத்த மாணவரான S.T. அரசு உரும்பிராயில் ஜீவா ஸ்டூடியோவை ஆரம்பித்தார். நிக்லஸின் மகன் ஜோய் ஜெயக்குமார் வீரகேசரியில் இதழியல் படிப்பிடிப்பாளராக இணைந்து கொண்டார்.

பாரத் ஸ்டூடியோ (1940) ஐயாத்தம்பி (சிவசுப்பிரமணியம்) என்பவர் ஆரம்பித்தார். சொந்த முயற்சியால் புகைப்படம் பிடிப்பதைக் கற்றுக்கொண்ட இவர் லங்கா போட்டோ உரிமையாளர், மார்ட்டின், மாணிக்கவாசன் (வாசன்ஸ் ஸ்டூடியோ) ஆகியோருடனான கலந்துரையாடல் மூலம் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டாரெனக் கூறப்படுகிறது. இவர் திருச்சியில் பகல் ஒளியில் கறுப்பு வெள்ளை படம் பிடித்தல் பற்றி மூன்று மாதப் பயிற்சியையும் பெற்றிருந்தார். அவரது பிள்ளைகளான மெய்ஞானமும், ஜீவராஜ்ஜும் இந்தியாவிலே பாரத் ஸ்டூடியோவை நடாத்த, பெறாமகனான கணேஸ் மல்லாவியிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பாரத் ஸ்டூடியோவை ஐயாத்தம்பியின் சகோதரரான ஜெகதீஸ்

வரனாலும் நடாத்தப்பட்டு தற்போது மருமகன் மேகநாதன் அவர்களால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

சுயமுயற்சியினால் புகைப்படக்கலையை கற்றுக் கொண்ட இன்னொரு சாராரான பாலசிங்கம், ஜெயராஜ், சந்திரன் ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து 'முருகன்' ஸ்ரூடியோவை 1948, 49, 50ல் நல்லூர் உற்சவ காலங்களுக்கு மட்டும் என்ற ரீதியில் ஆரம்பித்தனர் எனவும், ஞானம்ஸ் அதிபர் ஞானப்பிரகாசம் ஒத்துழைப்பு வழங்கினார் எனவும் அறிய முடிகிறது. பின்னர் உற்சவ காலத்திற்கு மட்டும் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்ரூடியோ பாலசிங்கத்தால் பாலன் ஸ்ரூடியோ எனப் பெயர் மாற்றி ஐந்து வருடம் நல்லூரில் நடாத்திய பின்னர், ஸ்ரான்லி வீதியில் பால சிங்கம், தியாகராஜா என்பவருடன் சேர்ந்து சித்ராலயா ஸ்ரூடியோவை (1964) ஆரம்பித்தார். 1968 முதல் பாலசிங்கம் இந்த ஸ்ரூடியோவை நடாத்தி வருகிறார்.

இவ்விதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இன்னொரு ஸ்ரூடியோ மானிப்பாய் கனகசபை என்பவரின் 'கொழும்பு ஸ்ரூடியோ' ஆகும். அதில் மதங்கசிங்க பியதால என்ற சிங்களவர் பணிபுரிந்தார் என்றும் பின்னர் இவரே கொழும்பு ஸ்ரூடியோவை பொறுப்பேற்று மணிக் கூட்டுக் கோபுர வீதிக்கு நகர்த்தினார் என்றும் அறிய முடிகிறது. பின்னர் குரும்பசிட்டி குகதாசன் கொழும்பு ஸ்ரூடியோவை பொறுப்பேற்று ஸ்ரான்லி வீதிக்கு நகர்த்திச் சென்று நடாத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே நிறுவப்பட்ட ஸ்ரூடியோக்களில் முக்கியமானதாகவும் முன்னோடிகளில் ஒன்றாகவும் இருக்கின்றது. குகன் ஸ்ரூடியோ அதிபர் (திரு. நாகரத்தினம்), பறங்கித் தெருவில் வசித்த லோட்டனுக்கு சமகாலத்தவரான திரு.நைற் (1899-1959) என்பவரிடம் இருந்து புகைப்பட நுட்பங்களை கற்றுறிந்ததாக அறிய முடிகிறது என கலாநிதி. எஸ்.சிவலிங்கராஜா தனது யாழ்ப்பாணப் புகைப்படக்கலை பற்றிய முன்னோடிக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவரது பிள்ளைகள், தந்தையார் சிங்கப்பூரிலே கல்வி கற்றார் என்றும் மலேசியத் தொடர்புடையவர் என்றும் வட்டுக்கோட்டையில் தமது குடும்பம் வசித்ததாகவும் கூறுகின்றனர். அவரது வீட்டில் 'நைற் அன்கோ' என்ற

ஸ்ரூடியோ இருந்ததாகவும் அறிய முடிகிறது. இவரது தொழிலை கருணாகரன், தயாபரன் எனும் அவரது புதல்வர்கள் சில காலம் கொண்டு நடாத்தியதாக அறிய முடிகின்றது.

உலக மகாயுத்த காலத்தில் மலேசியாவில் இருந்து இலங்கைக்குத் திரும்பிய டேவிட் கனகநாயகம் என்பவர் 1938-1955 வரையான காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் முதலாம் குறுக்குத்தெருவில் டேவிட் ஸ்ரூடியோவை நடாத்தி வந்தார்.

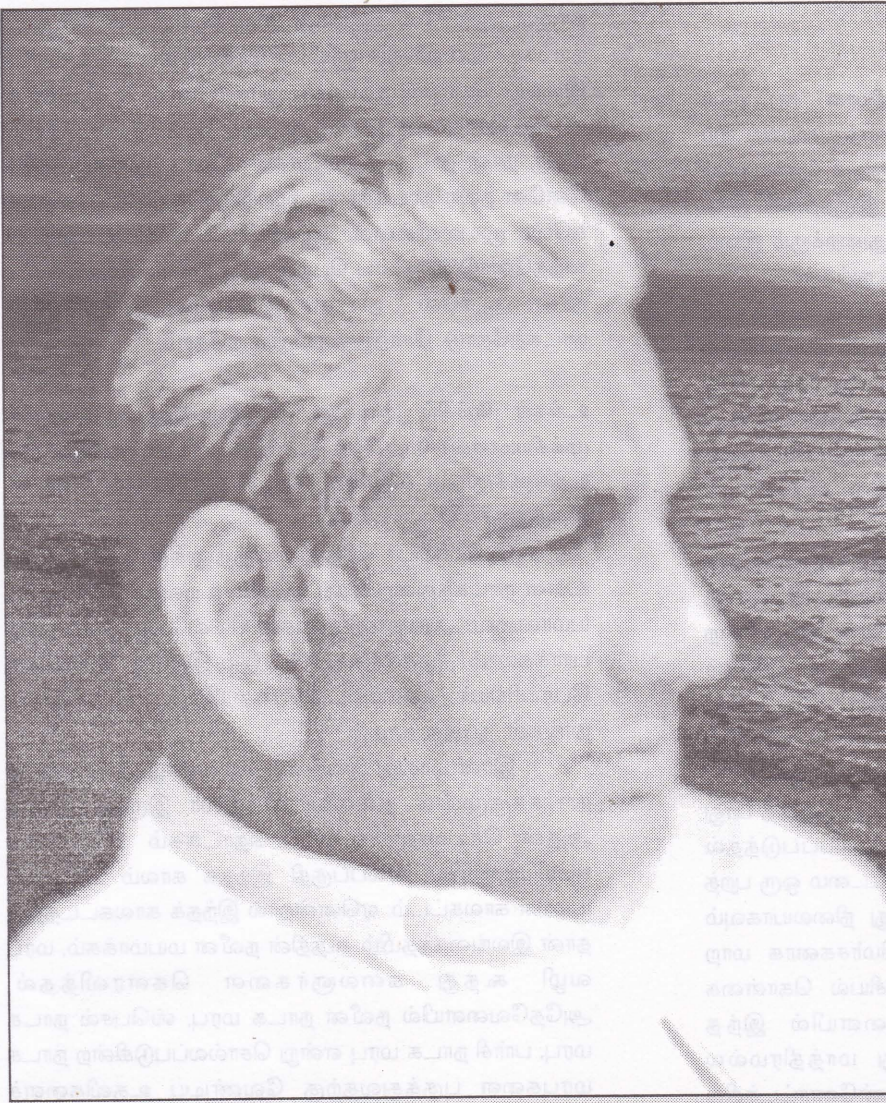
1950 களில் C. நடராஜா அவர்கள் கணேஷா ஸ்ரூடியோவை ஸ்தாபித்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. இவரிடம் மகன் கந்தசாமி புகைப்பட நுட்பங்களை கற்று யாழ் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஸ்ரூடியோ ஒன்றை நடத்தியும், இவர் வீரகேசரி இதழில் படப்பிடிப்பாளராகவும் விளங்கினார் எனவும் அறிய முடிகிறது. 1960 களில் நாராயணசாமி அவர்கள் 'ரகு போட்டோ ரெக்னிங்ஸ்' என்ற ஸ்ரூடியோவை ஸ்தாபித்தார். இவற்றை விட இலங்கேஸ் போட்டோ (இலங்கேஸ்), A.V.M படிப்பிடிப்பு நிலையம் (மகாலிங்கம்), அசோகா போட்டோ (கதிரவேலு), எலையிற் ஸ்ரூடியோ, நோஸ் ஆட்ஸ் ஸ்ரூடியோ, சற்குணம் ஸ்ரூடியோ முதலிய பல ஸ்ரூடியோக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தொழிற்பட்டுள்ளன. இதனைவிட துரையப்பா முதலியவர்கள் 1930களில் ஸ்ரூடியோ அமைக்காமல் நிகழ்ச்சிகளுக்கு சென்று படப்பிடிப்பாளர்களாகச் செயற்பட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மூத்த புகைப்பட நிலையங்களில் ஒன்று செல்வரத்தினத்தின் 'கலைஞானி' ஸ்ரூடியோ ஆகும். புகைப்படக்கலையில் பல நுட்பங்களை பரிசோதித்துப் பார்த்தவராக செல்வரத்தினம் இருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் புகைப்படக் கலை வரலாற்றில் பல ஸ்ரூடியோக்களின் பெயர் அறியப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில இடம்மாறியும், சில பெயர் மாறியும், நிர்வாகம் மாறியும் உள்ளன. சிலவற்றின் வாழ்க்கைக் காலம் முடிந்து விட்டது. அவையே யாழ்ப்பாணப் புகைப்படக் கலை வரலாற்றின் மூத்த முன்னோடிகளாக உள்ளன.

நன்றி - மெய்யுரு

" "

 நேர் கண்ணல்

 பேராசிரியர்

 கா. சிவத்தம்பி

 " "

வயதின் வளர்ச்சித் தளர்வு தெரியாத கம்பீரமான குரல், சிவாலிகணேசன் குரலுக்கிருந்த அதே ஆளுமை நிறைந்த குரலுக்குரிய அந்தப் பெரிய மனிதரை ஈழத்தின் இளம் தமிழன் வரை மிக நன்றாக அறிந்து வைத்துள்ளான். நாடகம், விமர்சனம் என்ற இரண்டு துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டு செல்லும் இந்த மனிதரை அதிகம் இப்போது வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருப்பது விமர்சனமானாலும் நாடகத்தினோடு தான் அவரின் இளமைக்காலம் அதிகம் கடந்து சென்றிருக்கிறது.

தமிழ்
நாடகங்கள்

சிங்கள

நாடகங்களை

விஞ்சிவிட்டன

மேடை நாடகங்களை கொழும்பில் இருந்து வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளெங்கும் சென்று மேடையேற்றி அதே கால கட்டத்தில் வானொலி நாடகத்திற்குள்ளும் காலடி வைத்து பல மூத்த நாடகக்காரர்களோடு ஒன்றாகப் பங்காற்றியவர். இத்தகைய நிலையில் வந்து பின்னாளில் தமிழ் நாடகத்தின் கல்வி நிலை ஆரம்பம் முதல் யாழ்ப்பகலைக்கழகத்திற்குள் எதிர்ப்புகளோடு நாடகத்தை ஒரு பாடமாகவும் புகுத்தியது வரை இன்றைய தமிழ் நாடகத்தின் வளர்ச்சிக்கான பிதாமகர்களின் ஒருவராகியிருக்கும் அந்த பெரிய மனிதர்தான் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.

இன்றைக்கு ஈழத் தமிழருக்கென இருக்கும் தமிழ் பொக்கிஷமாக, தமிழரின் அரை நூற்றாண்டு அரசியலின் அனுபவ சாலியாக இருக்கும் பேராசிரியரிடம் தொடர்ந்து ஓரிடத்தில் இருப்பதே கடினமான ஒரு நிலையில் நேர்காணலுக்காக நேரம் ஒதுக்கிக் கொண்ட போது நெஞ்சினில் நிம்மதி பிறந்தது. இரண்டு மணிநேரம் நாங்கள் பேசிக் கொண்ட போதும் அவரின் ஆளுமையை முழுமையாக உள்வாங்க முடியாவிட்டாலும் தான் தொடக்கி வைத்த தமிழ் நாடகத்தின் புதிய பரிணாமம் இன்று உச்சம் நோக்கிப் பயணிக்கிறது என்ற திருப்தியோடு எம்மோடு அவர் பகிர்ந்து கொண்டவைகள் கேள்வி பதில்களாகத் தொடர்கிறது.

வணக்கம் பேராசிரியரே?

வணக்கம்...!

உங்களைப் பற்றி தமிழகருக்கு தனியான அறிமுகம் தேவையில்லாதது. இலங்கையின் விமர்சனத்துறையில் இப்போது உள்ளவர்களால் மிகச் சிறந்த விமர்சகராக நோக்கப்படும் நீங்கள் ஆரம்பத்தில் நாடகத்துறையிலேயே இருந்தீர்கள். இந்த நிலையில் விமர்சனத் துறைக்கும் நாடகத்துறைக்கும் இடையிலான உங்களது ஊடாட்டம் பற்றிக் கூறுங்கள்?

உண்மையில் காலவரையறைப்படி பார்த்தால் எனது நாடக ஈடுபாடு நான் லாஹிராக் கல்லூரியில் S.S.C மாணவனாக இருக்கும் போது தொடங்கி விட்டது. நான் விமர்சகனாக தொழிற்படத் தொடங்கியது பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியே வந்த பின்பு தான். பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த காலத்தில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளேன்.

இலக்கிய விமர்சகனாக இலக்கிய ஆர்வலனாக தொழிற்படத் தொடங்கியிருந்தேன். இலக்கிய விமர்சனம் என்பது எனது இன்றியமையாத பண்பாய் இருக்கின்ற ஒன்று. 1986இல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தொழிற்பட்ட முறைமை காரணமாக ஒரு புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரை உருவாகி அது காலவரையில் தமிழிலக்கியத்தில் காணப்படாத ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தினை திணிக்க முயல அதனை நியாயப்படுத்த பாதுகாக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த நியாயப்படுத்தல் முயற்சி இலக்கியத்துறையில் செய்யப்பட்டமை ஒரு புறத்தில் இருக்க எனது அரசியல் கருத்து நிலையாகவும் அமைகிறது. எனவே இலக்கிய விமர்சகனாக மாற வேண்டிய தேவை ஒரு சமூக அரசியல் கொள்கை நிலையிலிருந்து வந்தது. அதேவேளையில் இந்த இலக்கியத்தை நியாயப்படுத்துவது மாத்திரமல்ல பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதும் முக்கியமாகும்.

அதேவேளையில் நண்பர் கைலாசபதி தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த போது அவர் முதலில் ஞாயிற்றுக் கிழமை பதிப்பிற்கும் பின்னர் முழுப்பதிப்பிற்கும் ஆசிரியராக இருந்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில் நிறைய எழுத வேண்டிய தேவை இருந்தது. சில விடயங்களில் அவரோடு இணைந்து தொழிற்பட்டோம். அந்த நிலையிலும் நான் நாடகத்தைக் கைவிட்டது கிடையாது. ஏனென்றால் இது நடந்த அந்தக் காலத்தில் 1956, 1961, 1962 களில் நான் இப்பொழுது சொல்கின்ற காரணங்களை சொல்லியிருக்க மாட்டேன். அந்தளவு அறிவு வளர்ந்திருக்க முடியாது. ஆனால் நிச்சயமான விடயம் என்ன வென்றால் நடிப்பு என்பது அல்லது நாடகம் என்பது ஆங்கிலத்தில் சிம்பதி என்று சொல்வார்கள். அதாவது இன்னொருவராக நின்று உணர்தல்.

இவ்வாறு இன்னொருவராக நின்று உணர்ந்தால் தான் அந்த நாடகப் பாத்திரத்தை சரியாகப் சித்திரிக்க முடியும். அவ்வாறே விமர்சனம் செய்யும் போது அவனோடு இணைந்து கொண்டாலே நல்ல விமர்சனம் உருவாகு அப்போ நாடக ஈடுபாடு இலக்கியத்தை இலக்கிய நிலைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியது. அந்த ஆரம்ப நிலையில் நாங்கள் சமூக அரசியல் கடப்பாடாகவே இதனைக் கருதினோம். இவ்வாறு இந்தக்

காலப்பகுதியிலே அதாவது 1956 காலப்பகுதியில் நான் நாடகத் துறைக்குள்ளும் விமர்சனத்துறைக்குள்ளும் இருந்து கொண்டிருந்தேன். இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் 1960, 1963, 1965ற்குப் பிறகு நான் நாடக ஆராய்ச்சியையே பிரதானப்படுத்தினேனே தவிர நாடகத்தை ஆற்றுமைப்படுத்தவோ நடிக்கவோ முயலவில்லை. ஆனால் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனோடு தொடர்பு பெற்றிருந்த காலம் இந்தக்காலம் தான். ஆகவே நாடகம் இல்லாமல் இருக்கேல்வ. நாடகத்தோடு சேர்ந்துதான் இருந்தோம்.

உங்கள் பேச்சில் அடிக்கடி நினைவுபடுத்தப்படுபவர்களில் முக்கியமானவர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன். அவருக்கும் உங்களுக்குமான பிணைப்பு தொடர்பு எத்தகைய நிலையில் இருந்தது?

பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கும் எனக்கும் உள்ள நாடகத்துறை தொடர்புகள், உறவுகள் மிக முக்கியமானவை. அவற்றை நாங்கள் வெவ்வேறு நிலைகளிற் பார்க்கலாம். முதலாவது 1953 இல் இருந்து 1956 வரை பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களை நாங்கள் நடித்த காலம்.

இரண்டாவது இலங்கை கலைக்கழகத்தின் தமிழ் நாடகக்குழுவின் தலைவராக அவர் இருந்த போது அதன் செயலாளராக 1956 தொடக்கம் 1967 வரை கடமையாற்றிய காலப்பகுதி. இந்தக் காலம் மிகமுக்கியமான காலகட்டம். ஏனென்றால் இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் இலங்கைத்தமிழ் கூத்தின் நவீன மயமாக்கம், மரபுவழி கூத்து கலைஞர்களை கௌரவித்தல், அதேவேளையில் நவீன நாடக மரபு, ஸ்பெசல் நாடக மரபு, பார்சி நாடக மரபு என்று சொல்லப்படுகின்ற நாடக மரபுகளை புகுத்துவதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தல். அந்தத் துறையில் உள்ள பழம்பெரும் கலைஞர்களைச் சேர்த்து இவற்றை நடைமுறைப்படுத்துதல். இதற்காக நாடக விழாக்கள், நாடகப் போட்டிகள், போட்டி வைத்து பிரசுரங்களை கொண்டு வருவதல் என்பவற்றைச் செய்த காலம். மஹாகவி, சொக்கன் போன்றவர்கள் எல்லாம் நாடகப் போட்டியில் பரிசு பெற்றவர்கள். அப்போது பல்வேறு துறைகளிலும் இது வெளிப்பட்டது.

அதைவிட மூன்றாவது அவருடைய தயாரிப்பான இராவணசன், கர்ணன்போர், நொண்டிநாடகம் ஆகிய மூன்று நாடகங்களிற்கும் கூத்தினுடைய நவீன வாக்கத்திற்கும் ஏதோ ஒருவகையில் அதனுடைய புத்துருவாக்கத்திற்கும் எங்களால் இயன்ற பங்களிப்பை அவருக்குச் செய்தோம்.

இந்த மூன்று துறைகளிலும் நாங்கள் அவருடன் மிக மிக அன்னியோன்யமானோம். அவருடைய ஒரு குடும்பத்தவனாக மாறத்தொடங்கினோம். அது மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. அவருடைய கல்யாண வீடு பிராமணக்குருக்கள் இல்லாமல் நடந்தது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தான் முன்னின்று நடத்தினார். பேராசிரியர் செல்வநாயகம் வாழ்த்துரை, அந்த கல்யாண வீட்டில் Master of Ceremonies என்று சொல்வார்கள். எனவுணல் பண்ணி அதைச்செய் இதைச்செய் என்று

சொல்லுவது. அந்த முழுவேலைகளையும் நான் செய்தேன். அந்த அளவுக்கு எங்களுக்குள் நெருக்கம். என்னுடைய விவாகம் பற்றிய தீர்மானம் எடுத்தது. இன்ன இடத்தில் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றிய தீர்மானம் எடுத்த போது என்னுடைய தகப்பனாருக்கு நான் சொன்னது சந்தோஷம். ஆனால் என்னுடைய பேராசிரியரும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது அவர் பேராசிரியரல்ல அவரும் இருந்து நடத்த வேண்டும் என்றேன். என்னுடைய கல்யாணப் பேச்சின் போது கல்யாணத்தின் போது, என்னுடைய முதலாவது குழந்தை பிறந்த போது எல்லாம் அவர் ஒரு நல் ஆசிரியனாய், தமயனாய், தகப்பனாய் அந்த அளவுக்கு எங்களுக்குள் உறவு, அந்த உறவு பின்னர் ஒரு புலமை உறவாகவும் மலர்ந்தது.

நூல்களைப் பதிப்பித்தல், நாடக வரலாறு பற்றிப் பார்த்தல், அவருடைய எழுத்துக்களை தொகுத்தல், பதிப்பித்தல், பேராசிரியர் வித்தியானந்தம் என்ற அவருடைய 60ம் ஆண்டு விழா மலர்களில் ஒன்றை நான் பதிப்பித்தேன். நீண்டகால உறவாக இது இருந்தது. பிறகு பல்கலைக்கழகத்தில் நான் நுண்கலைத் துறைத் தலைவர் ஆனபோது, அவர் தான் ஆக்கியது. அவர் ஆக்கிய போது நாங்கள் அங்கு நாடகத்தையும் நுண்கலையையும் படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற போதும் பல எதிர்ப்பு இருந்தும் அந்த எதிர்ப்புகளை சமாளிப்பதற்கு முன்னின்று உதவியவர் மாத்திரமன்றி, அந்த பாட விதானத்தைக் கொண்டு நடத்துவதற்கு உதவியவரும் அவரே. எனவே வித்தியானந்தனின் உறவு அது ஒரு பெரிய நெகிழ்வோடும் வியப்போடும் கூறுகிறார் ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் Sad ham அது ஒரு பெரும்கதை எங்களுடைய ஆளுமை வளர்ச்சியில் வித்தியானந்தனுடைய தடம் மிகப் பலமானது. பேராசிரியர், கணபதிப் பிள்ளையோடு சேர்ந்தும் பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தில் இருந்து பிரியாமலும் இருந்தது.

எனவே நான் முதலில் சொன்ன மூன்று கட்டங்களும் முக்கியமானவை. பேரா. கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களை செய்தது, கலைக்கழகத்தில் செயலாளராக தமிழ் நாடக துறையின் இருந்தது. மற்றது அவருடைய நாடகங்கள் போட்ட போது உதவியது. இது பற்றி மெளனகுரு போன்றவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நாங்கள் அதெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. அது ஆசிரியர்களோடு நாங்கள் செய்தது. அவருடைய மிகப் பெரிய திறமை என்னென்றால், அவருடைய மிகப் பலமான குணம் என்னவென்றால், தன்னுடைய மாணவர்களினது பலம் பலவீனங்களை உணர்ந்து அவர்களுடைய திறமையினை வெளிக்கொண்டு வந்து விடுவார். என்னைப் பொறுத்தவரையில், பல கருத்து முரண்பாடுகள், மோதல்கள் அவரோடு இருந்திருக்கின்றன. இருப்பினும் அவரோடு இணைந்தே இருந்தேன். நான் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனோடு இணைந்து வேலை செய்தளவிற்கு மற்றைய எனது நண்பர்கள் வேலை செய்யவில்லை.

இலங்கை வானொலி கொடிகட்டிப் பறந்த காலத்தில் அதன் நாடகத்துறைக்குள் நீங்களும் இருந்தீர்கள் என்கின்ற நிலையில்

அந்தக்காலத்தின் வானொலி நாடகம் பற்றியும் இலங்கை வானொலி பற்றியும் சொல்லுங்களேன்.

வானொலி நாடகம் பற்றிக் கூற வேண்டுமானால், குரல், குரலின் வீச்சு என்பவையே முக்கியமடைகின்றன. வானொலி நாடகத்தின் பிரதான அம்சம் குரல் தான். குரலை வைத்துக் கொண்டு தான் இவர் இப்படியிருப்பார் என்று நேயர்கள் கற்பனை செய்து கொள்வர். வானொலி நாடகம் நடிப்பதென்பது மிகவும் சிரமமானது. மேடை நாடகத்திலும் பார்க்க மிகவும் கடுமையானது. அதுவும் அந்தக் காலத்தில் நேரடியாக நாடகம் நடக்கும். ஒரு மணித்தியால நாடகம் என்றால் ஒருமணி நேரம் தொடர்ந்து ஓடும். அப்படி ஓடும்போது Record பண்ணுவார்களே தவிர துண்டு துண்டாய் Record பண்ண மாட்டார்கள். அந்தக்காலத்தில் அந்த வசதி இல்லை. இப்ப அந்த மாதிரி வசதிகள் நிறைய வந்துட்டு.

எனது வானொலி நடிப்பிலே நான் இரண்டு பாத்திரங்களாக நடித்திருக்கிறேன். ஒன்று குணச்சித்திரப் பாத்திரங்கள். மற்றையது யாழ்ப்பாணத்து பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளையுடைய பாத்திரங்கள். இலங்கை வானொலியில் சிவபாதசந்தரம் அந்தக் குழுவினர் முதன் முதலாக நாடகம் போட்ட போது அந்த நாடகத்தில் நான் நடித்தேன். என்.எஸ்.பாலன் எம்.எஸ்.எம். இராமையா ஆகியோர் எழுத நாங்கள் நடித்தோம். எங்களோடு நடித்தவர்களுள் நான் மறக்க முடியாதவர்கள் பலர் உள்ளனர். உண்மையிலேயே மிகப் பெரிய நடிகை என்று தான் கூறவேண்டும். (பரவசப்பட்டவராக கூறுகிறார்) இந்தியாவில் கூட அப்படியொருவர் இல்லை என்று தான் கூறவேண்டும். English இல் கூட அந்த பயிற்சி வசதி எல்லாம் இருந்திருந்தால் அந்த பெண் வடிவாகச் செய்திருக்கும். அவருடைய பெயர் பிலோமினா. இதைவிட நடிகர்களாக T.S. பிச்சையப்பா, ரொசாறியோ பீரில், T. சுந்தரலிங்கம், எஸ்.எம்.ஏ. ஜபார் போன்றவர்கள் மிகப் பிரமாதமாக நடிக்கக் கூடியவர்கள். இவர்களைவிட எஸ்.சரவண முத்து, நவரட்ணம் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் யாழ்ப்பாணத்துப் பாத்திரங்களைச் சிறப்பாகச் செய்வார். இப்படிப்பலர். பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். பிலோமினா என்ற பெண். செல்வஜோதி செல்வநாயகம், ராஜேஸ்வரி சண்முகம், செந்தில் மணியக்கா நடிச்சிருக்கிறா, பரிமளாதேவி நடிச்சிருக்கிறா இப்படி பலர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவர்கள்.

வானொலி நாடகத்திற்குள் உங்களது அனுபவம் எத்தகைய தாயிருந்தது...?

என்னுடைய வானொலி நாடக அனுபவத்தில் மறக்க முடியாததாயிருந்தது விதானையார் வீட்டில் நாடகம். அது ஒரு தொடர் நாடகம் இரண்டரை வருடம் நடந்தது. நான் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கிற போது கூட வந்து நடிச்சிட்டுப்போவேன். அதற்கு அந்தக் காலத்தில் மிகப் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. லண்டன் கந்தையா விலும் ஆரம்ப காலத்தில் நடித்தனான். பிறகு நடிக்கேல்ல. விதானையார் வீட்டில் நாடகத்தில் நான் தான்

விதானையார். இலங்கையர்கோன் எழுதியது. அது யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையை மிக அற்புதமாக வெளிக் கொணர்ந்தது.

அந்தத் தலைமுறையில் (அந்தக் காலத்தில்) வாழ்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் நான் விதானையார் தான், என்னுடைய நண்பர்கள், ஒன்றாக நடித்தவர்கள் என்னை அப்போது அப்பு என்று தான் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்பவர்களில் இப்போது ஒருவர் இருக்கிறார். பாலசுந்தரம் என்பவர் (அவர் நடிக்கவில்லை) கூடவே நடித்தவர்களில் அப்படி என்னை கூப்பிடும் கடைசி ஆள் வீ. சுந்தா அவளும் போய் விட்டான் அவுஸ்ரேலியாவிற்கு. அதெல்லாம் ஒரு நீண்ட கதை. பரிமளாதேவி விவேகானந்தா விதானையார் ஆச்சியாக நடித்தார். வி.எம். கையினுடைய மகன் மகனாக நடித்தார். சரவணமுத்து மாமா ஆசிரியராக நடித்தார். செல்லத்தம்பி என்று ஒருவர் நடித்தார். அவர் காலமாகி விட்டார். விதானையார் வீட்டில் மிகச் சிறந்த நாடகம். அந்தக் காலத்தில் வானொலி என்பது முக்கிய ஊடகமாக இருந்

அதனை இழுத்து கொச்சைப்படுத்தக் கூடாது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருத்தருமே அப்படி இழுத்துப் பேசுவதில்லை. யாராவது சில விசேடமான குண இயல்பு கொண்டவர்கள், உடற் கூறுஇயல் கொண்டவர்கள் வேண்டுமானால் பேசலாம். அந்தப் பாசையின் கம்பீரம் வெளிவருகிற வகையில் நாங்கள் நாடகம் செய்ய வேண்டும். அது முக்கியமான விசயம். அப்படிப் பார்க்கிற பொழுது சானாவிடம் நல்ல திறமை இருந்தது. சானா ஒரு Artist. அவர் ஒரு ஓவியர். சரியாக கல்களைச் சேர்க்கும் போது எப்படி ஒரு நல்ல ஓவியம் வருமோ அதே போல சானாவினுடைய இசைக் குறிகளை பயன்படுத்தல் முறை நல்ல நாடகங்களை உருவாக்குகிறது.

அதன் பிறகு அவர் போல இசைக்குறிகளை பயன்படுத்தியவர்கள் கிடையாது. ஆனால், இராஜசுந்தரம் ஆங்கிலத் துறையில் இருந்து வந்தவர் என்றபடியால் சிலவற்றைச் செய்தார். அதன் பின்னர் ஜோர்ச் ஓரளவு செய்தார். இருப்பினும் ஜோர்ச் அதிகம் குரலையே

ஏதோ இழுத்து இழுத்து பேசினாலேயே யாழ்ப்பாணத்து பேச்சு பேசி நடிக்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த மொழியை நாங்கள் கொச்சைப்படுத்தக் கூடாது.

தது. சினிமா கூட வானொலியை நம்பி இருந்தது. ஒரு சினிமாவினுடைய வெற்றி தோல்வியை வானொலி தீர்மானித்தது. இலங்கை வானொலியில் வர்த்தக ஒலிபரப்பு தொடங்கியது. அதன் முதலாவது அறிவிப்பாளராக வந்தவர் S.P. மயில்வாகனம். அவர் என்னுடைய நண்பர். எங்களுக்கு ரொம்ப தெரிந்தவரான செந்தில் மணியினுடைய கணவர் அவர். நாடகம் போடுகிற போது நான் தொடர்ந்து நாடகம் செய்து கொண்டு வந்தேன். அந்த நாடகங்களில் நாங்கள் மொழியைக் கையாண்ட விதம் அற்புதமானது. இப்போது அவையில்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் யாழ்ப்பாண நாடகம் என்றால் ஏதோ இழுத்து இழுத்து பேசினாலேயே யாழ்ப்பாணத்து பேச்சு பேசி நடிக்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த மொழியை நாங்கள் கொச்சைப்படுத்தக் கூடாது. சாதாரண யாழ்ப்பாணத்து மக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த மொழியுடேனேயே நாங்கள் பிறக்கிறோம். அதில் தான் எங்கட வாழ்க்கை முழுக்க வாழ்றம்.

எங்களுடைய உறவுகளோடு பேசுகிறோம் அழுகிறோம், சிரிக்கிறோம் எல்லாம் அந்தப் பாசை தான்.

நம்பினார். உண்மையில் வானொலி என்பது அந்த நாடகத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஊடகமாகவே இருந்தது. எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி போன்றவர்கள் S.P. மயில்வாகனத்தோடு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டமைக் கெல்லாம் இலங்கை வானொலியின் வளர்ச்சியே காரணமாகியது.

இப்படிப் பெரியளவில் நீங்கள் சிலாகித்துப் பேசும் இலங்கை வானொலியில் இப்போது நாடகம் என்பதே இல்லாமல் போயிருக்கிறது, பல்வேறு தனியார் வானொலிகளும் வந்துவிட்ட சூழலில் இது பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

அது இலங்கை வானொலி நாடகத்திற்கு மட்டும் வந்த சாபக்கேடல்ல. மொத்த இலங்கை வானொலி தமிழ் சேவைக்கும் வந்த சாபக்கேடு. ஒரு பெரிய சோகம் என்னவென்றால் இந்த நாட்டினுடைய தமிழருடைய அரசியல் பிரச்சினை இலங்கை வானொலியிலும் மோசமான தாக்கம் செலுத்தத் தொடங்கியது தான். அது எழுபதுகளின் நடுக்கூறில் முனைப்புப் பெற அங்கு வேலை செய்கிறவர்கள் பற்றிய ஒரு வரையறை ஏற்பட்டது, நம்பிக்கையானவர்களாக இருப்பார்களா

என்ற சந்தேகம். இதனால் வெளியில் இருந்து பதவிகளுக்கு ஆட்களை எடுப்பது நின்று அங்கு நடிகர்களாக உள்ளவர்கள் ரெக்னீசியன்னாக உள்ளவர்களை, பகுதிநேர ஒலிபரப்பாளர்களாக உள்ளவர்களை நிரந்தரமாக்குவது நிரந்தரமாக்கிப் போட்டு பதவியுயர்வு கொடுப்பது என்கிற அம்சம் வரத்தொடங்கியது. அதோடு யாழ்ப்பாணத்து நடிகர்கள் வாறதில்லை. மட்டக்களப்பு நடிகர்கள் வாறதில்லை. மற்றையது எழுதப்படுகிற நாடகங்களும் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இப்படியான பிரச்சினைகள் எல்லாம் வரத் தொடங்கினவுடன் அது இறுகத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக இலங்கை வானொலியின் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தது போல் சுதந்திரமாக நிகழ்ச்சிகளைப் படைக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் இருந்தது போன்ற திறமையானவர்கள் இல்லாமலும் போயினர்.

அதைவிட இன்னொன்று அந்தக் காலத்தில் சானாவுக்கு லண்டனில் 6 மாதம் 9 மாதம் நாடகம் ஒலி பரப்பு என்பவற்றில் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. இப்போது Redio Drama தொடர்பான பயிற்சி உள்ளவர்கள் இங்கு எத்தனை பேர் உள்ளனர். வாறான் வாசிக்கிறான். ஏதோ செய்யிற நாலு ரியசலுக்குள்ளால அனுபவம் வருதே தவிர ஒழுங்கான பயிற்சி இல்லை.

இண்டைக்கு தேசிய சேவையில் நாடகம் போடேலாது. தேசிய சேவையின் நேரமே குறைச்சாச்சது. நாடகம் போடுகிற நேரத்தில் B.B.C வருகுது. ஒரு மணித்தியால நாடகம் கடைசி வரையும் போடேலாது வானொலி நாடகம் என்ன ஒரு நல்ல சங்கீதக் கச்சேரி கூடக் கிடையாது தானே.

இலங்கை வானொலி என்ற வரையறையைத் தாண்டி தனியார் வானொலிகள் பலவும் வந்திருக்கிற நிலையில் இது சாத்தியப்படாதா?

தனியார் வானொலிகள் இலங்கை வானொலியின் இடத்திற்கு வரேலாது. F.M. அலைவரிசை வானொலிகளுக்கென்று உலகப் பொதுமறையான ஒரு நாகீகம் உண்டு. முன்பு ஒரு ஒலிபரப்பாளர் பேசுகிறார் என்றால் நல்ல தமிழ் அறுத்துறுத்து வரும். இப்ப அப்பிடயில்லை. கொச்சையாய் பேசி பகிடிவிட்டு ஒலிபரப்பிறாங்கள். சில

வானொலிகளில் தமிழை கொச்சையில் பேசிறதுக்கெண்டே நிகழ்ச்சிகள் இருக்குதாம். கேட்கவே மனசுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வானொலிகளில் இருப்பவன், இருப்பவன் Disc Jokyயே தவிர அவன் ஒலிபரப்பாளன் அல்ல. இந்த மாதிரியான நிலையில் தனியார் வானொலிகளிடமிருந்து சீரியசான நிகழ்ச்சிகள்

வாறதெப்படி? இலங்கை வானொலியின் சீர்கேடு காரணமாக சிலவேளை தனியார் வானொலிகள் ஒரு சில நல்ல நிகழ்ச்சிகளை பயனுடையதாய் தருகிறது. மற்றும் படி அவர்கள் சினிமாப் பாடல்களை போடுபவர்கள் தான். இதுகள்ல நாடகம், நல்ல சங்கீதக் கச்சேரிகள் வரப்போறதில்லை. அப்படி வருமென்று கனவிலையும் நம்பிப் போடாதேங்கோ. இதுல சுவாரஸ்யம் என்னவென்றால் இலங்கை வானொலியின் நிலைமை மோசமாகி அவங்களே தென்றல் என்று தொடங்கிப் போட்டார்கள். இந்த நிலையை பிழையெண்டு சொல்வதற்கில்லை.

வானொலி நாடகம், மேடை நாடகம் என்ற நாடக ஆற்றுகையின் இரண்டு தளங்களில் நின்று செயற்பட்டவர் என்ற வகையில் இன்றைய வானொலி நாடகத்தின் வீழ்ச்சிப் போக்கின் மத்தியில் தமிழ் மேடை நாடகத்தின் வளர்ச்சி தமிழ் நாடகத்தின் மீதான உங்களது பார்வை பற்றி கூறுங்கள்?

யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக் கழகத்தினுடாக சண்முகலிங்கத்தின் நாடக அரங்கக்கல்லூரி

ஊடாக வளர்ச்சியுற்ற நாடகம் இப்போது சிதம்பர நாதனின் வழிகாட்டலில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் மிகச் சிறப்பாகவே இருக்கிறது. மிக முக்கியமான விடயம் என்ன தெரியுமோ! தொண்ணூறுகளில் இருந்து நாடகம் சமூக புனருத்தாரத்திற்கான உளவியல் புது வாழ்வுக்கான உளவியல் மறுசீரமைப்புகான ஒரு கருவியாக வளர்ந்தது. அது தெருவழி நாடகமாக வந்து அதன் பின்னர் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை நேரடியாக அவை சந்திக்கத் தொடங்கின. இன ஒடுக்கு முறைக்கு பிறகு தமிழ் நாடகம் வளர்ந்த வளர்ச்சியிருக்கே அது தமிழகத்தில் இல்லை. சிங்கள மக்களிடையே இல்லை. 1956களிலே கூத்தினை மீள்கண்டுபிடிப்பு செய்வதற்கு சரச்சந்திராவின் நாடகங்கள் பின்னுக்கு நிண்டிருக்கு எங்களுடைய இராவணேசனுக்கு கர்ணன் போருக்கு மன

**தனியார் வானொலிகள்
இலங்கை வானொலியின்
இடத்திற்கு வரேலாது.
இந்த வானொலிகளில் இருப்பவன்,
இருப்பவன் Disc Jokyயே தவிர
ஒலிபரப்பாளன் அல்ல.
இலங்கை வானொலியின்
சீர்கேடு காரணமாக
தனியார் வானொலிகள்
சில சீரியசான
நிகழ்ச்சிகளைத் தருகின்றன.**

மேயும் பின்னுக்கு இருந்திருக்கு. நாங்கள் கொப்பியடிக்கேல் ஒரு உந்துதல். ஆனால் இண்டைக்கு சிங்கள நாடகத்தை நாங்கள் விஞ்சிவிட்டோம். மண் சமந்த மேனியர் மாதிரியோ! அன்னை இட்ட தீ மாதிரியோ! எந்தையுந்தாயும் மாதிரியோ! ஒரு நாடகம் சிங்களத்தில இல்லை. துரதிர்ஸ்டவசமாக அந்த நாடகங்களைக் கொழும்பில காட்டேலாது. எந்தையும் தாயும் ஒரு அற்புதமான நாடகம். இதைவிட திருமறைக்கலாமன்றம் போன்றவை சமாதானத்தை சமூக ஒற்றுமையினை முதன்மைப்படுத்தி நாடகங்கள் போடுகின்றன. எனக்கு உண்மையில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அந்த அடிப்படையில் தொடங்கிய நிலையில் எனக்கு தெரியும். வாழுகின்ற அந்த மக்களின் பண்பாட்டோடு அவர்களை மீண்டும் ஐக்கியப் படுத்துகின்றதாக மரிய சேவியர் அடிகளாருடைய நடவடிக்கைகள் ஆரம்பத்தில் இருந்தன. ஆனால், இப்போது அவர் அதில இருந்து மேல போயிற்றார். இப்போது நாடகத்திற்கென தனிவழியை வச்சு கத்தோலிக்க மரபுக்குள்ளால் வந்து முன்னே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் திருமறைக்கலாமன்றம் இந்த மன்னார் வாசாப்பு அதுகளையும் நன்றாகப் பயன்படுத்தோணும் என்று தான் விரும்பிறன்.

தமிழ் நாடகம் இண்டைக்கு இலங்கையில் ஒரு முன்னேற்றம் அடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. அது சிதம்பரநாதன் மூலமாக இருக்கலாம், சண்முகலிங்கத்தின் மூலமாக இருக்கலாம். மரிய சேவியர் அடிகளின் மூலமாக இருக்கலாம். மௌனகுருவின் மூலமாக இருக்கலாம். நான் நினைக்கிறேன் இன்று நாடகத்தின் தலைமை சிங்களவர்களிடம் இல்லை. சிங்களவர்களுடையது ஒரு கொமர்ஷியல் தியேட்டர். தமிழர்களைப் போல் ஒரு நல்ல நெறியாளர் அங்கு இல்லை. தொலைக்காட்சி மேல்வந்ததோடு அவர்கள் தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். அவர்களிடம் ஒரு ஒழுங்கான வெகுஜன சினிமா கூட இல்லை. அவர்களிடம் இருப்பது Art film தான். பிரபல்யமான சினிமா இல்லை. இது ஒரு சிக்கல் சிங்களத்திற்கு! நாங்கள் சொல்லும் போது நல்ல சிங்கள சினிமாக்கள் இருக்கு என்டெல்லாம் சொல்லுறம். ஆனா அதை எத்தனை சிங்களச்சனம் பார்க்குது.

எதனை வைத்துக் கொண்டு இந்தக் கருத்தைக் கூற முற்படுகிறீர்கள்?

இலங்கையின் சிங்களச் சினிமாவின் இந்த இல்லாமை பற்றி நிறையப்பேர் மிக முக்கியமான விமர்சகர்கள் என்னோடு பேசியிருக்கிறார்கள். அரசு திரைப்பட கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர் திஸ்ஸ அபய சேகர என்னோடு பேசியிருக்கிறார். அவர் கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார். மக்கள் பார்த்து ரசிக்கக்கூடிய சிங்களச் சினிமாக்கள் போதாமல் இருக்கின்றன. வெகுஜன சினிமாக்கள் அற்றதாகவே சிங்கள சினிமா இருக்கிறது. இதை அவர் மட்டும் சொல்லவில்லை பலரும் சொல்கின்றார்கள்.

ஆரம்பத்தில் ஒரு சில தமிழ் சினிமாக்கள் இலங்கையில் எடுக்கப்பட்டாலும், பின்னாளில் அதுவுமற்றுப்போயின என்பதற்கு மேலாக அந்த சினிமாக்கள் கூட பெரிதாக தரமிக்கவை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இல்லை. அவை மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவும் இல்லை. சிங்கள வெகுஜன படங்கள் இல்லை என்று கூறும் நீங்கள் தமிழ் சினிமாவே இல்லை என்பது பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

இலங்கையில் தமிழ் சினிமா வரமுடியாது. எங்களுடைய தொகை மிகக் குறைவு. ஏனென்றால் எங்களுடைய Market ரொம்ப சின்னது. சினிமா என்பது ஒரு கலை வடிவம் என்பதிலும் பார்க்க அது ஒரு Industry. அந்த இண்டஸ்டிரியில் 'டிமான்ஸ்' 'சப்ளை' ஆகியவை தான் முக்கியமான விடயம். அதைச் செய்வதற்கு இலங்கையில் Market இல்லை. இலங்கையில் வந்த தமிழ் சினிமாக்கள் எல்லாமே நடிக்க விரும்பின நாலுபேர் சேர்ந்து உருவாக்கியவை தான். பிறகு இரண்டு மூன்று புரடியூஸர்ஸ் இதை வைத்துக் கொண்டு செய்து பார்க்கலாமே. என்று 'குத்துவிளக்கு' போன்ற ஒரு திரைப்படத்தை இயக்கிப் பார்த்தனர். ஆனாலும் படங்களில் தொழில்நுட்பத்திறன் இல்லையே அந்த நடிப்புத் திறன் இல்லையே நாங்கள் ஒன்று செய்திருக்கலாம் அதில் நாங்கள் தவறிவிட்டோம். என்ன தெரியுமோ குறும்படங்களை எடுத்திருக்கலாம்.

எங்களுடைய படித்த மக்களிடையே குறுந்திரைப்படம் எடுபடக்கூடியதாக இருந்தது. அதற்கான வாய்ப்பு எங்களிடம் இருந்தது. அதை நாங்கள் சரியாகச் செய்திருந்தால் பாலுமகேந்திரா இந்தியாவில் போயிருந்து இன்று கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்காது. தமிழ் சினிமா வைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கைக்கான தமிழ் சினிமா என்று சொல்ல முடியாது. எங்களுக்கு Market இல்லை. அதேபோல் மலேசியாவிற்கான தமிழ் சினிமா என்று சொல்ல முடியாது. சிங்கப்பூருக்கான தமிழ் சினிமா இல்லை. இந்தியாவில் தமிழ் சினிமாவின் வரலாறே வித்தியாசமானது.

இன்று பெரும் முதலீடு கொண்டதாக அது உள்ளது. அது எங்களால் ஏலாது. திராவிட இயக்கங்களின் அரசியல் தாக்கங்கள் வந்த பிறகு அதனுடைய சமூகப்பயன்பாடே வித்தியாசமானது. அதற்குள்ளால் நாங்கள் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு அது ஒரு கனவுத் தொழிற்சாலை. தமிழ் சினிமாத் தயாரிப்பு கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்ய வேண்டியதாகியது. அப்படித் தயாரித்தாலும் எங்களுடைய திரைப்படங்கள் இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் ஓடுமா? இதை எல்லாம் வைத்துப் பார்த்தால் இலங்கையில் தமிழ் திரைப்படம் தயாரிப்பதென்பது சாத்தியமற்றுப் போகும்.

நாங்கள் நல்ல நாடகம் செய்கிறோம் என்பதை வைத்து சினிமா எடுக்க முடியாது. நாடகங்களில் நடித்த சிலர் சினிமாவில் புகழடைந்ததால் நாடகம் தாய் சினிமா மகள் என்ற கொச்சைத்தனமான கருத்து உருவாகியது.

ஆங்கிலமொழி உயர்கல்வி மிகவும் அவசியம் என்கிற ஒரு சூழல் உருவாக்கம் பெற்ற நிலையில் சுயமொழிக்கல்வி என்பது இல்லாது போய்விட கல்விசார் மொழியாக தமிழ் உருவாகாமல்

இருக்கிறது. சுயமொழிக்கல்வி, தாய் மொழிக்கல்வி என்பது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

உயர்கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் தனித் தமிழ். என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. உயர்கல்வி கற்கும் ஒருவனுக்கு குறைந்தது இரண்டு மொழிகளாவது தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். மற்றது தமிழை உயர்கல்விக்கேற்றதாக நாம் வளர்க்க வில்லை. புதிய விஷயங்களைச் சொல்வது, எழுதுவது எல்லாம் தமிழில் இல்லை. உதாரணமாக தமிழர் அல்லாத ஒரு ஆராய்ச்சியாளன் தமிழ் மொழியில் உள்ள குறித்த ஒரு நூலை, ஒரு கட்டுரையைத் தவறவிட்டால் பல முக்கிய விடயங்களை தவறவிடவேண்டும் என நினைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலை உள்ளதா?

நான் சொல்வது அடிப்படைத் தகவல் தரும் புத்தகங்களையல்ல. அதாவது மூல நூல்களையல்ல, சங்க இலக்கியத்தை அல்ல. சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஒரு அடிப்படை ஆய்வு நூலை அப்படி எத்தனை நூல்கள் எங்களிடம் உள்ளன. ஆக மிஞ்சிப்போனால் ஒரு மூன்று நான்கு இருக்கும். சுயமொழி என்பது அவசியம் தான் ஆனால், உயர்கல்வி என்று வரும் போது ஆங்கிலம் தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். ஒரு பிள்ளை வளரும் போது அந்தப் பிள்ளையின் ஆளுமைக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் அதன் தாய்மொழி இன்றியமையாததாகின்றது. ஆங்கிலமொழிக் கல்வி தமிழ் நாட்டிலே வித்தியாசமானது.

தமிழ் நாட்டில் நடக்கிற ஆராய்ச்சிகள் வேறு, தமிழ் நாட்டைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் நடக்கிற ஆராய்ச்சிகள் வேறாக இரண்டும் ஒன்றையொன்று சந்திக்கிறதே கிடையாது. அப்படியான ஒரு உயர்கல்வி எங்களுக்கு வேண்டுமா? இன்றைக்கும் தொல்காப்பியந்தான் தமிழில் தோன்றின முதல் நூல் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் வேறு ஏதாவது சொன்னால் அடிப்பான். ஜோர்ச் விறாட்டின் புத்தகத்தை நாங்கள் சரியாக உள்வாங்கிக் கொண்டோமா?

தமிழகத்தில் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு ஜப்பானிய சமூகம், முக்கியம். ஜப்பானியன் முதலில் தனது மொழியில் எழுதியே பின் ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பான். உயர்கல்வியை ஆங்கிலத்

ளைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்கிலம் உயர்கல்விக்கு மிக மிக அவசியமாகிறது.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் இன்றைய போக்கு குறித்தும் அதன் வளர்ச்சி உங்களுடைய பார்வையில் எப்படியிருக்கிறது என்பதனை ஒரு விமர்சகனாக நீங்கள் எப்படி உணர்கிறீர்கள் என்பதனைக் கூறுங்கள்?

இலக்கியம் என்பது அந்த அந்த சமூகத்தினுடைய ஆழத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. எங்களுடைய சமூக அனுபவங்கள் ஆழமில்லை. பிரச்சினைகள் சிக்கல்கள் இல்லை என்றால் நல்ல இலக்கியங்கள் வராது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் உருவாகும் சமூக நெருக்கடியை கொண்டு இலக்கியங்கள் உருவாகின. சுதந்திரகாலத்தில் இந்திய எழுத்தாளர்கள் என்ன செய்தார்கள்? சுதந்திரத்திற்கான நெருக்கடிகளைச் சித்திரித்தார்கள்.

எங்களுக்கு ஏறத்தாழ எண்பதுகளில் இருந்து மிகப்பெரும் சமூக அனுபவம் ஆழமானதாக இருப்பது உண்மையானால் அதில் பொய்யில்லை என்றால் அந்த சமூக அவலங்களைச் சித்திரிக்கின்ற நல்ல இலக்கியங்கள் வரும் அந்த அவலங்கள் பற்றி எழுதுகிறதெல்லாம் நல்ல இலக்கியமாகி விடாது. ஆனால் கட்டாயம் நல்ல இலக்கியம் வரும்.

என்னைக் கேட்டால் நாங்கள் பெற்ற இந்த அனுபவம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிது. ஒரு அரசு ஒடுக்குமுறைக்கு ஒரு மக்கள் கூட்டமே ஆளாகி அதற்காகப் போராடுகிற தன்மை தங்கள் அடையாளங்களைப் பேணி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக போராடுகின்றமை அதற்காக தமது சொந்த வீடுகளில் இருக்க முடியாத நிலை வெளிநாடுகளில் தஞ்சமடைய வேண்டியமை என்பவை இலக்கியத்தில் சரியான வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ் கவிதையைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்துக் கவிதைக்கு மிக முக்கியமான இடம் உள்ளது. தமிழ் கத்தை அது விஞ்சிவிட்டது. கன்னடத்திலே கூட எமது கவிதைகளை மொழிபெயர்ப்பு செய்கிறார்கள். ஒரு பேராசிரியர் என்னிடம் சொன்னார் புதிய அனுபவம் உங்களுடையது என்று. அண்மையில் ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கியங்களுக்கான ஒரு மொழிபெயர்ப்பு தொகுதி

போராடுபவனே எழுதுகிறான், போராடுகிறவனே எழுதுகிறான். கிணற்றல் தண்ணீர். உள்ள மறுக்கப் பட்டவர்கள் எழுதிய போது நாங்கள் எப்படி மகிழ்ச்சி அடைந்தோமோ? ஒரு புது அனுபவத்தை தமிழ் இலக்கியம் பெற்றுக் கொண்டதோ அதுபோல இன்னும் இரண்டு நாட்களிலோ அல்லது இரண்டு மாதங்களிலோ நான் இறக்கப் போகிறேன் என்று தெரிந்து கொண்டு போராடும் போது அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எழுதுகிற எழுத்துக்கள் மிகப்புகழ்மையானவை.

தைத் தவிர்த்து எங்களால் பெற முடியாது. எங்கள் மொழியை அதற்கு நாங்கள் தயார்படுத்தவில்லையே.

அலம்பல் கிலம்பல் இல்லாத எத்தனை தமிழ் புத்தகங்களை நாங்கள் வாசிக்க முடிகிறது. ஆக எங்க

வந்துள்ளது. ஐட் சோங்சன் என்ற அமெரிக்கரும் செல்வா கனகநாயகமும் எழுதியது. ICES என்ற நிறுவனத்தில் தமிழர்கள் அல்லாதவர்கள் அந்த நூலை விமர்சித்தார்கள். அந்த மொழிபெயர்ப்புகளை அமுதமுது

வாசித்தார்கள். இவ்வளவு கஷ்டத்திற்குள்ளேயும் என்னுடைய இனத்தைப்பற்றி திருப்திப்படுத்திக் கொண்ட மாலைகளிலே அதுவும் ஒன்று.

எமது சிறுகதைகளின் படிப்படியான வளர்ச்சிப் போக்குகளிடையே கவிதை மிக உன்னதமாக வளர்ந்திருக்கிறது. கவியுடைய ஒரு கவிதையிலே இயக்கத்திற்கு போன அந்த பையன் தம்பிக்காரனுக்கு வழி காட்ட முடியாமல் இருக்கிற அந்த அவலம், இது பலருக்கு தெரியாது. இதைப்போல பல வேலைகளுக்குப் பழக்கப்பட்ட பல பேர் வன்னியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இருந்து நல்ல இலக்கியம் நிச்சயம் வரும்.

எங்களுக்கு விமர்சனம் வளரவில்லை, விமர்சனம் வளரக்கூடிய சூழல் இல்லை. சிறுகதை வளர்ந்திருக்கிறது, கவிதை சிறப்பாக வளர்ந்திருக்கிறது. நாவல் வளரவில்லை. ஆனால் அதுவும் வளரும், அது வராமல் போகாது. வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பகுப்பாய்வுகளிலே ஈடுபட்டு அதன் மூலம் வெளிவரும் படைப்புகளில் பகுப்பாய்வுத்தன்மை இருப்பதால் தான் புலம் பெயர் இலக்கியங்களில் ஒரு தனிச்சிறப்பு இருக்கிறது. இப்படி தமிழ் இலக்கியத்தில் இன்று ஈழத்தவர் ஒரு பெரும் மாற்றத்தோடு பயணிக்கின்றோம்.

இந்த மாற்றங்களை ஜீரணிக்க முடியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் அவனுக்காக, இவனுக்காக எழுதுகிறார்கள். அந்த இயக்கத்திற்காக, இந்த இயக்கத்திற்காக என்று சொல்வதெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று. போராடுபவனே எழுதுகிறான், போராடுகிறவனே எழுதுகிறான். கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ள மறுக்கப்பட்டவர்கள் எழுதிய போது நாங்கள் எப்படி மகிழ்ச்சி அடைந்தோமோ? ஒரு புது அனுபவத்தை தமிழ் இலக்கியம் பெற்றுக் கொண்டதோ அது போல இன்னும் இரண்டு நாட்களிலோ அல்லது இரண்டு மாதங்களிலோ நான் இறக்கப் போகிறேன் என்று தெரிந்து கொண்டு போராடும் போது அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எழுதுகிற எழுத்துக்கள் மிகப்பதுமையானவை.

அதில் முக்கியம் ஏன் அந்த பிள்ளைகள் போராடப் போகுதுகள், ஏன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி தமது உயிரை மாய்த்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதை அந்த இலக்கியத்தில் நாங்கள் காணமுடியும். இது எல்லாம் நல்ல இலக்கியமாக வரும்.

தமிழகத்து அனுபவம் வேறு அதில் இருந்து ஒன்றும் வராது. ஈழத்தமிழர் அனுபவத்தில் இருந்து தமிழ் இலக்கியத்திற்கு நல்ல படைப்புக்கள் வரும். உங்களுக்கு இப்பொழுது தெரியாது நான் சொல்கிறேன் எழுதி வையுங்கள். எங்களது இந்த கால கட்டத்தின் இலக்கியங்கள் பேசப்படும் இந்த அருந்தல்களுக்கூடாக நாம் படைத்தவைகள் நிச்சயம் பேசப்படும் எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியங்கள் உலக அளவில் பொது தமிழ் இலக்கியத்தை மாற்றிவிட்டதா? அல்லது அந்தளவு இடத்தைப்பிடித்து விட்டோமா என்றால் எங்களுடைய அனுபவ வட்டம் மிகவும் குறைவு. இந்த அனுபவ வட்டம் இப்போது தான் வித்தியாசப்பட்டிருக்கிறது.

ஈழத்தில் நீங்கள் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு சொன்னால் வளர்ச்சியடையாத விமர்சனத்துறையில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களுள் முக்கியமானவராக இருக்கும் நீங்கள் உங்களைப் பற்றிய சுய விமர்சனத்தையும் விமர்சனத்துறை பற்றியும் கூறுங்களேன்?

அடிப்படையிலே நான் பல்கலைக்கழக ஆசிரியன். என்னிடம் இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு. ஒன்று எனக்குத் தெரிந்ததை நான் மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வது. அந்த பகிர்தல் நடக்கும் வரையும் என்னுடைய துடிப்பு நிற்காது. யாருக்காவது சொல்லியாக வேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டு மற்றவன் என்ன செய்கிறான் என்பது வேறு விடயம். மற்றது என்னிடம் தேடல் இருந்தது, தேடலும் பகிர்தலும் இல்லாமல் நான் இருக்க முடியாது. எனக்கு நாடகத்தில் இருக்கிற விருப்பம், இலக்கியத்தில் இருக்கிற விருப்பம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் வைத்துக் கொண்டு சொல்வதுதான் இது, நான் சொல்லாததல்ல முதலிலும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

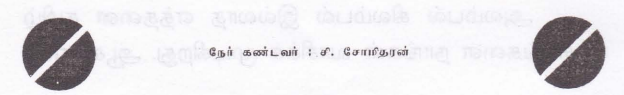
விமர்சனம் என்பது கசாப்புக்கடை வேலை தான், விமர்சனங்கள் என்பது உயிர்த்துடிப்பினுடைய படிமானங்களை வெளிக்கொணர்வது, விமர்சனம் என்பது ஆத்ம அடி உயிர்ப்பைக் கண்டுபிடிப்பது. அது எவ்வாறு தொழிற்படுகிறது என்பதனை அறிவது. எனவே படைப்புப்பற்றி படைப்பின் போக்குப்பற்றி படைப்பின் உணர்வுகளோடு இணைந்து கொள்கின்ற திறன் இல்லாமல் விமர்சனம் வளராது.

ஒரு நல்ல விமர்சகன் அந்தப் படைப்பாளியை உணர்வுபூர்வமாகவும் அறிவுபூர்வமாகவும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். தனியே அறிவுபூர்வமாகவோ, உணர்வுபூர்வமாகவோ விளங்கிக் கொள்ளக் கூடாது.

நான் இதையும் சொல்லியாக வேண்டும். பலருக்கு சொல்லியும் இருக்கிறேன். உங்களுக்கும் சொல்லுகிறேன் வளர்ச்சி என்பது ஒருவனோடு நின்றுவிடாது. இதனை நான் அடிக்கடி சொல்லுவேன். நான் என்னுடைய ஆசிரியர் தோள்மேல் ஏறிநின்று பார்க்கிறேன். என்னுடைய ஆசிரியருக்கு தெரியாத தூரம் எனக்குத் தெரிகிறது. என்னுடைய உண்மையான (அழுத்திச்சொல்கிறார்) மாணவன், மாணவி என்னுடைய தோள்மேல் ஏறிநின்று இன்னும் நெடுந்தூரம் பார்க்க வேண்டும். விமர்சனம் வளரும். எங்களோடே எல்லாம் முடிந்து விடாது. அது நிச்சயம் வளர்ச்சியுறும்.

இன்று தமிழ் மொழி அழிந்துகொண்டு செல்கிறது, எமது இளம் தலைமுறைக்கு மொழிபற்றிய அறிவு இல்லை என்றெல்லாம் கூறப்படுவது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

தமிழ் மொழிக்கு அழிவில்லை, அது எக்காலத்திலும் அழியாது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழமைகொண்ட மொழி எளிதில் அழிந்து விடக்கூடியதல்ல. உலகில் கடைசித்தமிழன் வாழும் வரை தமிழ் வாழும். அது அழியாது. (மேலே கூறையைப் பார்த்தபடி அழுத்தமாகக் கூறுகிறார்)

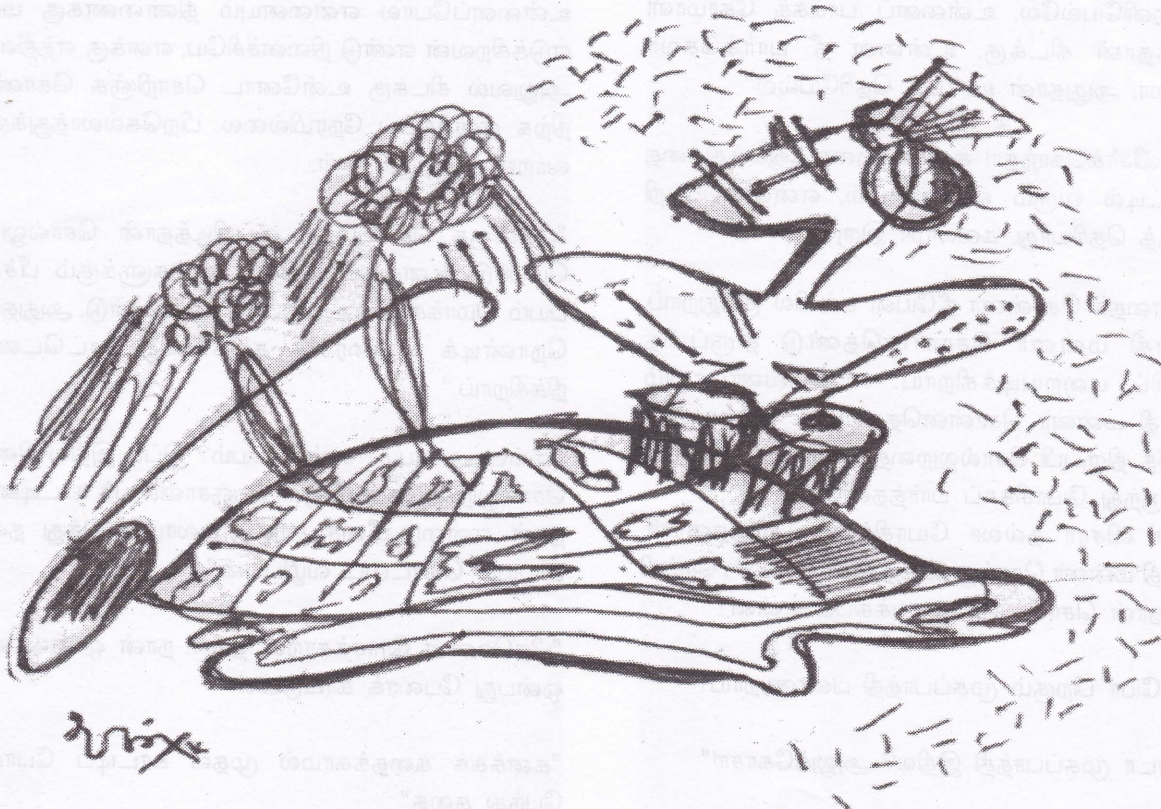
அங்க பார் ஒருத்தர் வாறார் முரசறைஞ்சு கொண்டு, ஏதோ சொல்லப் போறார் போல. என்னெண்டு கேட்பம். வலு எழுப்பமாத்தான் கிடக்கு. பார்ப்பம் என்ன சொல்லப் போறார் எண்டு பார்ப்பம்.

"இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் அறியத்தருவது என்னவெனில், அங்கதேசத்து நங்கையர் எவரும் பாஞ்சாலிகளல்ல என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளும் படியும், நீதிக்குப் பின்னே செஞ்சோற்றுக்கடன் என்பதை எப்போதும் நினைவில் கொள்ளும்படியும் மகாமகன் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ராஜாதிராஜன் தேவாதேவன் மன்னாதி மன்னர் பணிவன்புடன் வேண்டுகிறார். இதைச் சக்கரவர்த்தியும் அவர் சேவகர்களும் கூட எப்போதும் கவனத்தில் கொள்வது மிக முக்கியம். நீதி என்பது எவர்க்கும் பொதுமையானது, இதையும் கௌரவத்திற்குரிய தேவாதேவன் அறிவுறுத்தியுள்ளார். டுண்டு மக்கு டுண்டுமக்... டுண்... டுண்... டுண்டுமக்..."

பிறகென்ன சொல்லி வேலையில்லை, வலு எழுப்பந்தான், மன்னாதி மன்னர் மீசை தாடியில மண் ஓட்ட விடுவாரோ? விழுந்தாலும் அவரின்ரை வீரம் குறையுமோ? நீதிக்குப் பிறகு தான் செஞ்சோற்றுக் கடனாம். கேக்கக் கேக்க காதுக்குக் குளிர்ச்சியாத் தானிருக்கு, பேந்து சர்க்கரவர்த்தியும் அவரின்ரை சேவகர்களும் வலுகவனமா இருக்க வேணுமாம். இல்லாட்டில் வில்லண்டம் வேலுப்பிள்ளை எண்டெல்லோ சொல்லியிருக்கிறார். அடிசக்கை அம்மன் கோயில் புக்கை எண்டானாம், கேட்ட சனத்துக்கெல்லாம் உச்சி குளிர்ந்திருக்கும். இனிக்கட்டியம் கூறுறவையும் அடிச்சக் கொளுத்திக் கொண்டு தான் வரப்போகினம். பொறு.....பொறு.....உதென்ன.....ஆரோ விசரன் கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிக்கிறான். என்னெண்டு பாப்பம். உதென்ன கோமணத்தோட ஒருதன் நிண்டு கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிக்கிறான். இவன் சரியான விசரன் தான்.

அங்க தேச ஆலைகள்

இராகவன்

இல்லாட்டில் முரசறையஞ்சு கொண்டு வரேக்க ஆரும் சிரிப்பினமோ? சிரிப்பு வந்தாலும் சிரிப்பினமோ?..... முரசறையிறவனுக்கு கேட்டால் பிறகு வில்லண்டம் வேலுப்பிள்ளையெல்லோ தொலைஞ்சுது. இந்த விசரன் சிரிச்சது முரசறையிறவனுக்கு கேட்டிட்டுது. விசரனுக்கு கையோங்கிக் கொண்டு போறான், என்ன நடக்குதெண்டு பார்ப்பம்.

"ஏன்ரா சிரிச்சனி விசர்க்கொந்தா?"

"நீ பகிடி விட்டால் நான் சிரிக்காமலுக்கு என்ன செய்யிறது?"

"என்னடா பகிடியோ? என்னது நான் பகிடி விட்டனானோ? தெரியுமே என்றகுணம் வெளுத்துப் போடுவன்"

"பின்ன வேற என்ன? நீ விட்டதெல்லாம் பெரும் பகிடியள் தானே! பிறகேன் கோவிக்கிறாய்? உண்மையா உன்னைப்பாக்க எனக்குக் கோமாளி மாதிரித்தான் தெரியுது!"

"என்னடா என்ன சொன்னனீ? என்னப்பாக்க கோமாளி மாதிரிக் கிடக்கோ? என்ற குணம் தெரியுமே?"

"எனக்குத் தெரியாதே உன்ரை கூத்து. செத்தபாம்பைக் கையால பிடிக்கவே பயந்து சாகிறனி, ஆரேனும் பாம்படிச்சாக் காணும் நீதான் அடிச்சதெண்டு பறையடிக்கிறனியேல்லே, உன்னைப் பாக்கக் கோமாளி மாதிரித்தான் கிடக்கு, உன்னை நீ பார்க்கேலா தெல்லோ, அதுதான் உனக்கு தெரியேல்ல"

"டேய் விசர்க்கொந்தா! கதைக்கிறதை அளந்துகதை இல்லாட்டில் வரும் வில்லண்டம். என்னைப்பற்றி உனக்குத் தெரியாது, கவனமா இரு"

"உள்ளதைச் சொன்னா நீயேன் கல்லில குத்துறாய், மன்னாதி மன்னர் சொன்னதெண்டு திருப்பித் திருப்பிப் பறையடிக்கிறாய். எப்பவெண்டாலும் மன்னாதி மன்னர் சொன்னதெண்டு நீ பறையடிச்ச திருப்பித் திருப்பி சொல்லுறதை ஆற அமர ஓரிடத்தில இருந்து யோசிச்சுப் பார்த்தனியோ?"

"ஓமடா விசரா நல்லா யோசித்துப் பார்த்தனான், மன்னாதி மன்னர் சொல்லுறதைத்தான் செய்வார். செய்யிறதைத்தான் சொல்லுவார். அதுக்கிப்ப என்ன?"

"பாத்தியோ பிறகும் முசுப்பாத்தி பண்ணுறாய்?"

"என்னடா முசுப்பாத்தி இதில? அலுக்கோசா!"

"என்ன முசுப்பாத்தியோ? மன்னாதி மன்னர் சொல்லுறார் எண்டு நீதான் பறையடிச்சனி" அங்க தேசத்து அணங்குகள் எவரும் பாஞ்சாலிகள் இல்லை, நீதிக்குப் பின் செஞ்சோற்றுக் கடன், எல்லாரும் வலுகவனமா இருங்கோ அது! இது! எண்டு கனக்கவுரக்க இப்பவும் அதைத்தான் பறையடிக்கிறாய் வலு விலாசமா!

"ஓமடா அதுக்கிப்ப என்ன?"

"அதுக்கிப்ப என்னவோ? உது நல்ல சோக்கான கேள்வி. நீயும் மன்னாதி மன்னர் தேவாதி தேவர் சொன்னதெண்டு பறையடிக்கிறாய் வலு விலாசமா! உங்கடை மன்னர் பிரான் சொன்னதைத்தான் செய்வார், செய்யிறதைத்தான் சொல்லுவார் எண்டும் விடுகை விடுகிறாய். ஆனால் ஒவ்வொரு நாளும் அவிண்ட கூந்தலை முடியாமல் திரியிற எத்தினை பாஞ்சாலியள நான் இந்த ரண்டு கண்ணாலயும் பாக்கிறன்."

"என்னடா நீ எனக்கு பம்மாத்து விடுறியோ? என்ற கண்ணுக்கு தட்டுப்படாத பாஞ்சாலியள் உன்ற கண்ணுக்கு தட்டுப்பட்டவளவையோ" "எங்கை ஒருத்தியை ஏலுமெண்டா காட்டன் பாப்பம்"

"உதில கொஞ்ச நேரம் நிண்டியெண்டா உன்ரை கண்ணுக்கு ஒருத்தியில்லை கனபேர் தட்டுப்படுவா எவை"

உதில கொஞ்சநேரம் நிக்கிறதோ, என்னடா என்னையும் உன்னைப்போல விசரன் எண்டு நினைச்சியே, உன்னைப்போல என்னையும் திண்ணைக்கு மண் எடுக்கிறவன் எண்டு நினைச்சியே, எனக்கு எத்தினை அலுவல் கிடக்கு உன்னோட சொறிஞ்சு கொண்டு நிற்க எனக்கிப்ப நேரமில்லை. பிறகெல்லாத்துக்கும் வாறன் இருந்துகொள்.

"எனக்குத் தெரியும் நீ உப்பிடித்தான் சொல்லுவாயெண்டு, உனக்கும் உங்கட ஆக்களுக்கும் பீச்சல் பயம், மொக்கயினப்பட்டுப் போவமெண்டு, அதுதான் நொண்டிக் குதிரைக்கு சறுக்கினது சாட்டெண்டு நிக்கிறாய்."

"என்னடா பயம்? என்ன பயம்? இப்ப இதில நிண்டு சொல்லுறன் கேள், நீ ஒரு பாஞ்சாலியைக் காட்டினால் நான் என்றை மீசை தாடி எல்லாம் எடுத்து தலையையும் மொட்டை வழிப்பன்"

"பிறகென்ன ரோசக்காறன் தான். நான் ஒண்டில்லை ஒன்பது பேரைக் காட்டுவன்"

"கனக்கக் கதைக்காமல் முதல் காட்டிப் போட்டு பேந்து கதை"

"நீ பெரிய அலுவல்காரன் மாதிரி சுடுது மடியைப் பிடியெண்டு நிக்கிராய். உன்ரை அவசரத்துக்கு என்னால ஆள் பிடிக்கேலாது."

"அப்ப கனக்கக் கதைக்காமல் உன்ரை அலுவலப் பாத்துக் கொண்டிரு. இல்லாட்டி வரும் வில்லங்கம். எனக்கு நிற்க நேரமில்லை. கன இடத்துக்குப் போய் பறையடிக்க வேணும். நான் பிறகு வந்துன்னைக் கவனிக்கிறன்".

"போ! போ! நாளும் கோளும் சரியான இடத்தில சந்திக்கேக்க நீ தாடி மீசையெல்லாத்திலயும் மண் அப்பத்தக்கதாய் கவிண்டு விழுவாய் அப்ப பாப்பம்"

"போடா விசர்க்கொந்தா!"

"ஹி.....ஹி.....ஹி....."

"எட விசரன் வலு விண்ணன் தான். நானும் பாக்கிறன் விட்டுக் குடுக்காமலுக்கெல்லோ கதைச்சவன். ஆராலயும் ஏலுமோ விசரனாய் இருந்தாத்தான் ஏலும். இல்லாட்டி ஏலாது. பிறகென்னண்டு (விட்டுக் கொடுக்காமல் கதைச்சுப் போட்டு) இருக்கிறது. எல்லாம் வில்லண்டத்திலையெல்லோ முடியும்."

"உதென்ன பேந்தொரு சத்தம் சங்குசல்லாரியோட, அதுகும் வலு எழுப்பமாத்தான் கிடக்கு - அட கட்டியம் - ற ஆக்கள் வருகினம் அவையும் என்ன சொல்லியினம் எண்டு கேட்பம். இதுக்கும் விசரன் சிரிக்கத்தான் போறான். என்ன நடக்குதெண்டு பாப்பம்."

"எங்களுக்கும் எங்கள் மூர்த்திகளுக்கும் கோவணங்களுடன் பட்டும் பீதாம்பரமும் உவந்தளித்த உத்தமனார் பூநீலபூநீ தேவாதி தேவர் காந்தாரி அம்மையின் வயிறுறுதியா புத்திரன், வள்ளல் பெருந்தகை. மன்னாதி மன்னரவர் வாழ்க! வாழ்கவே! என்றும் வாழ்க! வாழ்கவே!" பிறகென்ன கட்டியம் கூறுறவையும் அடிச்சுக் கொழுத்தினம். அங்கார் விசரனும் கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிக்கிறான். அவன் விடமாட்டன் எண்டு தான் நிக்கிறான். என்ன நடக்குதெண்டு பாப்பம்.

"ஏன் நாங்கள் கட்டியங் கூறேக்க சிரிச்சன்?"

"எனக்கு ஆரும் பகிடி விட்டால் சிரிக்க வேணும் போலை இருக்கும். உடனை சிரிச்சுப் போடுவன்"

"அப்ப நாங்கள் பகிடியோ விட்டனாங்கள்?"

"பின்னை வேறையென்ன? நீங்கள் விட்டது வலு எழுப்பமான பகிடியெல்லோ?"

"என்ன விசரன் மாதிரிக் கதைக்கிராய் நாங்கள் மனநெகிழ்வோட கட்டியம் கூறுறது உனக்கு எழுப்பமான பகிடியாகக்கிடக்கோ?"

"அதில என்ன சந்தேகம் உங்களைப் போலத் தான் கொஞ்சம் முன்னம் ஒருத்தர் பறையடிச்சுக் கொண்டு வந்து இன்னொரு எழுப்பமான பகிடி விட்டுட்டு வில்லண்டம் வேலுப்பிள்ளை எண்டு கொண்டு போனவர் இப்ப நீங்கள் வந்து பறையடிக்காம அவர் விட்ட பகிடிக்கு நல்லா ஈடுகட்டக் கூடிய பகிடியொண்டை விட்டிருக்கிறியள்"

"எங்கடை கோவத்தைக் கிளப்பாமலுக்கு சொல்லு என்ன பகிடிவிட்டனாங்கள் எண்டு?"

"நீங்களும் உங்கடை மூர்த்தியளும் கோவணங்கூட இல்லாமலுக்கு எப்பிடயிருந்திருப்பியள்? அப்பிடயெண்டால் அம்மணமாயோ இருந்தனீங்கள்?"

"என்ன விசரன் மாதிரிக் கேள்வி கேக்கிராய்? கோவணமில்லாமலுக்கும் ஆரும் இருக்கலாமோ?"

"அதுதான் சிரிச்சனான். உங்களுக்கே நீங்கள் சொன்னது பகிடியெண்டு விளங்கேல்லையோ? பட்டும் பீதாம்பரமும் வேறகதை அதை விட்டுப் போட்டுச் சொல்லுங்கோ?"

"நீ விசரன் தான் முழு விசரன்"

"உப்பிடத்தான் முதல் வந்தவரும் சொல்லிப் போட்டுப் போனவர். அது போகட்டும் நீங்கள் சொன்னது பகிடியெண்டு உங்களுக்கு விளங்கேல்லையோ?"

"விசரா! பேய்க்கதை பறையாதை யேசு அப்பங் கொடுக்கிறது மாதிரித்தான் எங்கள் மன்னர் தேவாதி தேவர் எங்களுக்கும் எங்களுக்கிரிய மூர்த்திகளுக்கும் கோவணங்களும், பட்டுகளும், பீதாம்பரங்களும் கொடுக்கிறார் உனக்கெங்கை உதெல்லாம் விளங்கப் போகுது"

"நீங்கள் சொல்லுறதும் சரிதான். எனக்கு கனவிசயங்கள் விளங்கிறேல்லை. அப்ப உங்கடை மன்னாதி மன்னர் தேவாதி தேவர் தன்ரை உன்னத வளங்களிலிருந்து தான் உதுகளெல்லாம் எடுத்துத் தாறாரோ? எனக்கெண்டா சிரிப்பை அடக்க முடியெல்ல"

"தன்ரையோ பிறற்றையோ எல்லாராலையும் யேசுபிரான் போல அப்பம் குடுக்கேலுமே. எங்கட மன்னாதி மன்னர் தேவாதி தேவர் வாரிக்குடுக்கிறாரே அது எல்லா உலகும் பெறும்."

"பெறும் பெறும் அது எல்லா உலகும் பெறும்"

"நீங்கள் சொன்னது ஆயிரத்தில் ஒரு வார்த்தை"

"நீ விசர்க்கொந்தன், உனக்கெங்கை உதெல்லாம் விளங்கப் போகுது"

"ஓமோம் எனக்கெங்க உதெல்லாம் விளங்கப் போகுது." "எனக்கு கனவிசயம் விளங்கிறேல்லை"

"அதுக்கு நாங்கள் என்ன செய்யிறது. எங்களுக்கு கனக்க அலுவல் இருக்குது, உன்னோட சினகம் பொழிய எங்களுக்கு நேரமில்லை"

"நீங்கள் எல்லோரும் அலுவல்காரர் ஹி... ஹி..."

இவனைப்போல விசரன் அல்லது விசரன் மாதிரி இருந்தால் தான் உந்த அலுவல்காரர் எல்லாரையும் மட்டந் தட்டலாம், நக்கலடிக்கலாம். உவை எல்லாரையும் மட்டந்தட்டத்தான் வேணும். எப்ப பார்த்தாலும் பெருங்கதை பறைஞ்சு கொண்டு வலு எழுப்ப மாதிரி திரியினம். மனுசருக்கு கோபத்தை கிளப்பிக் கொண்டு குறவை மீனுகள் மாதிரி துள்ளி விழுகினம். எனக்கெண்டா உவையை மட்டந் தட்ட வேணும் போலதான் கிடக்கு. ஆனால்... ஆனால் முடியுமே அப்படியெண்டால் நான் விசரனா அல்லது விசரன் மாதிரி எல்லோ இருக்கோணும். ம்... இனி இதில் நிற்கிறது சரியில்லை. அங்கால போவம். பிறகு ஒருக்காச் சுத்திக் கொண்டு வருவம்."

"உதென்ன ஆரவாரமாய்க்கிடக்கு. எட பல்லக்குகள் வருகுது. தூக்கியள் வாற வீச்சில தெருவில நிக்கிற வங்கள் எல்லாரையும் மிதிச்சுத் துவைச்சு போடு வாங்கள் போல கிடக்கு. ஏன் வில்லங்கம் தள்ளி நிப்பம்."

"அங்கபாரன் எத்தனை பல்லக்கு வருகுதெண்டு, இப்ப இஞ்ச புறம்புக்கு போறதுக்கும் பல்லக்கில தான் போகினம் போல. இவை எல்லாரும் அர்த்த ராத்திரியில குடை பிடிக்கினம், விசரன் சொன்னமாதிரி எல்லாரும் அலுவல்காரர் தான்."

"எல்லாப் பல்லக்கும் வலு எழுப்பமாத் தான் போகுது, உள்ளூக்கிருக்கிறவையைத் தெரியேல்ல தூக்கியளப் பாரன். என்ன உசாரா போகினமெண்டு. அவைய றுக்கு சரியான லெவல், எட, பந்தம் பிடிக்கிறவையும் கனபேர் வருகினம் அவையின்ர எழுப்பமென்ன! ஏறு பட்டியென்ன!"

"ம்... எல்லாரும் போகிட்டினம். எங்கே போயினமோ தெரியாது! இஞ்ச எல்லாரும் அலுவல்காரர் தானே. இனி நான் என்ர அலுவலப்பாப்பம்."

என்ர பரமசிவனே! கறையான் புத்தெடுத்தமாதிரி எவ்வளவு கட்டிடங்கள் எல்லாம் எங்கட பரமசிவனின்ரை இராச கோபுரங்களைப் போலயெல்லோ கிடக்கு. உதெல்லாம் கறையான் புத்துக்கள் தானோ?

இருக்குமிருக்கும் ஆனால் பாம்புகள் தான் கனக்க வளையமாடிக் கொண்டு கிடக்குங்கள்.

"எல்லாம் மாடமாளிகையள். இருக்கிறதெல்லாம் பெரிய தலையள். இடம் ஆருக்கு சொந்தமானது? அதைப்பற்றி ஆருக்கு என்ன கவலை? எந்த மன்னாதி மன்னர் ஆண்டால் என்ன? எந்தச் சூராதிகுரர் தேவாதி தேவர் ஆண்டால் என்ன? கவரி வீசற வைக்கும் பல்லக்குத் தூக்கிறவைக்கும் தானே காலம்!"

"அங்க ஒருத்தன் அந்தக் கடையை நோக்கி வலு வீச்சாய் ஓடி வாறான், ஓடி வந்தவன் ஏதோ வேண்டப் போறான். கடைக்காறனோட போய்க் கதைக்கிறான்."

"அண்ணை! சாதாரணமானபெட்டி என்ன விலை?"

"செத்த ஆள் எத்தனைஅடி?"

"அஞ்சடி - பத்தங்குலம்"

"அப்படியெண்டா ஆறரை அடியில ஒரு பெட்டி வேணும். ஆறரை அடியில சாதாரண பெட்டி இரண்டாயிரத்தில இருந்து மூவாயிரத்துக்குள்ள முடியும்."

"எங்கை காட்டுங்கோ பாப்பம்"

"அங்கை முன்னுக்கு அடுக்கி வச்சிருக்கிற பெட்டி யெல்லாம் அந்தவகைதான்"

"சரி உதில ஒண்டு கெதிப்பண்ணித்தாங்கோ"

"என்ர பரமசிவனே! எல்லாம் சில்லுப் பூட்டின சவப் பெட்டியள். ஐயோ அவன் சவப்பெட்டி வாங்கப் போறான். இனியும் என்னென்னவெல்லாம் காணப் போறேனோ?..... என்ரபரமசிவனே! என்ரபரமசிவனே இனி என்னெண்டு இதில நிக்கிறது. எனக்கெண்டா சரியான தலையிட்யாக் கிடக்கு அங்கால எங்கையேனும் போவம், போய்க் கொண்டேயிருப்பம். பிராக்குப் பார்த்துக் கொண்டு திரிஞ்சால் தலையிட்யும் குறையும்.... ம்..... வீணாய் இதுக்குள்ள வந்திட்டன் போல கிடக்கு, எல்லாம் வில்லண்டம் வேலுப்பிள்ளையா யெல்லோ கிடக்கு, எண்டாலும் நான் ஒரு ஆமையாய் இருக்கிறதால பயம் இல்லை. இல்லாட்டி என்ரபாடு பெரிய தொப்பி தான். ஆமையாய் இருக்கிறது எல்லாத்துக்கும் நல்லது!."

ஏதேனும் பிரச்சினையெண்டா கழுத்தையும் கை காலுகளையும் உள்ளூக்கே இழுத்துக் கொண்டு கல்லு மாதிரிக் கிடக்கலாமெல்லோ. ஆரும் குத்திப்பார்த்தாலும் பிரச்சினையில்லை, பிரட்டியடிச்சாலும் பிரச்சினையில்லை. பிறகு எல்லாம் முடிஞ்சாப் போல மெல்லக் கழுத்தை நீட்டிப்பார்த்துப் போட்டு நசுக்கிடாமல் மாறி

விடலாம். எங்கையேனும் குளங்குட்டையிருந்தா அதில குதிச்சோடியிடலாம். இல்லாட்டி என்ன செய்யேலும்? தனிய தண்ணியிலயோ, நிலத்திலயோ, வாழுறதெண்டா முடிஞ்சு காரியமே? தண்ணிலையும் நிலத்திலயும், வாழத் தெரிஞ்சாத் தான் என்னைப் போல ஆக்கள் தப்பிப் பிழைக்கலாம். இல்லாட்டி வில்லண்டம் வேலுப்பிள்ளை தான்.

உதென்ன தெருவில ஒருத்தன் முகங்குப்பறக்கி டக்கிறான். கடவுளே! காங்கனும் அவனுக்கு மேலே இருந்து கொத்துதுகள். கிட்டப் போய்ப் பார்ப்பம்.

இரத்தம் பாஞ்சுபோய்க் கிடக்கு, என்ற கடவுளே! இவன் செத்துப் போனான் என்ன நடந்துதோ? ஆர் பெத்த பிள்ளையோ? ஆரினர் புரியனோ? ஆரினர் தேப்பனோ? ஆருக்குத் தெரியும்? எல்லாம் மேல இருக்கிற கடவுளுக்கும், இந்த மன்னாதி மன்னர் தேவாதி தேவருக்கும், அவரினர் வாலுகளுக்குந்தான் தெரியும். இனிமேலும் நான் இதில நிண்டா எல்லாம் வில்லண்டமாய்த் தான் முடியும். அங்கால எங்கையேனும் மாறுவம். செத்துக் கிடக்கிறவன் என்னையே முழிச்சுப்பாக்குமாப் போல கிடக்கு!

"எங்கள் மன்னாதி மன்னர் தேவாதி தேவரால் எங்கும் வளம் கொழித்துள்ளது. இதனால் பெருவிழாக் கொண்

டாடும் ஏற்பாடும் எங்களிடம் உள்ளது."

எட! முரசறையிறவன் தொடங்கிட்டான் தன்ரை பல்ல வியை.

"உன்னைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனான். நல்ல நேரத்தில தான் வந்திருக்கிறாய்" பேந்தென்ன விசரனும் விடாக்கண்டனாத் தான் நிக்கிறான்.

"எட விசர்க்கொந்தனே! ஏன் என்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனி என்ன விசயம்?"

"இப்ப கனபாஞ்சாலியளக் காணக்கூடியதாய் இருக்குது. அதுதான்"

"எங்கை காட்டன் பாப்பம்?"

"அங்கபார் நாலைஞ்சு குமருகள் தலைவிரிச்சுக் கொண்டு போகுதுகள்"

"எனக்குத் தெரியேல்ல"

"வடிவாப்பார், முழிச்சுப்பார்"

"எனக்கொண்டும் தெரியேல்ல, உனக்குக் கண்பிழை"

"உனக்குத்தான் கண்பிழை, நாய்வால நிமித்தேலுமே?" இண்டைக்கு முறையான கொழுவல்தான் ஆமையாய் இருக்கிறது எவ்வளவு நல்லது. அதில செத்துக் கிடந்தவனும் விசரன் தான் போல கடவுளே!"

எனது எழுத்துகளை நான் பிறந்தமேனியுடனேயே வாசகர் முன்னால் வழங்குகின்றேன். எனது படைப்புகளை இரண்டு முறை எழுதும் பழக்கம் என்னிடம் இல்லை. இதனாலேயே என்னால் வேலைப்பழுவின மத்தியிலும் அதிக படைப்புகளை வாசகர்களுக்கு வழங்க முடிகிறது.

பிரபல எழுத்தாளர்,
செங்கை ஆழியான்

வாசகர்களை ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்றும் நாங்கள் எழுதுவதையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்றும் நினைத்துவிடக் கூடாது. ஒரு எழுத்தாளன் பொறுப்பற்ற விதத்தில் பேசக்கூடாது. நாங்கள் ஒரு கடிதம் எழுதினால் கூட மீண்டும் ஒரு தடவை அதனை வாசித்த பின்னரே அனுப்ப வேண்டியவருக்கு அனுப்புகின்றோம். ஒரு எழுத்தாளன் தனது எழுத்தை மீள வாசிக்காது பிரசுரிப்பது என்பது கேலிக்கூத்தானது.

மூத்த எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான
அ. யேசுராசா

கடியன்
பதல்கள்

அடுத்த சிதழ் முதல் கடியன் பதல்கள் சிவசீலர சிடுக்கிசீராவா.

உங்கள் சேவல்களையே கவனமுக்கித்து அழகியவர்ப்புங்கள்.

அமைவு சிடுக்கியும், கமைவு, சமுதாயம், சிடுக்கிசீராவும்

சுனர் சிடுக்கிசீராவும் சிடுக்கி சேவல்களும்.

எனக்குப் பிடித்த

எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளரைப் பற்றி எழுதித்தருமாறு எனக்கொரு வேண்டுகல். நல்ல விஷயந்தான். எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளன் யார்? எடுத்த எடுப்பிலேயே என் முன்னே தோன்றும் ஹெமிங்வேயின் பிரமாண்டமான உருவம்.

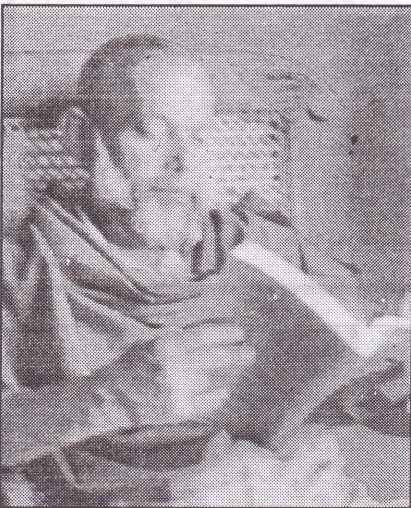
எ

மு. ரொ

மனிதனுக்கு சவால் விடும் மரணத்தின் எல்லை களில் எல்லாம் ஓடி விளையாடிய அவனது அஞ்சாமை. அவனை எழுதலாமா? அல்லது அவனைப் புறந்தள்ளி என் முன்னே தோன்றும் அல்பேர்ட் காழுவைப் பற்றி எழுதலாமா? தத்துவவாதி சாத்தரையும் ஓர்ந்தள்ளிக் கொண்டு விரியும் கலைத்துவ விசாரம் அவனது.

அவனை நினைத்தால் நீட்சேயின் முகமேன் ஓட்டிக் கொண்டு வருகிறது? அவனைத் தொடர்ந்து லுட்விக் விக்சின்ஸ்டீன் ஏன் என் முன்னே நிற்கிறான்? இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிந்தனை உச்சமாக நின்ற அவனுக்கும் கால் பொப்பருக்குமிடையே, பேட்ரண்ட் றஸல் சாட்சியாக பார்த்து இருக்க நடந்த கண நேர சம்வாதம்? இவர்கள் பற்றி எழுதினால் என்ன? ஏன் மொழியோடு சித்து விளையாட்டுக் காட்டிய ஜொய்சைப் பற்றி எழுதினால்? இல்லை, இல்லை என்ன தான் இருந்தாலும் இவர்கள் எல்லாம் எமது நெருக்க உறவுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள்.

ஏன், தீவிர சிந்தனையோடும் கலைத்துவச் செறிவோடும் எழுதும் எமது அண்டை நாட்டு அருந்ததிராய் கூட எமக்கு அந்நியமானவர் தான். இந்நிலையில் எமது காற்றைச் சுவாசித்து, தமது பழக்கவழக்கங்களை அதில் கலக்கவிட்டு, எமது நாசித் துவாரங்களையும் அவை வந்தடைய விடும் நம்மூர் எழுத்தாளர்களை விட உவப்பானவர்கள் வேறு யார் இருக்க முடியும்? அப்படி என்னைக் கவர்ந்தவர்கள் யார்?

மு

டி

தா

ள

ர்

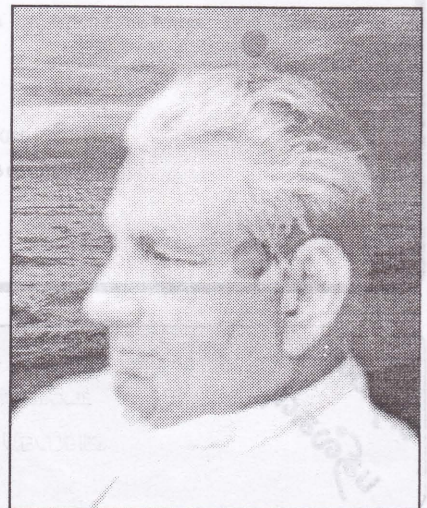
க

ள்

ஏ.ஜே. கனகரத்தினா,
கா.சிவத்தம்பி,
எஸ்.சிவசேகரம்.

ஆகிய இம் மூவரும் ஒவ்வொரு விதத்தில் எனக்குப் பிடித்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இதில் ஏ.ஜேயை முதலில் போட்டு சிவசேகரத்தை மூன்றாவதாகப் போட்டதால் எனக்கு ஏ.ஜேயைத்தான் முதலில் பிடிக்கும் என்பதல்ல. இவர்கள் ஒவ்வொரு வரிடத்தும் இருக்கும் தன்மைகள், சபாவங்கள் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். சில வேளை இவர்களிடம் காணப்படும் பலவீனங்கள் எனக்குப் பிடிக்காமல் இருப்பதாலும் எனக்கு இவர்களைப் பிடிக்கும் காரணம், அது இவர்களுக்கே உரிய வலிமை உடைய தன்மை கொண்டனவாய் இருப்பதால்.

ஏ.ஜே தன்னைப் பற்றி பெரிதாக ஏதும் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. எந்தவிதமான பப்ளிசிட்டியையும் விரும்பாதவர். இதற்கு உதாரணமாக ஒன் றைச் சொல்லலாம். காலம் சஞ்சிகை இவருடைய சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டது. அதன் பிரதியையும் இவருக்கு அனுப்பி வைத்தது. ஆனால் இவரோ அதைத் தன் நண்பர்களுக்கே காட்டவில்லை என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன். அவ்வளவுக்கு தனக்குள் ஒதுங்கிக் கொள்ளும் தன்னடக்கம்.

இன்றைய நம் எழுத்தாளர்கள் பலர் ஏ.ஜேயைப் போல தம்மை முடக்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் ஒரு சராசரி தன்னடக்கத்தை இவரைப் பார்த்தாவது கற்றுக் கொள்ளலாம்.

இதற்காக ஏ.ஜே இன்றைய பல எழுத்தாளர்களின் ஞான சூன்யக் கருத்துக்களையெல்லாம் கேட்டு கொண்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருப்பவரல்லர். தக்கநேரம் பார்த்து அவர்களின் தலையில் குட்டுவது போல், இவரிடமிருந்து, முன்னவர்களின் கருத்துக்களை மறுதலிப்பது போல் ஒரு மொழி பெயர்ப்போ, அல்லது அவரின் சொந்தமான கட்டுரையோ வரும். இது எழுபதுகளில் மல்லிகையில் அடிக்கடி நடந்ததுண்டு. இதற்குக் காரணம் அவரது பரந்த வாசிப்பு. இவ் விஷயங்கள் பற்றிச் சிலாக்கிக்கும் போது அவரே ஒரு சின்னக் குட்டு குட்டுவது அவசியம் என்று கூறிவிட்டு லேசாக சிரிக்கும் போது ஒரு தனிக்கவர்ச்சியை அவரில் காணலாம். பிறகு மௌனம் வந்து அவரை மூடிக்கொள்வதும் மீண்டும் அவர் வாயைத் திறக்க வைத்து அந்த லேசான புன்முறுவல் தவழ்தலைப் பார்க்க நம் எழுத்தாளர்களின் இன்னொரு அபத்தம் பற்றி நாம் கிளற வேண்டும். அது வேறு விஷயம்.

ஒரு முறை, நான் மல்லிகை அலுவலகத்திற்கு போய் வந்து கொண்டிருந்த எழுபதுகளில் என்று நினைக்கிறேன் - அவரிடம் "நீங்கள் ஏன் சிறுகதை, நாவல் என்று எழுதக் கூடாது?" என்று கேட்டதாக ஞாபகம். அதற்கு அவர் உடனேயே நான் என்னுடைய எல்லைகளையும் (Limits) போதாமைகளையும் (Un limits) நன்றாக அறிவேன் என்று ஆங்கிலத்தில் கூறினார்.

இந்தக் கூற்று அவர் மேல் எனக்கிருந்த மரியாதையை இன்னும் கூட்டிற்று.

இவ்வாறு தம்மைப் பற்றிய பூரண விசாரணையோடு இருக்கும் எழுத்தாளர்கள் எத்தனை பேர்? இன்று நம் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் நிகழும் பல அபத்தங்களுக்கெல்லாம் தம்மைப் பற்றிய இந்த அறியாமை தானே காரணம்?

ஏ.ஜேயில் எனக்குச் சில நேரம் கோபம் வருவதுண்டு. அது அவர் தனது ஆற்றல்களையெல்லாம் நன்கு பயன்படுத்தாது சோம்பித் திரிகிறார் என்று அவரோடு நெருங்கிப் பழகுவோர் சொல்லும் போது, ஆனால், "பெரிதாக இயங்கித் தான் நாங்கள் என்னத்தை பெரிதாக கிழித்து விடப்போகிறோம்?" என்று அவர் கேட்டு விட்டால் நான் அதற்கு எதிர்வாதத்தை சொல்ல மாட்டேன். காரணம் எனக்கும் அதில் உடன்பாடு உண்டு.

ஏ.ஜே சோம்பித் திரிகிறார் என்றால் அதற்கு நேர் மாறான ஆளுமையுடையவர், சிவசேகரம், ஏன் சிவத்தம்பி கூட அப்படித்தான். ஒப்பீட்டளவில் சுறுசுறுப்பானவர் தான். ஆனால் சிவசேகரத்தின் வேகத்தோடு நிற்க முடியாதென்பதே எனது அபிப்பிராயம். சிவசேகரம் பேராசிரியராக இருந்து கொண்டு அதன் வழிவரும் தனக்குரிய கடமைகளையும் நன்கு நிறைவேற்றியவரே

எழுத்து. கவிதை. நூல் வெளியிடுதல், பத்திரிகை வெளியிடுதல் (புதிய பூமி) பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுதல். அரசியலில் தீவிர ஈடுபாடு என்று ஏககாலத்தில் பல விஷயங்களில் ஈடுபடும் அபார சக்தி. இவரது இத்தகைய ஓய்வொழிச்சலற்ற இயக்கம் எனக்கு முதளைய சிங்கம் தனது காலத்தில் இயங்கிய போக்கையே நினைவூட்டும். எத்தனை வேலைப்பழுவிருந்தாலும் முத பரீட்சையை எதிர்நோக்கும் தனது மாணவர்களுக்கு பாடசாலை முடிந்த பின்னரும் வகுப்பு வைத்து ஆற்றுப்படுத்துவதற்குத் தயங்க மாட்டார்.

சிவசேகரத்தில் எனக்குக் கவர்ச்சி ஏற்படுத்துவது அவர் எந்த விஷயத்தை எடுத்தாலும் அதில் காட்டும் Sincerityயும். சில வேளைகளில் சில விஷயங்கள் தொடர்பாக அவர் காட்டும் சீரியஸ் போக்கு பார்த்திருப்போரை சிரிப்பில் ஆழ்த்தவும் செய்வதுண்டு. இந்த அற்ப விஷயத்திற்கு இந்தாள் ஏன் இப்படி ஆவேசம் கொள்கிறார்? என்று கேட்டால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை. ஆனால் சிவசேகரம் அப்படி இல்லாவிட்டால் தான் நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டும்.

ஏதாவது இலக்கியக் கூட்டத்திற்குப் போனால் அங்கே மேடையில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை நோட்டம் விடுவது எனது வழக்கம். நேரமில்லாமால் ஓடித்திரியும் நான். அங்கே மேடையில் சிவசேகரத்தின் தலைக் கறுப்பைக் கண்டுவிட்டால் கூட்டத்தில் மினக் கெடுவது லாபம் என நினைத்துக் கொண்டு அமர்ந்து விடுவேன். உப்புச்சப்பில்லாமால் இருந்த சொதிக்கு பிஞ்சு மிளகாய் வெட்டிப் போட்டு எலுமிச்சைச் சாறு விட்டது போல் அவர் பேசத் தொடங்கினால் ஏதாவது காரம் சாரம் இருக்கும். அப்படி ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் அவர் எதனாலோ குழம்பிப் போயிருக்கிறார் என்பதை மோப்பம் பிடிக்கலாம். அதுவும் ஏதோ விதத்தில் உதவுவதாகவே முடியும். இருந்தாலும் சில பேருக்கு அவரைப் பிடிப்பதில்லை. அவரின் உணர்ச்சி வசப்பட்ட போக்கு அவர்களை ஓட ஓட விரட்டுவது போல் இருக்கும். அப்பொழுது நான் அவர்களுக்கு அவரது கவிதைகளைச் சிபார்சு செய்வதுண்டு. இவற்றின் மத்தியில் அவரது கவிதைகள் ஒரு Redeeming Feature ஆக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

சிவசேகரம் இப்படியென்றால் சிவத்தம்பி இன்னொருவகை. இந்த வகையும் என் மனதுக்கு இதந்தரும் ஒன்று தான். சிவசேகரத்திடம் எப்படி எதிலும் ஒரு வித சீரியஸ் தன்மை இருக்குமோ, அதே போல் இவரிடம் எதிலும் எந்நேரமும் ஒரு சந்தோசசித்தம் இருக்கும். யாராவது தனக்கெதிராக பெரிதாக பிழைவிட்டிருந்தால் கூட சரி அந்தாளின் பக்குவம் அவ்வளவு தான். அதற்கு நாம் என்ன செய்வது என்று கூறி விட்டு மறந்து போகும் ஒரு சுபாவம். இது அவருக்குரிய மிகச் சிறந்த பண்பு. இதையும் விடச் சிறப்பானதாக இருப்பது அவர் ஏதாவது பிழை செய்திருக்கும் பட்சத்தில் அது எவராவது சுட்டிக் காட்டப்படும் போது உண்மை தான் அது என்னுடைய பிழை தான் என்று பெருந்தன்மையோடு ஒப்புக்

கொள்ளும் போக்கு. இன்னும் ஒரு விஷயத்தை படித்து விட்டால் அது நல்லதாக இருக்கும் பட்சத்தில் அது இவரின் எதிரியுடையதாக இருந்தாலும் அதை மனந் திறந்து பாராட்டும் பக்குவம் இன்னும் பெரியது. இது இன்றைய எழுத்தாளர்களிடம் காணக்கிடைக்காத ஒன்று. இவற்றையும் விட மேலானது தன்னை சதா எழுத்துக்-காக அர்ப்பணித்திருப்பது.

எந்த உடல் உபாதைகளின் மத்தியிலும் அதைப் பொருட்படுத்தாது கலை இலக்கிய ஆய்வுகளிலும் அத்தகைய ஒன்றுகூடல்களிலும் பங்கு கொள்ளுதல் இதன் மூலம். தமிழை நவீனப்படுத்துதல் பற்றியும் அதற்குரிய சொல்லாக்கங்களில் ஈடுபடுதலின் அவசியம் பற்றியும் எடுத்துரைத்தல். இவ் விஷயம் தொடர்பாக சிந்திக்கும் போது, இப்போது இருக்கும் சிவத்தம்பி இல்லாத காலத்தில் அங்கு ஏற்படும் வெற்றிடம் கூட

நிரப்ப கனகாலம் எடுக்கலாம். அல்லது முடியாதே போய்விடலாம் என்னும் போது ஓர் இனநெறியாத துயரின் கசிவு.

நான் மேலே எனக்கு பிடித்த எழுத்தாளர்களாய் தெரிவு செய்த மூவருமே மார்க்சீயத்தின்பால் காதல் கொண்டவர்கள் என்பது அடுத்த முக்கியமான செய்தியாகும். இம் மூவரிடமும் மார்க்சீய சித்தாந்தத்தின் வியாக்கியானங்கள் வேறுபடும். அப்படி வேறுபடுவது தான் எனக்குப் பிடித்தது. அதன் மூலம் பல்வகைப் பார்வை கொண்ட மார்க்சீய எழுத்துக்களை இளம் எழுத்தாளர்கள் படித்து தமக்குள் இவை பற்றி தெளிவு பெறுவதற்கு இவர்கள் எழுத்துக்கள் பெரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும்.

ஈழத்தமிழர் - கேரளா, தமிழகத்திலிருந்து வந்தோர் சி.ஆ. யோதிலிங்கத்தின் முடிவு

● த. வசந்த நிலவன்

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும் என்ற சி.ஆ. யோதிலிங்கம் எழுதிய நூலில் இலங்கைத் தமிழர் பூர்வீகமும் குடியமர்வும் என்ற பகுதியில் பல வரலாற்று முரண்களைத் தந்திருக்கிறார். ஒன்று இலங்கைத் தமிழர்கள் அனைவரும் இந்தியாவின் தென்பகுதி மாநிலங்களான தமிழ்நாடு கேரளா, என்பவற்றிலிருந்தே வருகை தந்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்த வருகை என்பது ஒரே கால கட்டத்தில் நடைபெறவில்லை. வரலாற்றின் வெவ்வேறு கால கட்டங்களிலிருந்தும் நடைபெற்றுள்ளது. அவ்வருகை என்பது நுண் கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்திலிருந்து பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலம் வரை நிகழ்ந்துள்ளது.

சீ.ஆ. யோதிலிங்கத்தின் இக்கூற்று பௌத்த சிங்கள பேரினவாதிகளின் தமிழர், வந்தேறுகுடிகள் என்ற பரப்புரைக்கு சளைத்ததொன்றல்ல. இவரது கூற்றுக்கு தொல்லியல் சான்றுகள் ஏதுமில்லை. இதற்கான சான்றுகளை வெளிப்படுத்தவில்லை. தமிழகத்தின் தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மைச் சான்றுகள் ஈழத்தமிழரின் சான்றுகளுடன் வேறுபட்டே இருக்கின்றன.

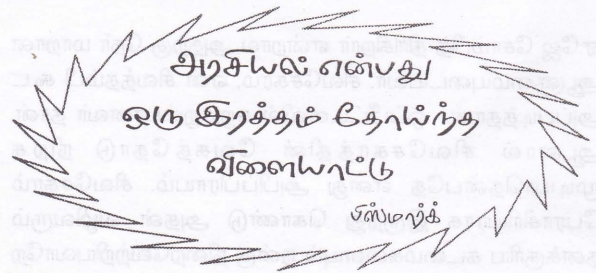
பூர்வீகாவின் தொல்லியல் திணைக்கள முன்னாள் ஆணையாளர் S.V. தெரணியகல இலங்கையில் மனித வாழ்வுக்கான சான்றுகள் மூன்று இலட்சம் ஆண்டுகள் தொன்மையானவையாக இருக்கலாம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். வன்னி, மன்னார், புத்தளம், அம் பான்தோட்டை பகுதிகளில் ஒரு இலட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ஆண்டுகளின்

முன்னரான பழைய தற்கால ஆயுதங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விட்டன.

நுண்கற்காலம் இருபத்தெட்டு ஆயிரம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பமாகின. இதற்கான சான்றுகள் பூநகரி, மாந்தை உட்பட்ட பகுதிகளில் எடுக்கப்பட்டன. இது ஒரு தொடர்ச்சியாகவே நடந்தேறியுள்ளது. இலங்கைக்கு மனித முதாதையர்களின் வருகை பதினேழு இலட்சத்து ஐநூறு ஆண்டுகளின் முன்னரான பனிப்பார்ச்சியின் போது ஆபிரிக்காவில் இருந்து இடம் பெற்ற புலப் பெயர்ச்சியின் போது நிகழ்ந்ததாக உலக Encyclo- pedia கூறுகின்றது.

அறிவியல் ரீதியான நுட்பங்கள் இந்தியாவிலிருந்து கடத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் முழுமையான தமிழகத்திலிருந்தான வருகையாளரே ஈழத்தமிழர்கள் என்ற சி.ஆ. யோதிலிங்கத்தின் கருத்துக்கு சான்றுகள் இல்லை. எழுத முன்னர் அறிவியல் பூர்வமான ஈழத்தமிழர்களின் தொல்லியல் ஆய்வுகளை அறிந்திருக்க வேண்டும்.

கலாநிதி ப. புலப்பரத்தினம் நுண்கற்காலம் முதல் இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்ற கூற்றை சீ.ஆ. யோதிலிங்கம் மேற்கோள் காட்டுகிறார். மொழி ஆரம்பமாகும் முன் மொழியின் பெயரிலான இனக் குழுவை எப்படி வரையறை செய்ய முடியும்? புலமை சார்ந்தோர் சொற்களை பயன்படுத்தும் போது கவனமாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இதன் மூலம் உணரப்பட வேண்டியதாகும்.

யுத்தகால வெறித்தனங்களின்
எச்சங்கள்
இன்றைய ராவிலும்
நாளையப் பொழுதுகளிலும்
அதற்குப்பிந்திய நாட்களிலும்
பல்கிப்பெருகி விஷம் கொண்டெழலாம்.

பாசிபடர்ந்த படிகளில்
சறுக்கி விழுவதான
வெறுமை நினைவுகளில்
இன்னும் எத்தனை காலம்
இப்படியே வாழ்வது...

பிரிவதற்காக
தொலைந்த நட்புகள்
முதல் பிரசவத்தில்
யோனிபிளந்த வேதனையாய்
இன்னும் இன்னும் எழுகிறது

தொப்புள் கொடி தொலைந்த
அந்த உறவுகளின்
ஸ்பரிசுத்திற்காக
வனாந்தரங்களில் காத்திருத்தல்
இன்னுமொரு பிரிவிற்கெனில்
இல்லாமலே போகட்டும்

அடம்பிடித்து அழுவதைப் பார்க்கிலும்
வெறிகொண்டு கோபம் கொள்வதே
மேலானதாக தென்படும்
இந்த நாட்களில்
இனியும் எதைதான்
எதிர்கொள்வது...

எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாய்
தனிமையில் காத்திருத்தல்
தகுமெனத் தெரிகிறது
இன்றைய நாட்களின்
இறுதிக்கணங்கள் வரை...

ப
ர
த
லு
க்
கா
க

கா
க்
க்
ரு
க்
த
ல்

க
ர
ண
க
வ
தை
க
ள்

கருணாகரன்

இரவிலும் விரிந்திருக்கிறது வானம்
நீ உறங்கப்போன பின்னும்
பூத்திருக்கின்றன வெள்ளிகளும்
முல்லைப்பூக்களும்.

தானே வீசிக்கொண்டிருக்கின்றது காற்று
எந்த வேண்டுதலுமற்று
எந்த நிராகரிப்பும்ற்று.

யாருக்காகவுமின்றி
யாரையும் தேடியுமின்றிப்போகின்றன மேகங்கள்.

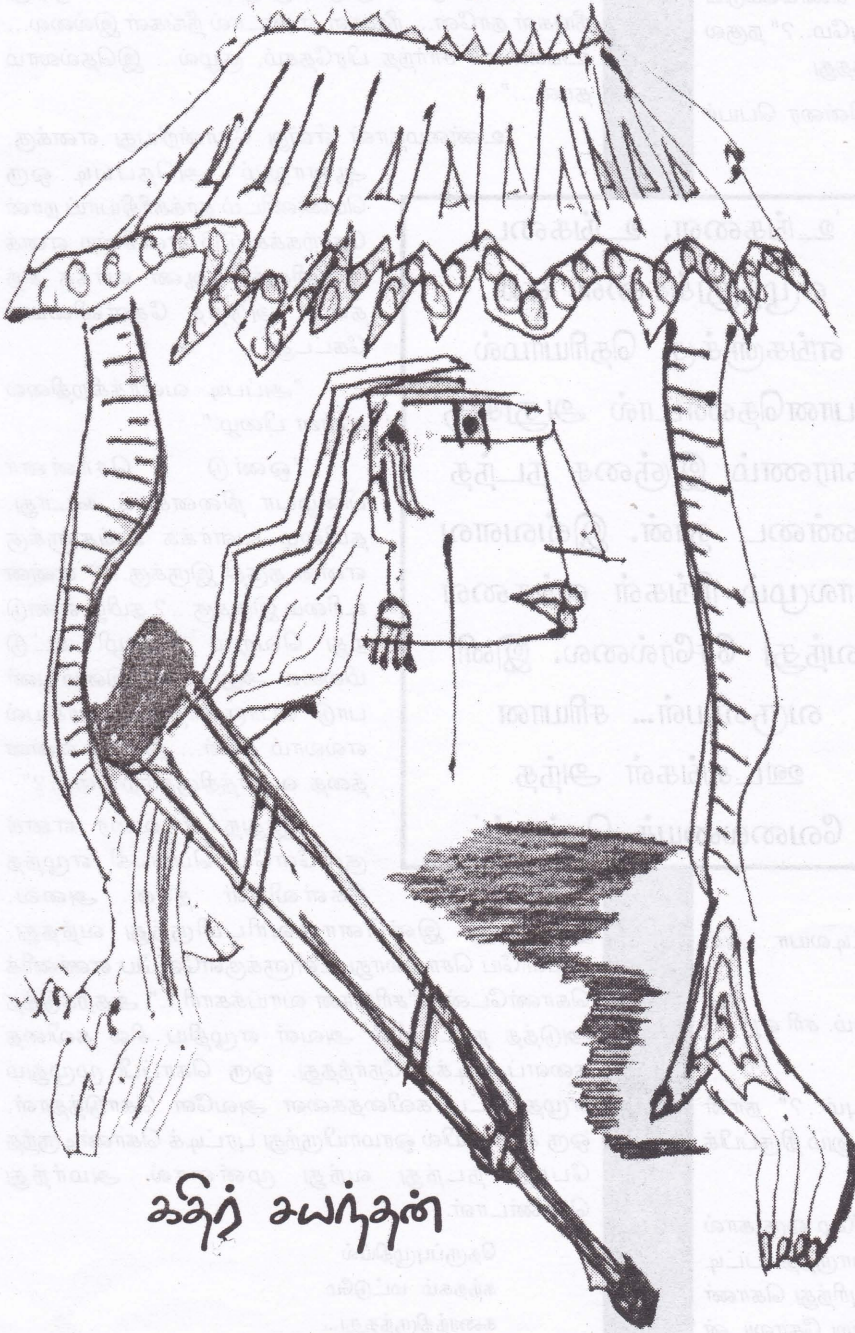

எல்லோரும் மறந்துவிட்டனர்
பூக்கள் வாடுமென்பதை
வேட்டைக்காரனும் ஞாபகத்திலிழந்தான்
காட்டின் ரகசியங்களையும்
நுட்பத்தையும்

ஆழ்கடலின் புதைசேற்றிலிருந்தோ
மலைகளின் பின்புறமிருந்தோ
காட்டின் நடுவிலிருந்தோ
எழுந்து வரும் சூரியன்
என்றும்
வரப்பிந்தியதில்லை
வர மறந்ததுமில்லை

நேற்றைய நண்பனின்
நினைவில்லாத முகங்களில்
விரிந்திருக்கின்றது
குரோதத்தின் கல்லறை

ஆனையிறவுப் பெருவெளியைக் கடக்கின்ற போதெல்லாம் மேனி சிலிர்த்துப் போவதென்னவோ உண்மைதான். 'ஆனையிறவுக்கு சேலைகள் கட்டி ஆனந்தம் பாடுங்கடி..' மோட்டார் சைக்கிளை ஓட்டிய நகுலன் சத்தம் போட்டுப் பாடினான். அற்புதமான குரல் அவனுக்கு... நேற்று இரவு முழுதும் அவனது பாட்டுக்கச்சேரியுடன் தான் கழிந்தது.

சுந்தர் சய்யன்

"கவனமடா.. பாத்துப்போ..." பின்னாலிருந்து சொன்ன எனக்கு லேசான பயமிருந்தது. கரை முழுவதும் மிதிவெடி கவனம் அறிவிப்புக்கள்.

"ஒல்லாந்தர், வெள்ளைக்காரன், சிங்களவன், இந்தியன் எண்டு ஒரு முன்னூறு வருஷம் அந்நிய ஆதிக்கத்தில கிடந்த நிலம் இது... இதுக்காக நாங்கள் கொடுத்த உயிர் விலை மூவாயிரத்துக்கும் மேலை.."

பக்கவாட்டாக வீசிய காற்று என் காதுகளில் "இர்..." என்று இரைந்து கொண்டிருந்ததால் அவன் குரலை உயர்த்தியே சொல்ல வேண்டியிருந்தது.

நான் அமைதியானேன். கிட்டத்தட்ட மூன்று வருசத்துக்கு முதல் இதே வீதிகளில் இரவுகளில் அவர்கள் உலவியிருப்பார்கள். காயம் வழி குருதி வழிந்தோட கிடந்திருப்பார்கள். உயிர் பிரிந்திருப்பார்கள். அவர்களின் சுவாசப் பையை தொட்டு வந்த காற்று இந்தப் பெரு வெளியில் உலவக் கூடும்.

நகுலன் மோட்டார்சைக்கிளை மெதுவாக்கி ஓரமாக்கினான். டொல்பின் வாகனமொன்றில் 'காய் கூய்' என்று கத்தி கை தட்டிப்பாடி. இளைஞர் கோஷ்டியொன்று எங்களைக் கடந்து எதிர்த்திசையில் சென்றது. சற்று முன்னர் நாங்கள் கடந்த ஆனையிறவு வரவேற்புப் பலகை முன்பாகவோ அல்லது தகர்க்கப் பட்டுக் கிடந்த இராணுவ டாங்கி முன்பாகவோ இறங்கி நின்று அவர்கள் படமெடுத்துக் கொள்ளக் கூடும்.

"டேய்.. அந்தப் பள்ளிக் குடத்தின்ரை பேர் என்ன..?" வரும் வழியில் இயக்கச்சிக்கு பிரியும் வழியில் இருந்த அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பற்றி நான் கேட்டேன். ஒன்றிரண்டு மரநிழல்கள் தான். அவற்றின் கீழ் பிள்ளைகள் அமர்ந்திருந்தார்கள். பெயர்ப் பலகை கூட இல்லை. எப்பிட்யும் ஒரு பத்து பன்னிரண்டு வயசுக்குள்ளை தான் எல்லோருக்கும்

கேள்விகள்

இருக்கும். மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்தச் சொல்லி விட்டு நான் இறங்கிக் கொண்டேன். மர நிழல் இடம் பெயர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். அவர்களும் இடம் பெயர் வேண்டியிருக்கும். எப்பிடயும் உச்சி வெயில் தலையைப் பிளக்கும்.

"என்ன.. இங்கை நிறைய பள்ளிக்குடங்கள் இப்படித்தான்.. கட்டிடங்களெல்லாம் சிதைஞ்சு போச்சு.. கட்டிடத்தருவாரும் இல்லை. கணக்கெடுப்பாரும் இல்லை.. அதுக்காக.. விடமுடியுமே..?" நகுலனின் வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை இருந்தது.

"நகுலா.. அந்தப் பள்ளிக்குடத்தின்ரை பெயர் என்னண்டு கேட்டன்..."

"ஓ.. அந்த இயக்கச்சிப் பள்ளிக்குடமோ.. தெரியேல் லையடா.. வேணுமெண்டால் வரேக்கை கேட்பம்" என்றவன் "இல்லை கேட்க முடியாது" என்றான்.

"ஏன்..."

"பின்னேரம் அந்தப் பள்ளிக்குடம் இருக்காது. நாளைக்கு காலமை தான் இருக்கும்.." உண்மைதான். மாலையில் அங்கு ஒரு பள்ளிக் கூடம் இருந்ததென்று அடையாளமே தெரியாமலிருக்கும். பரந்தன் சந்திக்கு வந்தோம். எனக்கு கால் விறைத்திருந்தது. "நகுலன்.. கொஞ்ச நேரம் நிப்பாட்டு.. கால் விறைச்சுப் போச்சு..." நகுலன் நிறுத்தினான்.

"சங்கீதா எங்கை நிற்பாள்..? வீட்டிலயா.. அல்லது..?"

"ரண்டிடத்திலயும் போய்ப்பாப்பம். சரி ஏறு..." நான் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

"சங்கீதாவை எப்பிடித் தெரியும்..?" நான் அவனுக்கு பதில் சொல்லவில்லை. அவனும் திருப்பிக் கேட்கவில்லை.

"சங்கீதாவிற்கு முழங்காலுக்கு கீழே ஒரு கால் துண்டிக்கப்பட்டு செயற்கைக்கால் பொருத்தப்பட்டிருந்ததை முதல் சந்திப்பிலேயே நான் புரிந்து கொண்டேன். ஆனாலும் படு இயல்பாக ஊன்று கோலுடன் அவள் நடப்பதும், சில சமயங்களில் ஓடுவதும், கால் மேல் கால் போட்டுக் கொள்வதும்... எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஒரு வேளை மனசுக்குள்ளே வலியிருக்குமோ...? ஆறேழு மாதங்களுக்கு முதல் ஏதோ வொரு நிகழ்வில் எங்கேயிருந்து வாறியள் என்று அவள் கேட்டபோது தான் அவள் அறிமுகமானாள். பதில் சொன்னபோதே அவள் முகத்தில் ஏதோ ஒரு ஏளனம் தோன்றியது உடனடியாகத் தெரிந்தது. அதனை நேரடியாகச் சொல்லும் வரை காரணம்

கேட்க முடியவில்லை. அன்று மாலை வந்து அழைத்த போது கேட்க முடிந்தது."

"தமிழ் வளக்கிறவரே... ரீ குடிக்க வாங்கோ..." எழுந்து போகும் போதே கேட்டேன். "அதென்ன தமிழ் வளர்க்கிறவர் எண்டு நக்கலாய்?"

"தமிழைச் சாகவிடாமல் வளர்க்கிறது நாங்கள் தான் எண்டு மூச்சுக்கு முன்னுறு தடவை சொல்லுறது நீங்கள் தானே... நீங்கள் எண்டால் நீங்கள் இல்லை... உங்களைச் சார்ந்த பிரதேசம், சூழல்... இதெல்லாம் தான்..."

"உண்மைதான் என்று தோன்றியது எனக்கு.

ஆனாலும்" அதெப்படி ஒரு பெண்ணிடம் தர்க்கரீதியாய் நான் தோற்கக்கூடும் என்கின்ற எனக்குள்ளிருந்த ஆண் வர்க்க சிந்தனை அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டது.

"அப்படி வளர்க்கிறதிலை என்ன பிழை."

"ஓண்டு சொன்னா பிழையா நினைக்கக் கூடாது. தமிழை வளர்க்க உங்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்கு...? என்ன உரிமை இருக்கு...? தமிழ் எண்டுறது வெறும் மொழி மட்டுமில்லை. அது சார்ந்த இனம் பண்பாடு பொருளாதாரம் அரசியல் எல்லாம் தான்... நீங்கள் என்னத்தை வளர்த்திருக்கிறியள்...?"

"இதுநாள் வரை எனக்குள்ளேயே பொங்கி எழுந்த கேள்விகள் தான் அவை.

இப்போது இன்னொருவரிடமிருந்து வந்தது. வெளியே சொல்லாது உள்ளுக்குள்ளேயே எண்ணிக் கொண்டேன். "சரியான வாய்க்காரி..." அதற்கடுத்த அடுத்த நாட்களில் அவள் எழுதிய சில கவிதைகளைப் படிக்க நேர்ந்தது. ஒரு கொப்பி முழுதும் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை அவளே கொடுத்தாள். ஒரு காலையில் ஓரமாயிருந்து புரட்டிக் கொண்டிருந்த போது நடந்து வந்து முன்னால் அமர்ந்து கொண்டாள்.

தெருப்புழுதியில்
கந்தகம் மட்டுமே
கரைந்திருந்தது...
குழந்தைகளின் கூக்குரல்களே
காற்றலைகளை
நிறைத்திருந்திருந்தன

"என்ன கவிதைக்குள்ளை எதுகை மோனையை தேடுறியள் போலை கிடக்கு.. அதெல்லாம் கிடைக்காது... எங்கடை கவிஞர் சொன்னது போல உள்ளே கொதிப்பறும் உலைமுகத்தின் வாய் மொழியில் புனைவுகள் இருக்காது. பொய்யான வேஷங்கள் இருக்காது. அது மாதிரித்தான் இதுவும்..."

‘உங்களை, உங்கடை
எழுத்துக்களை ஏன்
எங்களுக்கு தெரியாமல்
போனதெண்டால் அதுக்கு
காரணம் இஞ்சை நடந்த
சண்டை தான். இவ்வளவு
காலமும் நீங்கள் எங்களை
வந்து சேரேல்லை. இனி
வருவியள்... சரியான
ஊடகங்கள் அந்த
வேலையைச் செய்யும்.’

அதைவிட்டிட்டு சம்மா விழ விழ எழு எழு எண்டு வழி வழிவெண்டு எழுத எனக்கு தெரியாது. அப்படி எழுதுறாக்களுக்கு ஒரு பெயர் சொல்லட்டே... கொல்லடுக்குக் கொத்தனார்கள். கவிதைக்கான வார்த்தைகளைத் தேடுவதிலேயே சொல்ல வந்த பொருளை மறந்து போகின்றவர்கள்... அவள் சொன்ன எதுவுமே எனக்கு புதிய விடயமாகத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். 'எங்கடை மண்ணிலை இருந்து எழுதுற எத்தனை பேரை உங்களுக்கு தெரியும்...' அது வரை பேசிக்கொண்டிருந்த விடயத்திற்கு தொடர்பில்லாமல் கேட்டவள் மீண்டும் தொடர்ந்தாள். 'எங்கை தெரியப்போது...? உங்களுக்கு

சாண்டிலயனையும் ராஜேஸ் குமாரையும் உங்கடை பொம்பிளைப்பிள்ளையளக்கு ரமணிச்சந்திரனையும் விட்டால் ஆரைத்தெரியும்..?"

"இல்லை எனக்குத் தெரியும்..." என்றேன் நான்

"உங்களுக்கு என்றால் நீங்கள் இல்லை... நீங்கள் சார்ந்த பிரதேசம், சூழல் இவையெல்லாம் தான்..." மீண்டுமொரு முறை அவள் நினைவூட்டினாள். எனக்கு கோபம் எதுவும் வரவில்லை. ஆனாலும் குரலை கடுமையாக்கி வார்த்தைகளில் செயற்கையாய்கூடேற்றிச் சொன்னேன்.

"இஞ்சை பாருங்கோ.. எல்லாருக்கும் எல்லாம் தெரிய வேண்டுமென்றில்லை... அது அவையின்ரை தேடலைப் பொறுத்தது. எல்லாத்தையும் எல்லாரும் தெரிஞ்சு வைச்சிருக்க வேணும் என்று எந்த கொம்பனும் கட்டளையிட முடியாது..." கடுமையான எனது தொனி அவளில் எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியதாய் தெரியவில்லை. "கொம்பன் இல்லை கொம்பி..." என்று அவள் சொல்ல அவளுடன் சேர்ந்து நான் தான் சிரிக்க வேண்டியதாய்ப் போனது.

"உங்களை, உங்கடை எழுத்துக்களை ஏன் எங்களுக்கு தெரியாமல் போனதெண்டால் அதுக்கு காரணம் இஞ்சை நடந்த சண்டை தான். இவ்வளவு காலமும் நீங்கள் எங்களை வந்து சேரேல்லை. இனி வருவியள்... சரியான ஊடகங்கள் அந்த வேலையைச் செய்யும். சரி... நீங்கள் எழுதின கவிதையளைத் தாங்கோ.. நான் கொண்டு போய்க்குடுக்கிறன்..."

அவள் அப்போது கோபப்பட்டிருக்கக்கூடும். 'என்ன...? நான் என்ன பப்ளிசிட்டிக்கு அவையிற ஆளெண்டு நினைச்சியளே...?' அவளது கேள்வியில்

வேறு யாரோ அலைகிறார்கள் என்கிற தொனி அப்பட்டமாய்த் தெரிந்தது. அதனைக்கேட்டு பெரிசுபடுத்த நான் விரும்பவில்லை. ஆனாலும் பப்ளிசிட்டியை விரும்பாதவர்கள் என்று யாராவது இருக்கிறார்களா என்ற கேள்வி எனக்குள் தொக்கி நின்றது.

அன்று மதியம் வரை அவள் நிறையப் பேசினாள். "செம்மணியில் புதைக்கப்பட்ட சனங்களுக்காக அந்த இடத்தில ஒரு நினைவுச்சின்னம்... அல்லது ஒரு ரூபகச்செய்தி என்று ஒண்டும் இல்லை. ஆனா எங்கையிருந்தோ வந்த ரேடியோக்காரன் அதிலை கட்டி அவுட் வைச்சு வரவேற்கிறான்..." என்று சினந்தாள்.

"யாழ்ப்பாண லைபெறரி எண்டுறது சுண்ணாம்பு அடிச்ச அந்தக் கொங்கிரீட் கட்டிடமில்லை. அது எங்கடை ஆத்மா..." என்று விளங்கப் படுத்தினாள். "எந்தவொரு ஆக்கிரமிப்பாளனுக்கும் மண்டியிடாமல் கடைசி வரை நின்று போராடிய பெருமை முல்லைத் தீவைத்தான் சேரும்..." என்று பெருமைப்பட்டாள். உறுதியாக, மாற்றுக்கருத்துக்களே கிடையாது என்ற ரீதியில் அவள் பேசிய விடயங்கள் பரவலாயிருந்தது.

ஆண்கள் நிறைந்த சபைகளிலே அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் வாய்மூடி மெளனிகளாகக் கேட்டுவிட்டு ஆட்டு மந்தைகள் போல் தலையசைத்துச் செல்கின்ற சில பெண்களை எனக்குத் தெரியும். ஆண்களுக்கு சமானமாக நின்று பேசத்தெரியாமல் அவர்கள் பகிடி என்ற பெயரில் செய்கின்ற சில்மிஷங்களுக்கெல்லாம் வெட்கம் பொத்துக்கொண்டு வர ப்ளீஸ் சரியில்லாத வேலை பாக்கிறியள் என்று கெஞ்சுகின்ற சில பெண்களை எனக்குத் தெரியும். அப்போதெல்லாம் எரிச்சல் எரிச்சலாக வரும். "அவையும் அவையின்றை வெட்கமும்..."

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வீதியொன்றின் முகப்பில் வைத்து "தேவையில்லாத வேலை பார்த்தாயெண்டா உதை வாங்குவாய்" என்று ஒருத்தி சொன்ன போது அவமானத்திற்குமப்பால் மகிழ்ச்சியும் எட்டிப்பார்த்தது நினைவுக்கு வந்தது. அந்த மகிழ்ச்சி சங்கீதாவைச் சந்திக்கும் போதும் வந்தது.

மோட்டார் சைக்கிள் சடார் சடார் என்று வீதியின் குழிகளுக்குள் துள்ளித்துள்ளி விழுந்தது. "எங்கடை சர்வதேசத் தர வீதியிலை பயணம் செய்ய குடுத்து வைச்சிருக்கவேணும் நீ..." எனக்குச் சிரிப்பு

**ஆண்கள் நிறைந்த
சபைகளிலே அவர்கள்
என்ன சொன்னாலும்
வாய்மூடி
மெளனிகளாகக்
கேட்டுவிட்டு ஆட்டு
மந்தைகள் போல்
தலையசைத்துச்
செல்கின்ற சில
பெண்களை எனக்குத்
தெரியும்**

வந்தது. பிரதான வீதியிலிருந்து விலகி மோட்டார் சைக்கிள் உள் வீதியொன்றில் நுழைந்து சங்கீதா வீட்டின் முன் நின்றது. நான் கேற்றைத் திறந்து கொண்டு உள் நுழைந்தேன். நகுலன் மோட்டார் சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு வந்தான். கேற்றைத் திறந்த சத்தம் கேட்டிருக்க வேண்டும் போல.. சங்கீதா தான் வந்து பார்த்தாள்.

"அட.. வாங்கோ... வாங்கோ..." அழைத்துக் கொண்டு போய் என்னை அங்கிருந்தவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினாள். நகுலனை அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்தது. கிடுகுகளால் வேயப்பட்டிருந்த அந்த வீடு அழகாக பராமரிக்கப்பட்டிருந்தது. முன்றலில் பூங்கன்றுகள் வரிசையாய் பூத்திருந்தன.

"கேள்விப்பட்டேன். நல்ல விசயம் செய்யிறாய்.. வாழ்த்துக்கள்" என்றாள் சங்கீதா. "எங்கடை காலத்தை பதிவு செய்யிற கதையளும் கவிதையளும் வரத்தான் வேணும். இல்லையெண்டு சொல்லேல்லை. அதோடை பின்தங்கி நிற்கிற விசயங்களிலையும் முன்னுக்கு வர்த்துக்கு ஏதாவது செய்ய வேணும். படிப்பில் என்னதான் நாங்கள் கெட்டிக்காரராய் இருந்தாலும் உண்மையில் ரண்டு மூன்று தலைமுறை பிந்தின அறிவினைத்தான் நாங்கள் படிச்சுக்கொண்டிருக்கிறம். அதை நீங்கள் தான் மாத்த வேணும். ஏனெண்டால் நீங்கள் இஞ்சைசயிருந்து போனையிள்..கொஞ்சம் இருங்கோ வாறன்" என்றெழுந்து உள்ளே போனாள். இப்போதெல்லாம் அவள் ஊன்று கோல் இல்லாமலே நடக்கிறாள்

மதியம் அங்கேயே சாப்பிட்டோம். சங்கீதா சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டுப் பேசினாள். "எங்களில கன பிள்ளையள் கொம்பியூட்டரை கண்ணாலையே பார்த்ததில்லை. எனக்கு ஒரு பயம் இருந்தது. நாங்கள் அப்பிடயே இருக்கப் போறோமோ என்று. ஆனா இப்ப இல்லை. இந்த யுத்தம் உங்களையெல்லாம் வேறை வேறை தேசங்களுக்கு தூக்கியெறிஞ்சு சதிவை உள்ள ஒரே நன்மை உங்களிட்டை இப்ப அனைத்துலக கல்வியறிவும் இருக்கிறது தான். அதை எங்களுக்கும் தரவேண்டியது உங்கடை கடமை. தா என்று கேட்கிறது எங்கடை உரிமை..."

"சரி சங்கீதா... நாங்கள் வரப்போறம்.. நகுலனுக்கு வேறை இடத்திலை அலுவல் ஏதோ இருக்காம்..." நான் புறப்பட்டேன்.

"சரி..சந்திப்பம்..." மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறி உட்கார நகுலன் ஸ்ரார்ட் செய்தான்.

"என்ன நகுலன்... போச்சிப்போத்திலை எறிஞ்சிட்டீர் போலை..." பெற்றோலுக்கு தடை விதிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் மோட்டார் சைக்கிளை ஸ்ரார்ட் செய்வதற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட ஸ்பிறிற் அல்லது ரின்னர் அடைக்கப்பட்ட சிறு குப்பியைத்தான் சங்கீதா போச்சிப்போத்தல் என்றாள். இப்போது அது தேவைப்படவில்லை.

"இல்லை. ஏறியேல்லை... பத்திரமா வைச்சிருக்கிறன். திரும்பத் தேவைப்படுமோ தெரியாது..."

வரும் வழியில் நகுலன் பேசிக்கொண்டே வந்தான். "இங்கையிருக்கிற ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு பிரச்சினையை சுமந்து கொண்டு தான் வாழுகினம். பார்த்தாய் தானே, படிக்கப்பள்ளிக்குடம் இல்லை.. சரியான வேலையில்லை. யுத்தம் எத்தனை பேரை அங்கவீனமாக்கியிருக்கு..? கையை இழந்து காலை இழந்து எத்தனை ஆண்கள்...பெண்கள்..."

நான் அமைதியாகவே வந்தேன். "இப்பிடி அங்கவீனமான ஆண்களைப்பற்றி பெண்களைப்பற்றி நான் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. நாளைக்கு கலியாணம் எண்டொரு நிலை இவைக்கு வரேக்கை கலியாணத்தின்ரை தேவையை வேறை விதமா விளங்கிக் கொள்கிற ஆக்களே நிறைய இருக்கிற எங்கடை சமூகத்திலை இருந்து அங்கவீனமானவர்களை கலியாணம் கட்ட எத்தனை பேர் முன்னுக்குனு வருவினம்...?"

எனக்குள் சட்டென ஏதோ வெட்டிப் போனதைப் போல நான் உணர்ந்தேன். நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

"நகுலன் நிப்பாட்டு நான் ஓடுறன்..." நகுலன் நிறுத்திப் பின்னால் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான். நான் மோட்டார் சைக்கிளை ஓட்டத் தொடங்கினேன். "நகுலன்... நாங்கள் செய்ய வேண்டியது நிறைய இருக்கடா..." ஆரம்பித்து விட்ட ஆனையிறவுப் பெருவெளியின் காற்று முகத்திலடித்தது. "சந்தோசமேகங்கள் வந்தாடும் நேரத்தில் செந்தூரப் பூமழை தூவியது..." இப்போது நான் தான் பாடினேன். என்னாலும் பாட இயலும்.

(யாவும் சிந்தனை)

சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு ஒன்று கூடல்களையும் உறவுப்பாலங்களையும் வைப்பது பொருத்தமில்லாதது. இனப்பிரச்சினையை கலைஞர்களாலும் எழுத்தாளர்களாலும் தீர்த்துவிட முடியாது. இருபது வருடமாக சமாதானத்தை வேண்டி எத்தனை எழுத்துகள் படைப்புகள் வந்தன. பிரச்சினையை தீர்த்து சமாதானத்தை உருவாக்கும் வல்லமை அரசியல்வாதிகளிடமே உண்டு. சமாதானம் குறித்த தெளிவினை அரசியல்வாதிகளுக்கும் படித்த உயர்வர்க்கத்திற்குமே ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கலாநிதி குழந்தை
ம. சண்முகலிங்கம்

இளவேனில்
இதயங்கள்

சி. லக்ஷ்மி

பச்சைகளும் பூக்கிறது
பற்களும் தான் சிரிக்கிறது
இச்சையிட்டு எம் சொந்தம்
இரையாகிப் போனதினால்
நீர் வடித்த குருதியில் எம்
நில வளங்கள் பூக்கிறது
நீர் நடந்த சுவடுகளில்
நெருஞ்சி முட்கள் தைக்கிறது
கார்மேகம் நிழல் மறைத்தது
நிலவில் நிஜம் மறைகிறது
உமைக் காத்திருந்து பார்த்திருந்து
எம் கண்கள் நீர் வற்றியது
காடு தரை மேடு எங்கும்
காதில் ஒலி கேட்கிறது
காலிழந்தும் ஊனிழந்தும்
ஊரும் உயிர் உறவுகளாய்
பாரில் பல பரிதவிப்பு
பார்த்து மனம் சேர்த்ததெல்லாம்
காத்திருந்து கனநாளில்
கண்கள் தான் சிரிக்கிறது
வேர்த்த உடல் துடைப்பதற்கு
வெந்நீர்கள் ஊற்றியதால்
நேற்றயதும் இன்றையதும்
கேற்றடியில் நடக்கிறது
தூற்றி எம் துயர் சொந்தம்
காற்றோடும் மன வூற்றோடும் சேர்ந்துவிட
போற்றி நாம் பூஜிப்போம்
புகழ் புரைந்த புதல்வர்கள்

எ
ன
க்
க
ம்
கா
ன

உணர்ச்சித் திண்மங்களின்
உருகி வழிதலில்
முகத்தோற்றம் அடிக்கடி
மாறிப்போகின்றது!
தோலின் ஒவ்வாமை
காலச்சுழற்சிக் கடுகதி
இவை காரணமாயிருக்கலாமோ?
எனக்கானதென்று நிரந்தரமாய்
இதுவரை எதுவுமேயிருந்ததில்லை.
முகத்தைத் தவிர,
இப்போது அதுவும்....!
உறுதியான சுயத்தின் இருப்பியலை
தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது.
வடுக்களின் தாங்குதலின்
வடிந்த சீழ் இன்னும்
அதிகமாய் முகத்தை
மாற்றிவிட முயல்கின்றது.
காற்றின் கனதியான அசைவில்
பிய்ந்துபோய்த் தொங்கும் தசைகள்
திசைக்கொன்றாய் ஆடியபடி
முகத்தின் மாற்றத்திற்கு
முடிவுகாண முடியவேயில்லை.
ஏனெனில்,
தினமும் குரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும்
ஒளித்துப் பிடிக்கும் விளையாட்டு,
நடப் து கொண்டுதானேயிருக்கிறது.

துவின்

சிங்கள கவிதை இலக்கியம் நவீன காலகட்டத்தின் ஆரம்பம் குறித்த ஓர் அறிமுகம்

இத்தலையங்கத்தில் குறித்துள்ள நவீன என்ற சொல் Modern எனப்படும் கருத்தைக் கொண்டுள்ளது என்று கூற விரும்புகின்றேன். கவிதை உட்பட சிங்கள இலக்கியத்தின் வரலாற்றினை பெரும்பாலான இலக்கிய விமர்சகர்கள் கீழ் வருமாறு இரு பிரிவுகளாக பிரித்துக் காட்டுவதுண்டு. அவை வருமாறு.

1. சம்பாவ்ய பத்ய
2. நூதன பத்ய

முதலாவதாகக் குறித்துள்ள சம்பாவ்ய பத்ய என்பது புராதன சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தைக் குறிக்கின்றது. இதில் சம்பாவ்ய என்ற சொல் Classical என்ற கருத்துக் கொண்டது. நூதன என்பது Modern என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தின் இந்த இரு பிரிவுகளும் எந்த வகையில் வேறுபடுகின்றன என்பதையும், அந்த வேறுபாடுகள் எவ்வாறானவை என்பது பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

சிங்கள இலக்கியத்தில் மாத்திரமல்ல, ஏனைய மொழி இலக்கியங்களிலும் நவீன காலகட்டத்தையும், அதற்கு முன்னைய காலகட்டத்தையும் இலக்கிய வடிவம் சார்ந்தும், உள்ளடக்கம் சார்ந்தும் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே நிர்ணயிக்கின்றார்கள். சமயக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து இலக்கியம் விடுதலை பெற்றமையும், யதார்த்த வாத்தம் (Realism) என்ற கோட்பாடு முதன்மை பெற்றமையும் நவீன காலகட்டத்தைச் சார்ந்த இலக்கியங்களின் முக்கிய பண்புகளாகக் கூறுவதுண்டு.

எனவே சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்திலும் இந்த மாற்றங்களை, இந்தப் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நவீன காலகட்டமும் அதற்கு முன்னைய காலகட்டமும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது பொருத்தமானதே. புராதன சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தில் பெரும்பாலானவை பௌத்த சமயம் சார்ந்தவை எனக் கூறலாம். இக்கவிதை நூல்களின் ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் பௌத்த துறவிகள் ஆவர். பௌத்த துறவிகளால் எழுதப்பட்ட இந்தக் கவிதை நூல்களில் இல்லற வாழ்க்கை தொடர்பான

சாமிநாதன் விஸ்

அம்சங்கள் உள்ளடங்கி இருந்தாலும், அந்த நூல்களின் முக்கிய நோக்கங்கள் யாவும் பௌத்த சமயம் சார்ந்தவையாகும்.

சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தின் புராதன காலகட்டத்தைச் சார்ந்த இந்த அம்சங்களில் இருந்து விலகிய காலகட்டமாக நவீன சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தின் ஆரம்ப காலகட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம். அதாவது கவிதை இலக்கியத்துறையில் இல்லறவாசிகளுடைய பங்களிப்பு அதிகரித்துள்ளமை, பொது மக்களுடைய வாழ்க்கையின் பல வித அம்சங்கள் கவிதை இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாக்கியமை, சமய நோக்கங்களற்ற கவிதைகள் தோன்றியமை ஆகிய பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்களக் கவிதை இலக்கியம் Classical நிலையில் இருந்து நவீன (Modern) தொல்சீர் நிலைக்குப் பரிணாமமடைந்தமையை அவதானிக்க முடியும்.

புராதன சிங்கள இலக்கியத்தின் வரலாற்றுக் கால கட்டங்களை இராசதானிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொலநறுவைக்கால கட்டம், தம்பதெனிய காலகட்டம் என்ற வகையில் பிரிப்பதுவும். இவ்வகையில் இலக்கிய வரலாற்றினை இராசதானிகளின் மாற்றத்தை (இலக்கியத்தின் மாற்றத்தை அன்று) அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைத்தமையும் குறிப்பாக அவதானிக்க முடியும். சிங்கள இலக்கியத்தில், குறிப்பாக கவிதை இலக்கியத்தில் மாத்தறை (Mathara) காலகட்டமென்ற வொன்று உண்டு. இந்த மாத்தறைக் காலகட்டம் மேற்குறிப்பிட்டுள்ள இராசதானி (King Dom) அடிப்படையான காலப்பிரிவு முறைக்குள் அடங்காத ஒன்று ஆகும். அதாவது மாத்தறை என்ற பெயரில் இராசதானியொன்று வரலாற்றில் இல்லை.

இந்த மாத்தறைக் காலகட்டத்தை சிங்களக் கவிதை இலக்கியம் புராதனக் காலகட்டத்தில் இருந்து நவீன காலகட்டத்திற்கு மாற்றமடைவதின் ஆரம்பகாலமாகவே கருத முடியும். இல்லற

வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளமை அதிகரித்தல் அந்த பண்புகளில் ஒன்றாகும். மேலும் கவிதை இலக்கியத்தில் உள்ள மொழிக்கும் பொதுமக்களுடைய மொழிக்கும் இடையிலான பெருமளவிலான இடைவெளியை குறைக்கும் போக்கிலான ஆரம்ப காலகட்டத்தை மாத்தறைக் காலகட்டத்தைச் சார்ந்த கவிதைகளில் காண முடியும். காமம் தொடர்பான கருப்பொருள்களை பெருமளவில் மாத்தறைக் காலகட்டத்தில் காண முடியும். இது சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கிய கருப்பொருளாகியிருந்து சமயம் சார்ந்த நிலையில் இருந்து விலகிப் போகும் தன்மையையே சுட்டிக் காட்டுகின்றது. மாத்தறைக் காலகட்டம் என்று கூறப்படும் இந்தக் காலப்பிரிவை சிங்கள கவிதை இலக்கியத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்காலகட்டத்தில் இருந்து காண முடியும்.

சிங்களக் கவிதை இலக்கியத்தின் புராதன காலகட்டத்தையும் நவீன காலகட்டத்தையும் நவீன (Modern) என்ற காலகட்டத்தைச் சார்ந்த அதற்குரிய பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது அதன் ஆரம்ப கட்டமாக மாத்தறை காலகட்டத்தை கூறமுடியும். நவீன சிங்களக் கவிதை என்பது இதன் வளர்ச்சியே ஆகும்.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் Free Verse எனப்படும் கவிதை வகையைச் சிங்கள கவிதை இலக்கியத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துபவர் ஜி.பி. சேனாநாயகா ஆவார். சிங்கள மொழியில் Free Verse என்பது 'நிசந்தச்' எனப்படும். அது ஒரு கவிதை வடிவம் மாத்திரமே ஆகும். எனவே அந்தக் கவிதை வடிவத்தின் அறிமுகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்களக் கவிதையின் நவீன காலகட்டத்தின் ஆரம்பம் அதுவாகும் என்று கூறமுடியாது. யதார்த்தவாதப் பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட, கவிதை நயமுள்ள கவிதைகள் "நிசந்தச்" என்ற வடிவத்தில் மாத்திரமல்ல அதன் எதிர்கருத்துள்ள "சந்தச்" எனப்படும் செய்யுள் அலங்கார விதிகளுக்கு உட்பட்ட முறையிலும் நவீன சிங்கள கவிதை இலக்கியத்தில் உள்ளடங்குகின்றன.

விமர்சனங்களால் யாரும் உணர்ச்சி வசப் பட்டு விடக்கூடாது விமர்சகர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தமது புத்திசாலித்தனத்தைக் காட்டவே விமர்சனம் செய்கிறார்கள்.

- புகழேந்தி தங்கராஜ் -

பழையதும் பகட்டும்

பத்து வருடங்களுக்கு முன் வெளிநாடு சென்ற அவன் திருமணத்திற்காக தனது வீட்டிற்கு வந்திருந்தான்.

முன்பு மிகவும் வறுமைப்பட்டது இவனது குடும்பம். அவன் உழைப்பின் பயனால் கிணறு, கக்கூல், அளவான வீடு என வசதியாய் வாழ்ந்தார்கள்.

குறிப்பிட்ட ஓர் நாளில் திருமணமும் இனிதாய் நடந்தேறியது. ஒரு சில நாட்கள் நகர்ந்தன. ஏனோ தெரியவில்லை அந்த வீடு மணமகனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தொடர்ந்தும் அங்கு தங்கி நிற்க அவனுக்கு வெறுப்பாயிருந்தது.

ஒழுங்கான கிணறில்லை - வலதுகையின் பெருவிரலை மடித்தான்

ஒழுங்கான கக்கூல் இல்லை - சுட்டுவிரலை மடித்தான்.

ஒழுங்கான சாப்பாடுமில்லை - நடுவிரலை மடித்தான்.

ஒன்றொன்றாய் எண்ணிச் சொல்லிக்காட்டினான். 'சீக்' 'இஞ்சை நிற்க விசராய்க்கிடக்கு' நச்சரித்தான் அவன். அடிவளவில் ஏளனமாய் நகைத்துக்கேட்டது திரும்பிப் பார்த்தான்.

"பழையகதை ஒரு காலமும் மறக்கக் கூடாது தம்பி நாங்களும் அப்ப சின்னாக்கள்தான். அதுவும் ஒரு வகையிலை உங்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் இருந்தது. நிலம் வெளிக்க முந்தி எழும்பி, எம் அடியின் மறைவில் வெளிக்கிருந்ததை நீ மறந்து போனியோ?" என்று ஒரே குரலாய்க் கேட்டன பனைகள்.

ஆவரங்கால் சுதன்

கோ
கு
ல
ரா
க
வ
ன்

எ
து
வு
ம
ற்
ற
வ
ர்
க
ளி
ன்

எல்லா நதிகளும் உனது
நதி
எல்லா குளங்களும் உனது
என்றாகட்டும்
எல்லா கடல்களும் உனது
கடல்கள்

எல்லா மழைத்துளியும்
உனக்காகவே பொழியும்
எல்லா அருவியும்
உனக்காகவே பாயும்

எல்லா சாரல்களும்
உன் சாரல்களாகும்
நண்பனே,

வெறும் மனிதன் நான்

எதுவுமற்றவன் என்றாகட்டும்
எனக்காக; இன்னும் பிறர்கள்;
எவனோ சிந்தும்
ஒருதுளி கண்ணீர்
நீ உரித்துடையவைக்கு

மேலாகக் காண்

அதுவே நம் ஜீவநதி

க
வி
தை

இத்தாவில் க. சிவராஜா

உ
யி
ரெ
ழு
த்
து

எனக்கென்றொரு எழுத்துக்கள்
இல்லாமலா போயிடும்
என் மனம்
சிலிர்த்துக்கொண்டுதான் இருந்தது

என் எழுத்துக்கள்
எப்பொழுதும் எங்கோ
தொலைந்தேயிருந்தன?
என்றாலும் அண்மித்தேயிருந்தன

இலையுதிர் காலத்தின் பின்வரும் வசந்தகாலம் போல
உயிரெழுத்துக்கள் மெளனித்தே இருந்தன...

என்னெழுத்தின் உயிரெழுத்துக்கள்
இப்போதெல்லாம் உயிர்பெற்று
கண்ணுக்குள்ளே நெரியவாரம்பிக்கின்றன!

இனி
மனசுக்குள் உயிரெழுத்துக்களே
மிக துல்லியமாக
மிக துல்லியமாக...

6
னி
த

3
ய

மருதம் கேதீஸ்வரன்

வந்தது அது!
அது ஒரு நாய் போல...
கால்களிலும்
கடவாச் சொத்தைகளிலும்
வழிந்த ரத்தம் காயாமலே...

ஆசுவாசமாய் அருகில் வந்து
முன்னங் கால்களை நீட்டி
படுத்துக் கொண்டது

“ஃ” போ என்றேன்
பல்லைக் காட்டியது

நட்புடன் நாவால்
காலை வருடிக் கொடுத்தது

அதேசாக்கில்
காலைக் கவ்வியது
வலி தாழாது கத்தினேன்
மீண்டும் காலை வருடியபடி
இப்போ
பாய்ந்து குரல்வளையைக் கவ்வியது
பத்தே நிமிடம்
ஒரு நாய் போல ஒரு நரி போல
உருமாறிப் போனது அது!

சொக்கன்
சமுதுவது

உதிரம் வழியும் ஈராக்கீ

அலட்டல் என்றால், அலட்டறது என்றால் அநேகம் பேருக்கு அலாதியான பிரியம் என்பது உண்மை தான். அரசியலில் இருந்து சினிமா வரைக்கும் பல முக்கியமான விசயங்களையெல்லாம் சந்தி வழியே குந்தியிருந்து அலட்டினது போய் இப்ப இன்ரநெற்றில் சற்றிங் (Chating) அலட்டல் வரைக்கும் அலட்டலுக்கென ஒரு தனி வரலாறே உள்ளது.

ஆரம்பத்தில் அரட்டையென ஆரம்பித்து பின்னர் அலட்டலாகி தொடர்ந்து அறுவையாகி விடும் சந்தர்ப்பங்களே அதிகமானது. அப்படி அறுக்கிற ஒரு அலுக்கோசு (என்ன ஆழம் நிறைந்த ஞான சொல் என நீங்கள் நினைப்பது புரிகிறது) ரகங்களில் நானும் ஒன்று. சம்மா சேறு திண்ட கெழுத்தி ஆத்தில கிறுகினால் போல கிறுகித்திரிஞ்சு (மட்டக்களப்பு பேச்சுவழக்கின் சொற்றொடர்) என்னய பலரும் விருப்பத்தோட கூப்பிடுகின்ற "மொக்கா" என்ற பெயரிலேயே இந்தப் புத்தகத்தில எழுதச் சொன்னதால பல படிச்ச புத்திசீவிகள் எழுதிற எழுத்துப் போல எழுதாட்டியும் என் விருப்பம் போல எழுத லாம் என்று வெளிக்கிட்டிருக்கன். இனி வாசிக்கிறது. உங்கட விருப்பம் (பேச்செண்டா பயமில்லாமல் எதையும் பேசலாம். மண்டபத்திற்குள்ள வந்திட்டால் இடையில் எழும்ப பல பேருக்கு சிக்கலாயிருக்க ஓரள வாவது கட்டாயத்தில் கேட்பினம். ஆனா எழுத்த வாசிக்கத் தொடங்கின உடனேயே நிறுத்தலாம்.)

கழுத்த சரியாக் குடுக்காட்டிலும் எழுத்த சரியா குடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுறவையள் ஆனாலும் ஆயுதப் பரிசோதகர்கள் எழுத்தச் சரியா கத்தான் கொடுத்தவையள் ஆனால் இந்த மனுசன் புஷ்...?

அலட்டல்

சம்மா இரசாயன ஆயுதங்கள் இருக்கெண்டு ஹராமாய் கதை கதைச்சு ஈராக்குக்குள்ள கழுத்தக் குடுத்துப் போட்டு நிக்ருது. உலகம் முழுவதும் ஈராக்கில் நடந்த சண்டையை புட்போல் (Foot Ball) மாட்ச் பார்த்திற கணக்கா பார்த்து, சொந்த மண்ணிலேயே வெல்லேலாம போன தென்னாபிரிக்கா மாதிரி ஈராக்க முதல் சுற்றிலேயே வெளியேற அவுஸ்திரேலியா தூக்கின உலகக் கிண்ணம் மாதிரி வெறும் கிண்ணத்தை தூக்காம, அதுக்குள்ள எண்ணெயையும் சேர்த்துத் தூக்கிக்கொண்டு போக நிக்கிற அமெரிக்காவை ஆவெண்டு பார்த்துக் கொண்டுநிக்ருது. அமெரிக்கா ஹொலிவுட் சினிமாக்காரர் வியட்நாம் சண்டையை வைச்ச எடுத்த படத்தை விட இன்னும் என்னென்ன வித்தியாசமாய் ஈராக்க சண்டையை வச்ச படம் எடுக்கலாம். எண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்க பண்டிகைக்கால சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஒலி ஒளி பரப்புமாப்போல பி.பி.சி, சி.என்.என் முதல் கொண்டு எங்கட உள்ளூர் தனியார் தமிழ் வானொலிகள் வரை புஷ் - சதாம் சண்டை யைப் பற்றி ஸ்பெஷல் நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பினம். ஊடகக்காரர் நிலை இப்படியிருக்க புஷ் தன்னுடைய தனி வருமானத்திற்காக நடத்திற சண்டைக்கு உலகம் பூராவுமுள்ள மனித நேயமிக்க மக்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு கிளம்பிய நிலையில் அப்பாவி ஈராக்கியர்கள் இரத்தமும் சதையும் சிதறுண்டு அநாதைகளாய் மடிந்து போயிருக்கிறார்கள். ரஷ்யா, சீனா, பிரான்ஸ், வடகொரியா என்று ஒரு சிலதுகள் எதிர்ப்பு வெளியிட்டாலும் பாவம் உலக அரசுகள் ஒட்டுமொத்தமாய் ஈராக்கை கைவிட்டு அமெரிக்க வல்லுறுகள் தங்கள் வானில் வட்டமிடாதபடி ஒதுங்கிக் கொண்டுள்ளன.

அலட்டல்

அலட்டல்

அலட்டல்

அலட்டல்

ஒற்றுமையென்றால் முஸ்லீம்கள் தான் என்ற நிலை இப்போது தலைகீழாக்கப்பட்டு விட்டது. தனது பக்கத்து மண்ணில் தன் உறவுகள் அமெரிக்கா கூட்டுப் படை படைகளால் சூறையிடப்படுவதை வேடிக்கை

பார்க்க வேண்டிய பரிதாபத்தில் மதிப்பு மிகு நபிகள் நாயகத்தின் புனித மண் புதையுண்டிருக்கிறது. வத்திக்கானில் இருந்து பெரும் வணக்கத்திற்குரிய போப்பாண்டவர் அவர்கள் இந்தத் தள்ளாத வயதிலும் உணர்வு பூர்வமாக வெளியிடும் எதிர்ப்பளவிற்கு கூட மத ரீதியான புனித பிணைப்பு என்று கூறும் உலக முஸ்லீம் தலைவர்கள் சொல்லவில்லை என்பதைவிட எல்லோரும் நழுவிட மீளாகவே உள்ளனர். (நம்மட ஹக்கீம் நானா உட்பட) என்பது தான் வேதனையானது.

இப்பிடி உலக அரசுகள் இருக்கிறதால் மனிதாபிமான முள்ள மக்கள் எவ்வளவு எதிர்ப்புத் தெரிவிச்ச நிலையிலும் புஷ் ஈராக்கை தனக்குத் தேவையான அளவு பிடிச்சுப் போட்டார் எண்டதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் மனுஷனுக்கு செம அடி இருக்கு என்றும் ஒரு நம்பிக்கை இருக்கு. இந்த நிலையில் புஷ் சண்டை பிடிக்கவும் நியாயமி ருக்கு எண்டதையும் நாங்கள் மறுக்கேலாது. நீங்கள் நினைப்பியள் இரசாயண ஆயுதங்கள் இருக்கண் டெல்லே முன்னம் சொன்னவர். இப்ப ஈராக்கின் அரும்பொருட்காட்சியகம், சுவடிக்கூடம் எண்டு எல்லாததையும் கிளறி வெளியில போட்ட பிறகும் ஒண்டும் இல்லையே! இப்ப என்ன செய்யப்போறார் எண்டு அதால, பாவம் மனுஷனுக்கு எனக்கு தெரிஞ்சதை சொல்லலாம் எண்டு நினைக்கிறன். ஈராக்குக்கு ஏன் அடிச்சனியள் எண்டு உந்த மீடியாக்காரர் கேக் கேக்குள்ள பாவம் புஷ் அடிக்கடி காரணம் தேடிதிக்கு முக்காடி மூக்கடிபடுறதப் பாக்கேக்கில எங்கட ஊர் தெருச்சண்டியன் அடிதாஸ் தான் ஞாபகம் வாறவன். உப்படித்தான் ஒருக்கா ஊரை கலக்கி எந்த வீட்டில நல்ல சாப்பாடு இருக்கோ அங்கை போய்ச் சாப் பிட்டுப் போட்டு யாரும் நல்ல முத்தின குலையோட வாழை வைச்சிருந்தால் தன்னட்ட இருக்கிற இரண்டு மூண்டு அழகான பூமரத்த (அதுவும் இன்னொரு இடத்தில் சுட்டது தான் என்பது வேற கதை) குடுத்திட்டு வாழையை குலையோட கொண்டு போயிடு வான்.

எங்கடதுகளும் வடிவாக்கிடக்கெண்டு பூமரத்தை வாங்கி வீட்டுக்கு முன்னால் வைச்சாப் பிறகு தான் தெரியும் பின்னால குலையோட நிண்ட வாழையைக் காணேல்ல எண்டு.

பிறகென்ன அவன் சந்தையில கூறு போட்டு வித்துப் போடுவான் பிறகு உவனர் உந்த ஜில்மால் விளை யாட்டுக்கள் எல்லாருக்கும் தெரியும். ஏதாவது தாறான் எண்டால் பெரிசா எங்கட வீட்டில எதையோ கொண்டு போகப் போகிறான் எண்டு ஊர்காரர் எல்லாருக்கும் தெரியும்.

அப்படி ஆராவது எதிர்த்துப் போட்டால் தான் கள வெடுக்கிற சாமான்களில் சிலதுகளை அவையினர் வீட்டில் வைச்சப்போட்டு இவனே ஓடிப்போய் பொலி சில சொல்லி அவையள கூட்டிவந்து வீட்டுக்கார ரையே கம்பியெண்ண வைப்பான். பொலிசும் அவனி ற்ற காச வாங்கிப் பிழைக்கிற கூலிக்கூட்டந்தானே அதால எங்களால ஒண்டும் செய்ய முடியிறதில்ல.

அவன் இல்லாத நேரத்தில் ஊர் பெரிய மனிசர் சில பேர் இதைப்பற்றி சத்தம் போட்டு பேசிக்கொள்ளு வினம். பிறகு அவன் அவையினர் வீட்டுக்கு போனா வரவேற்று ஆடு வெட்டி ஆக்கீப் போடுவினம்.

அட என்னத்தையோ சொல்ல வந்து எங்கட ஊர் அடி தாலைப் பற்றி சொல்லுறன் போல கிடக்கு... ம... இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஏன் அவனைப் பற்றிச் சொன்னான் எண்டால் உப்படி அவன் ஆட்டம் போட்டு திரியேக்க ஊரெல்லாம் பயப்பட்ட படியி ருக்க நடு றோட்டில கிறிகற் விளையாடிக் கொண்டு நிண்ட பெடியள் விளாசின விளாசில பந்து பறந்து போய் அந்தாளினர் மூக்கில பட மூக்கடிபட்டு முகங் குப்பிற விழுந்து போனது புஷ் அண்ணைக்கும் வந்தி டுமோ எண்டு தான் கவலையாய்கிடக்கு.

எண்டாலும் நீங்கள் வலு சழியன் நீங்கள் ஏன் சண்டை பிடிக்கிறியள், பிடிச்சனியள், பிடிக்கப் போறியள் எண்டது எனக்கு முதல்ல விளங்கேல்ல பிறகுதான் விளங்கினது. எல்லாரும் எண்ணக்கிணறு தோண்ட பூதம் வெளிக்கிட்ட மாதிரியெண்டு நீங்கள் ஈராக்கை பிடிக்க வெளிக்கிட்டதையிட்டு ஒரு புது மொழி சொல்ல நீங்களும் சும்மா முழிக்கிறியள் உண் மையில அது காரணமில்லையெண்டது எனக்கு விளங் கும். சனத்துக்கு விளங்க வேண்டாமோ அதுதான் சொல்லுறன் (எதைத்தான் சனம் விளங்கிச் செய்யுது எண்டது வேற பிரச்சினை) உங்களுக்கு ஜன நாயகத்தின் மேல இருக்கிற பிடிப்பு யாருக்குத் தெரி யும். சதாம் என்கிற சர்வாதிகாரிய ஒழிக்க வேண்டும், குறிப்பிட் ஒரு தொகுதி மக்களை ஒடுக்கி ஆளுகிற வன் சர்வாதிகாரிதான். (அப்ப முழு உலகத்தையும் அடக்குமறைக்குள் கட்டுப்படுத்த நினைக்கிறவன் சர்வாதிகாரியில்லைபோ என்று யாராவது கேட்டால் அவைமேல பிறகு பட்டியெடுக்கலாம்.)

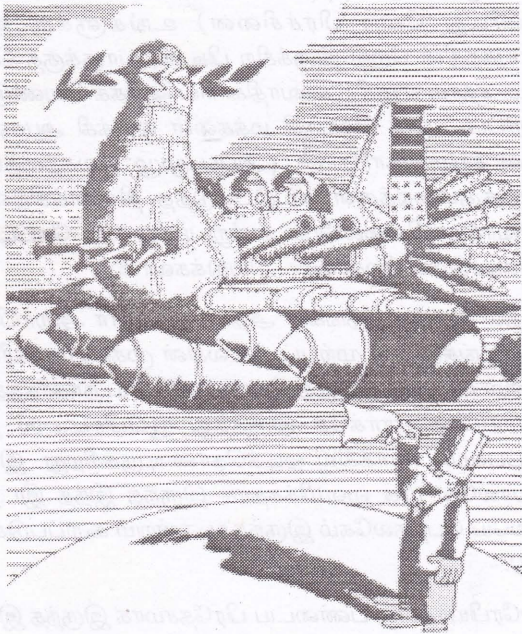
முதல் ஈராக்கை நீங்கள் அதாவது சுமார் ஆறாயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட உலகின் முக்கிய நாகரீகங் களில் ஒன்றாக இருந்த மொசுப்பதேமிய நாகரீகத்தின் மையமாக ஈராக்கே இருந்தது யூப்பிரட்டீஸ் நதி இப்பவும் ஈராக்கில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்ப போலவே மிக வளமிக்கதாக இருந்த இந்த இடத்தி லேயே பெத்தலகேம் இருந்தது என்றும் கூறப்படுகின் றது.

அரேபியர்களது பண்டைய பிரதேசமாக இருந்த இடத் தில் இன்றும் அழகான கலையம்சங்கள் கொண்ட வரலாற்றுச் சின்னங்கள் எஞ்சியிருக்கின்றன. இனி இருக்குமோ என்பதெல்லாம் அமெரிக்காவின் கையில்தான். நிலமையை வெளியில கொண்டு வர வேண்டிய அமெரிக்க பத்திரிகையாளர் ஒருவர் ஓலியங்களோடு எஸ்கேப்பாக வெளிக்கிட்டு பிடிபட் டத கேள்விப்பட்டிருப்பியள். ஏன் இதைச் சொல்லு றன் எண்டால் உலத்தில இப்ப இருக்கிற பெரிய வில்லன் புஷ் தானெண்டும் ஹீரோ சதாம் தானெண் டும் சனம் கதைக்க வெளிக்கிட்டுது. அதுகளுக்கு ஜனநாயக நாட்டில பேச்சு சுதந்திரம் இருக்கெண்ட நினைப்பு (நினைப்புத் தான் பிழைப்பைக்

கெடுக்கிறது) இதிலே யார் வில்லன் யார் கதாநாயகன் என்பதற்கப்பால் உலகம் பூராவும் போர் வேண்டாம் என பிஞ்சுக்குழந்தை முதல் பொக்கைவாய் வயோ திபர் வரை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் எல்லா மக்களையும் கமேடியன் ஆக்கியிருப்பதுதான் வேதனை தருவது.

ஈராக் சண்டை எண்ட இந்த சினிமாவின் இணை இயக்குநர்களாக புஷ் - பிளேயர் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எண்டே நான் நினைக்கிறேன். ஆனா பாவம் எங்கட மீடியாக்காரார் தான் வெறும் கமராமேன்களாகவும் விளம்பர உதவியாளர்களாகவும் உலா வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவையள்ள சி. என். என்னும் பி.பி.சி யும் திறமையாய் செயற்படுது.

நல்லா இருந்த கட்டிடத்தக்காட்டி அதை கூட்டுப் படை நெருங்க உள்ளிருந்து ஈராக் இராணுவம் சுட இவையள் பதிலுக்கு டாங்கியால அடிக்க கட்டிடம் முழுவதும் வெடிச்ச சிதறி சரிஞ்சு விழ கூட்டுப்படை வெற்றியாட்டம் போட "சா" வடிவாத்தான் கிடக்குது. ஆனாலும் ஏன்தான் சதாமில் இந்த கூட்டுப்படைக்கு இத்தின கோபம் எண்டு விளங்கேல்வ அந்தாள் சிலையை உடைச்சு படத்த காலுக்குள் போட்டு மிதிச்ச "சே" சகிக்கேல்லை.

சதாம் மேல போர் தொடுத்து அடிமைப்பட்டுப் போயிருக்கிற ஒரு குறித்த தொகுதி மக்களுக்கு விடுதலை பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டியது தேவையானது. ஒரு பன்முக சமுதாய கட்டமைப்பைக் கொண்ட நாட்டில் ஜனநாயகத்தைக் கொண்டு வந்து சமத்துவத்தை உருவாக்க வேண்டியது தேவையானதும் கூட இன்றைய ஜனநாயக வாதிகளோடு பார்க்கையில் சர்வாதிகாரிகளே பரவாயில்லை என்று கூறுவது ஒரு புறம் இருக்க சர்வாதிகாரம், ஜனநாயகம் பற்றிப்பேச அமெரிக்காவுக்கு என்ன அருகதை இருக்கிறது.

ஈராக் சண்டையில் அமெரிக்காவுக்கு வெற்றிதான் என்று மார்தட்டினாலும் பின்லேடனை முஸ்லிம்களிடம் இருந்து பிரித்து தனிமைப்படுத்த வேண்டிய அமெரிக்கா இப்போது. கனகச்சிதமாக செய்திருப்பதாகவே அரசியல் விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஈராக்கை இவ்வளவு விரைவில் அமெரிக்கா பிடித்து விடுமென்று யாரும் நினைத்திருக்கவில்லை. அடிப்பிடிச்சப்போட்டுது ஒட்டுமொத்த உலகையே கையாலாகாதவர்களாக மாற்றிவிட்ட ஈராக் குதறிய போர்க் கழகங்கள் சிரியாவை வடகொரியாவை... இப்படி இன்னமும் இன்னமும் அதன் அடங்காபசி ஆறு மட்டும் தொடர்ந்தும் இராட்சத குரூர தாண்டவம் ஆடலாம்.

ஈராக்கின் மூவாயிரம், ஐயாயிரம் ஆண்டு பழமைமிக்க அரும்பொருட்கள், தொல்பொருட்கள், கலைப்பொருட்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. எண்ணெய்க்கிணறுகளைத் தவிர எதுவுமே (மனித உயிர் உட்பட) பெறுமதி உள்ளதாக தெரியாத அமெரிக்காவுக்கு இது பெரிய விடயமாகவே படவில்லை. இது தனியே ஈராக்கிற்கு மட்டுப்படுத்தி விடக்கூடிய விடயமில்லை. யாழ்ப்பாணத்திலும் இதுதான் நடந்தது. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட ஆனைக்கோட்டைப்பகுதியில் இருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட எலும்புக் கூடுகள் ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தினரால் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. அவையோடு தமிழரின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தக்கூடிய பல அரும்பொருட்கள் இல்லாமலே போயின.

ஆக, ஆக்கிரமிப்பு போர் என்பது இரு வேறுபட்டதல்ல அது என்றும் எப்போதும் எங்கும் வேறுபடுவதல்ல அது யாழ்ப்பாணமானாலும் சரி... ஈராக்கானாலும் சரி...!

ஆகவே, ஈராக்கில் ஐயாயிரம் ஆண்டு பழமையான அரும்பொருட்களை பாதுகாக்கத் தவறிய அமெரிக்காவிற்கு பெர்மியன் சிலையை தலிபான்கள் தகர்த்ததை தட்டிக் கேட்க தகுதியற்றவர்களாகின்றனர் என்பதே உண்மை. ஆக, உலகை இலமாக்குபவர்கள் யாராகவிருந்தாலும் கண்டிக்க வேண்டியது தேவையானது. ஆனால் யார் இதையெல்லாம் கேட்கப்போகிறார்கள் என்பதே எம்முன் எழும்கேள்வி.

இப்பிடியே நான் தொடர்ந்து இதைப் பற்றி அலட்டலாம் எத்தினைபேர் இந்தப்பந்திவரை வாசிச்சியளோ தெரியாது. ஆனாலும் கடைசியாச் சொல்லுறன். அமெரிக்கா காரணம் இல்லாமல் ஈராக்கைத் தாக்கும் போது கை கொடுக்க முடியாமல் நிற்கும் ஒவ்வொரு நாடுகளும் அமெரிக்கா தன் ஆளுகையின் விரிவுபடுத்தலுக்கு எதிர்ப்பு காட்ட முடியாமல் விலை போகும்...

அமெரிக்க தேசிய கொடியின் நிழலில் எங்கள் தேசியக் கொடிகள் பறக்கலாம்.

காலாண்டுச் சஞ்சிகை

கலைமுகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

கலை:14

முகம்:01

விரதம் ஆசிரியர்

கலாநிதி.நீ.மரியசேவியர் அடிகள்

கௌரவ இணை ஆசிரியர்

பி.எஸ்.அல்பிரட்

வாழும்பாசிரியர்

ஸ்ரீ.சோமிதரன்

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு

அ.ஜூட்ஸன்

எமிலியானுஸ் கணினி நிலையம்

286, பிரதான வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பக்கவடிவமைப்பு, அச்சுப்பதிவு

ஈ குவால்டி அச்சகம்

315, ஜெம்பட்டா வீதி,

கொழும்பு-13

தொடர்புகளுக்கு

Centre for Performing Arts

19, Milagiriya Avenue

Apartment 5/6

Colombo-04, Sri Lanka.

Tel: 597245, Fax: 556712

e-mail:saveri@dyanet.lk

web site: www.cpateam.org

திருமறைக் கலாமன்றம்

238, பிரதான வீதி,

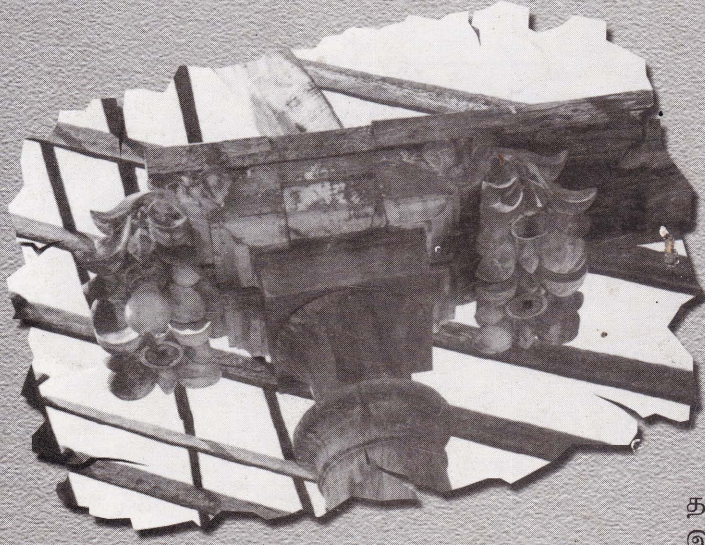
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

தொலைபேசி:021-2222393

e-mail:cpajaffna@eureka.lk

கலைமுகத்தில் பிரசுரமாகும் ஆக்கங்களை எழுத்தாளர்களின் முன் அனுமதியோடு வெட்டவோ சுருக்கவோ ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு புனைப்பெயர்களில் வெளிவரும் ஆக்கங்களுக்கு கலைமுகம் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும். எழுத்தாளர்களின் சுதந்திரமான கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கப்படும்.

ஆசிரியர்.

தமிழரின் வரலாற்று எச்சங்களாய்
இரண்டு தசாப்தகால போரையும்
தாண்டி...

எஞ்சியிருக்கும் அரும்பொருட்களும்
யாழ் அரங்கில் இருந்து வெளியேறுகிறது...
பல்கலைக்கழக கலைவட்டத்தின்
விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகள்...
வரலாற்றுப் பொருட்களை
ஆவணப்படுத்த ஆராய் குழுக்கள்
அமைப்பு...!

இருந்தும்...?

மக்கள் சிந்திக்காத வரை
எம் வரலாற்றுப் பொருட்கள்
தொல் பொருட்கள் அரும்பொருட்கள்
எல்லாம் காவுகொள்ளப்படும்.
தமிழா...!

இது தொடர்ந்தால்...

நீ கட்டியிருக்கும் கோவணம் கூட உருவப்படும்
அது உன் மூதாதையரின் பொக்கிஷமாகவிருந்தால்
கவனம்...!

இறக்குமதி செய்யப்படும் ஒன்றிற்காக
உன் இறுதி முதுசத்தையும் இழக்காதே.

-ஸ்ரீ-

வெளியீடு
திருமறைக் கலாமன்றம்
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.